

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

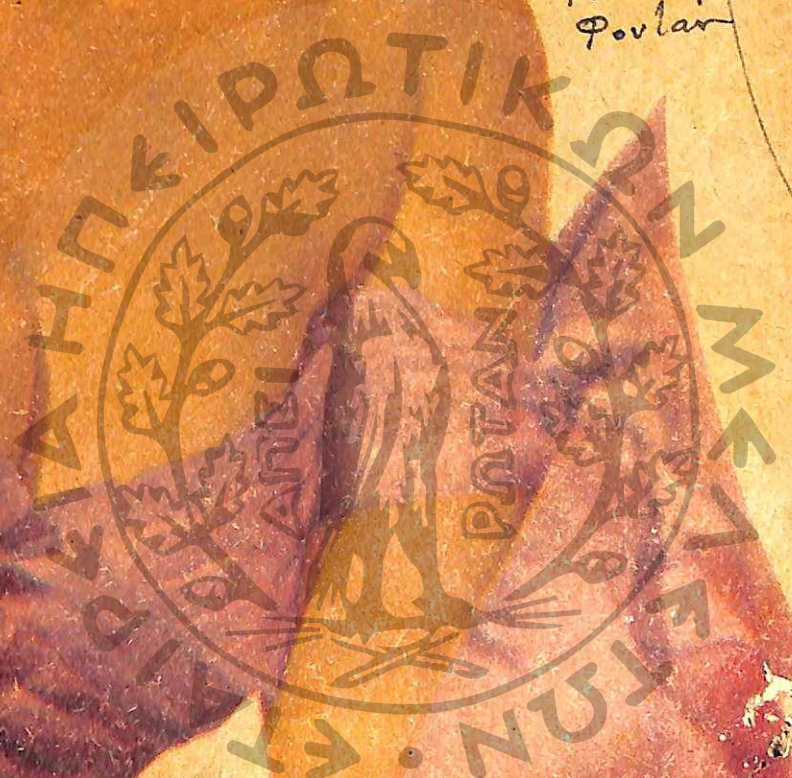
ΑΡ. 51

10.1.Ε.

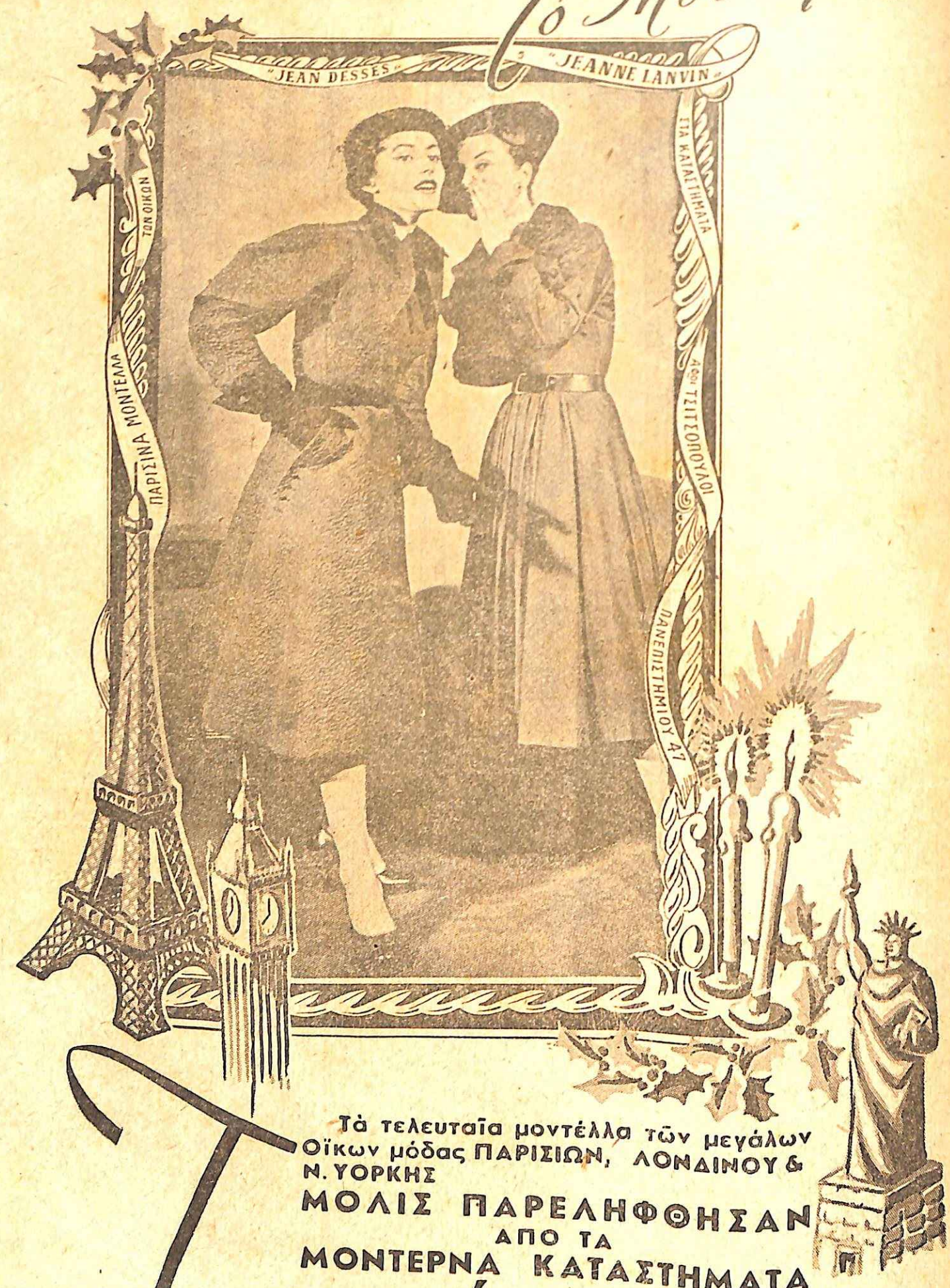
Ευτυχισμένο
1952

Μπακλαβάς
Παντσότσανι
Φουλάν

Το Μυστικό...

Τὰ τελευταία μοντέλλα τῶν μεγάλων
Οἰκῶν μόδας ΠΑΡΙΣΙΩΝ, ΛΟΝΔΙΝΟΥ &
Ν. ΥΟΡΚΗΣ
ΜΟΛΙΣ ΠΑΡΕΛΗΦΘΗΣΑΝ
ΑΠΟ ΤΑ
ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

Αφ' οἷς
ΒΙΤΣΟΨΟΥΣΟΙ
ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 47
ΤΗΛ. 22785

ΕΚΛΕΚΤΑ ΕΤΟΙΜΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑ, ΤΑΓΙΕΡ, ΦΟΥΣΤΕΣ, ΜΠΛΟΥΖΕΣ, ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΕΣΩΡΡΟΥ-
ΧΑ ΝΑΪΛΟΝ ΓΙΑ ΠΡΟΙΚΕΣ, ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΚΑΛΤΣΩΝ ΤΟΥ ΑΛΕΤΤΑΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ 15 ΘΗΜΕΡΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Διευθυντής Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ — Αρχισυντάκτης ΑΛ. ΜΑΚΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΣΑΝΤΑΡΟΖΑ Ι. — ΑΘΗΝΑΙ — Τηλέφωνον 36.762
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΟΔΟΣ ΡΗΓΑ ΠΑΛΛΗΜΑΔΟΥ Ι. — Τηλέφωνον 812.56

Η «ΓΥΝΑΙΚΑ»
ΕΥΧΕΤΑΙ ΣΙΠΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΡΙΕΣ ΤΗΣ
ΕΥΤΥΧΙΣΜΕΝΟ ΤΟ 1952

Η ΚΟΜΨΟΓΗΣ ΑΡΧΙΖΕΙ ΑΠΟ ΤΑ ΕΣΩΡΡΟΥΧΑ

1.— Κροστούμι με εμπίρι, με μιντερό άμπίεσεμάν στην κομπιναιζόν και στην κυλότα, με γαντιούρα από σουρωτό βολάν. 2.— Χαριτωμένο νυκτικό με λαστέξ σούρωμα στη μέση και στο πτήθος και γαντιούρα με βολανάκι. 3.— Κομπιναιζόν-κυλότ από πουαντίλ κρέπ με σίν, γαντιούρα με δαντέλα. 4.— Κομπιναιζόν-κυλότ από κρέπ σατέν με ραφή στη μέση και σουτιέν γκόρζ, γαντιούρα με δαντέλα. 5.— Κομπιναιζόν με φαρδιές κορδέλες

δεμένες φιδόκο στους ώμους. 6.— Κλειστό φανελλένιο νυκτικό, με άμπίεσεμάν στη μέση και σφιχτό στρογγυλό μανσετάκι στον καρπό. 7.— Κροστούμι από κρέπ σατέν γαντιούρα με άρσια γραμμή, από κρέπ με δαντέλα. 8.— Άπλη κομπιναιζόν με άρσια γραμμή, από κρέπ σατέν, με δυο λοξά φύλλα στη φούστα. 9.— Νυκτικό με βολάν στον ποδόγυρο και στα μανίκια, με σφιγκροβόλα στους ώμους και στο στήθος. 10.— Μισοφούσαντο κρέπ σατέν με άμπίεσεμάν στη μέση και βολάν στον ποδόγυρο.

ΖΕΡΣΕ-Υ. Φορέμα από ζωηρό μπλε ζέρσευ
στο ντεκολτέ με μία κορδέλα από το ίδιο ύφασμα.
κιμονό νακίια μονοκόμματα με το έπάνω μέρος του κο
σάζ. Στη φούστα δυο αράχτες πένες.

Μια μικρή επίσκεψη στον τάφο
του Ρωμαίου και Ίουλιέττας

Στη Βερόνα της Ιταλίας σώζεται
 πού σήμερα ένα παλιό αρχοντικό σπίτι
 είναι — από και μισορεπωμένο καθώς
 αν έλεπε δεν θα κινούσε την περιέργεια
 μαρμαρίν από την πρόσωπί του μια
 «Εδώ χαραγμένα τα λίγα αυτά λόγια:
 Κάποιον έκει κοντά πρέπει να ήταν
 τὸ μέρος όπου, ξεφευγόντας με χίλια
 καρδιοχτύτια από την επιτήρησι των δι-
 κών της, ἡ μικρὴ ἀρχοντοπούλα συναν-
 τούσε τὸν Ρωμαιο της. Κάποιος στοῦ-
 κάποιον ἀπόκρυφης γωνιάς ἐκεῖ τριγύρω
 θὰ μπορούσαν — ὡν εἶχαν μιὰ — νὰ
 μὰς-μιλήσουν γιὰ τὰ φοβισμένα φιλιά

της μέσα σ' ένα παγερό μήνυμα πο-
νά βλέπτηθαυμμένα τὰ ὄνειρά της, θαυ-
μένη τὴν πίστι της, τὴν ἀγάπη της.
Βουδὴ διαβαίνει ἡ ἀτελείωτη λιτα-

το τὸ «βωμό τῆς Ἀγάπης» γιὰ ν
νακουφίζη τίς πονεμένες καρδιές πού
ὅσο περισσότερο πονοῦν, τόσο περισσ
τότερο ἡλιθίζουν.

ΟΙ ΔΥΟ ΚΑΡΤΕ

Ἡ Μάργκαρετ μπήκε κρατών-
τας ἕνα μπουκάλι σαμπάνια.

—Κάθισε, τού είπε γλυκά, θά γυρίσω

μωρμούρισε ρίχνον, «αρίζουν χιλιάδες ουσί-
τα μέσα στο δάδο, «αρίζουν χιλιάδες ουσί-
για σένα». Και ξαναπήρε τη βέσι του σ-
πρατζέ, περιμένοντας εκείνη που του εί-
κάνει το μεγαλύτερο δώρο στη σημερινή
ημέρα της επιτυχίας του. Την απόδει-
της αγάπης της δηλαδή.

ΓΟΥΩΛΤΕΡ ΧΕ-ΥΝΤΟΚ

— Τί νὰ σοῦ πῶ, κόρη μου... Μετράω τὰ πρόβατα καὶ τὰ ὕδια, μετράω καὶ τὰ λεφτά σου, γιατί φοβάμαι μὴ μοῦ τὰ κλέψουν. Τὰ χρόνια μου ὅμως γιατί νὰ κάθω μαι καὶ νὰ τὰ μετράω; Δὲν ὑπάρχει φόβος νὰ μοῦ τὰ κλέψουν!...

ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΗ ΑΘΗΝΑ...

“Ολα έχουν μια παράξενη όμορφιά τώρα στις τελευταίες μέρες του 1951. Οι άνθρωποι κι οι δρόμοι και τα φώτα και τα καταστήματα με τις πρωτοχρονιάτικες διατάξεις. Η ζωή κυλάει μ’ ένταση και διασύνθεση και θέλει ν’ ανοίξει μπροστά μας νέα περιθώρια χρόνου κι’ υπομονής...”

Συνωστισμός στο κέντρο της Αθήνας. Δυσκολεύεται να προχωρήσει κανείς. Μά δεν είναι και ανάγκη να προχωρήσει. Δεν κοπτεθήκε με συγκεκριμένο σκοπό. Βέβαια κρατά υπό σημείωση ωρισμένα πράγματα που θέλει όπωςδήποτε ν’ αγοράσει — δώρα στους άλλους ή στον εαυτό του. Άλλα έχει καιρό γι’ αυτά.

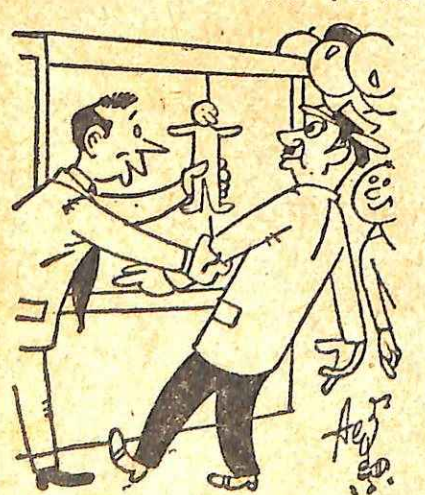
Τώρα ζή τη «μαγεία» του πληθους, αφίγει εκείνη τη δημαγωγία του. Νάτα πάλι στη σειρά τ’ αμέτρητα υπαίθρια μαγαζάκια της οδού Αιόλου. Και τί δεν έχουν. “Από ρούχα και παιχνίδια μέχρι τα είδη κουζίνας. Όλα στη φθηνή. Διαλαλούνται δέ μ’ έναν ξεχωριστό τρόπο, σαν από θαυματουργία.

Οι έμποροι του ποταμιού περιμένουν αυτές τις μέρες για να βγάλουν τα έσοδα της... χρονιάς. Χρησιμοποιούν όλα τα μέσα για να προσελκύσουν το ενδιαφέρον μας. Κι’ όσο πλησιάζουν οι τελευταίες ώρες του 1951, βλέποντας ότι αρκετό «εμπόρευμα» τους μένει απώλητο, ρίχνουν τις τιμές και μόνο που δεν μας υποχρεώνουν με το ζόρι να γίνουμε πελάτες τους.

Μας αρπάζουν απ’ το χέρι. “Ορίστε κύριε! Τρία τάληνρα μόνο! Πάρτε το. Καθόστε μια στιγμή να το τυλίξω στο γαρτί. Και του χρόνου!”

Τις ίδιες εικόνες ζήσαμε και πέρσι και πρόπερσι. Δεν έχει σημασία. Το κάθε τι γύρω μας φαίνεται καινούργιο, σαν να τ’ αντικρύζουμε για πρώτη φορά. Το βλέπουμε εφανασιμένοι δ’ πως ένα παιδιατικό όνειρο που ζωντανεύει...

Θαρρείς πως συγκεντρώθηκαν όλοι εδώ συν γυναιξί και τέκνοις. “Ολόκληρες οικογένειες βαστούνται απ’ το χέρι για να...

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

ΜΙΑ ΒΟΛΤΑ ΣΤΟΥΣ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥΣ ΔΡΟΜΟΥΣ. — ΠΕΛΑΤΕΣ ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ! — Ο ΠΑΤΕΡ ΦΑΜΙΛΙΑΣ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΕΑΥΤΟ ΤΟΥ ΕΝΑ... ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟ — ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΛΟΓΩ ΤΩΝ ΕΟΡΤΩΝ — ΤΟ ΤΣΙΠ ΑΥΞΑΝΕΙ ΣΑΝ ΕΙΔΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΑΝΑΓΚΗΣ!

μη χαθούν απ’ την πολυκοσμία. Στη μέση πάει ο «πάτερ φαμίλιας» και δεν ξέρει ποια από τις επιθυμίες να πραγματοποιήσει. Η σύζυγος τον τραβάει προς τις βιτρίνες με τα γυαλικά, ή μεγάλη κόρη — της παντρειάς — στίς βιτρίνες με τ’ «αξέσουάρ», ο μικρός γιός θέλει ποδήλατο, ο μπέμπης ένα μπαλόνι, ο παπούς ένα καινούργιο κασκόλ...

Βέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι για τον εαυτό του πριν ξεδυνηθεί το «δωρόν» — εστω κι’ ένα πουκάμισο. Μά δεν προφταίνει ούτε να το πη.

— “Ασε, μονολογεί, να τους πάρω πρώτα τα δικά τους να ξενοιάσω...”

Άλλα τα «δικά» τους είναι ατέλειωτα. Κοντά στα γάντια της κόρης παίρνει κάλτσες κι’ η μαμά. Κοντά στις παντόφλες της «μαμάς» παίρνει σοσόνια ή κόρη. Κοντά στο ποδήλατο του γιού, παίρνει και μια ξύλινη πεταλούδα ο μπέμπης. Κοντά στο κασκόλ του παπού, παίρνει ένα χρωματιστό μαντήλι ή κόρη. Φαύλος κύκλος.

Όσπου στο τέλος ο μπαμπάς, αντί για πουκάμισο κα-

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

ταλήγει να πάρη ένα... ήμερολόγιο του 1952 — ελπίζοντας να τα καταφέρει καλύτερα το νέον έτος!

Προχωρούμε σημειωτόν. Φέρνουμε βόλτα τους κεντρικούς δρόμους λές και τους κάνουμε... επιθεωρήσει. Δεν αισθανόμαστε καθόλου το τσουχτερό κρύο του Δεκεμβρίου. Νοιώθουμε τόσο θαλπωρή εδώ μέσα στις φωνές, στα φώτα, στον κόσμο. Είμαστε πλημμυρισμένοι ελπίδες. Γιατί; Σε τί; Δεν ξέρουμε, ούτε πονοκεφαλιάμε για να το μάθουμε. Μας φτάνει η καλή διάθεση. Έχουμε καιρό να καθορίσουμε ό,τι μας απασχολεί. Κάτι τέτοιο δεν κάνουμε τις άλλ-

λες μέρες. Γι’ αυτό ίσως διαφέρουν τούτες κι’ έχουν μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα. Το νερό ζευγαράκι διαδίζει σχεδόν αγκαλιασμένο, οά να βρίσκεται μόνο του σ’ έναν ξεχωριστό δρόμο. “Ετσι βοηθάει την κυκλοφορία καταλαμβάνοντας λιγότερο ζωτικό χώρο — συνδυάζει το τερπνόν μετά του ωφέλιμου.” Στο κάτω-κάτω έχει και τις προλήψεις του. Θέλει ε-

λες μέρες. Γι’ αυτό ίσως διαφέρουν τούτες κι’ έχουν μια ξεχωριστή ατμόσφαιρα. Το νερό ζευγαράκι διαδίζει σχεδόν αγκαλιασμένο, οά να βρίσκεται μόνο του σ’ έναν ξεχωριστό δρόμο. “Ετσι βοηθάει την κυκλοφορία καταλαμβάνοντας λιγότερο ζωτικό χώρο — συνδυάζει το τερπνόν μετά του ωφέλιμου.” Στο κάτω-κάτω έχει και τις προλήψεις του. Θέλει ε-

Πολύ πριν από τις δώδεκα «άναμε» το τσίπ...

τοι αγκαλιασμένους να τους βρή ο καινούργιος χρόνος. “Ας είναι δισεκτος. Αυτή τη στιγμή πιστεύει ότι τίποτα δεν μπορεί να τους χωρίσει...”

Κάνει όνειρα, συμπληρώνει με τη φαντασία τη «φωλίτσα» του καθώς περνάει μπρος από τις βιτρίνες των επίπλων κι’ αρκείται ν’ αγοράσει τ’ «επιμασίον», κα «σουβενίρ» — «μικροτέρας», μια πίπα, για να θυμάται πάντα τη φετεινή πρωτοχρονιά.

Γεμάτα όλα τα μπάρ, τα καφενεία, τα ζαχαροπλαστεία. Οι φετεινές ευθυμίες, έξω από συζητήσεις, ξεχάστηκαν γενικά «θέματα» — ξεχάστηκαν για λίγο τα «διεθνή γεγονότα» που τόσο επηρεάζουν τη ζωή μας. Οι Μεγάλοι μας έδωσαν τις πρωτοχρονιάτικες ευχές τους, υποσχέθηκαν ότι θα κάνουν το πάν για να γιορτάσουν τον χρόνο καλύτερα, με και του... χρόνου καλύτερα, ατενίζουν μ’ εμπιστοσύνη το 1952.

Λόγω των εορτών κυριαρχεί παντού η αισιοδοξία. Γιατί να μη την χρησιμοποιήσουμε κι’ εμείς «επί τη ευκαιρία»;

Πόσες ώρες γυρίζουμε. Ούτε τις καταλάβαμε. Κι’ είναι οι τελευταίες ώρες του χρόνου. Φορτωμένοι με λογίων-λογιών πακέτα προσπαθούμε ν’ ανοίξουμε δρόμο. Αυτά τα πακέτα αντιπροσωπεύουν τις προσπάθειες, τους κόπους μας κι’ ένα μέρος των αναγκών μας. ‘Απο-

Το νερό ζευγαράκι διαδίζει αγκαλιασμένο.

Ζητάμε τώρα τη θαλπωρή του σπιτιού.

“Έχει καταρτιστή κι’ όλας το πρόγραμμα κι’ έχουν σταλή προσηκλήσεις σε κείνους που θα περάσουν μαζί μας την Πρωτοχρονιά. Μερικοί απέφυγαν όλες αυτές τις φασαρίες και στρώσαν καν νωρίς-νωρίς στο τραπέζι του πόκερ. Βιάζονται να δοκιμάσουν την τύχη τους. Άρχίζουν με «φιλόδο» παιχνίδια — «αρχιλιάρικο εστία» — και παύουν πριν σμάνη η δωδεκάτη «εσπέρ».

Το «εστία» έφτασε το δεκάχιλιάρικο και δείχνει τάσεις ν’ αμειλιχθεί σαν είδος... πρώτης ανάγκης.

Σήμερα ξεχνιούνται «εταμίσι» και τα πάθη. Κάποιο αίσθημα αγάπης κυριαρχεί στις καρδιές μας. Ποιος ξέρει τι φέρνει για τον καθένα ο νέος χρόνος; Νά τ’ αντίρρογο είχε παρεξηγηθεί τις τελευταίες μέρες — ήταν από τις συνηθισμένες παρεξηγήσεις αυτών που έχουν «ιστορία γάμου» δυο ετών και άνω, δεν αμειλιχόταν.

Μπορεί όμως να τους βρή ετσι ο νέος χρόνος; Ψάχνουν να βρουν τρόπο ν’ αρχίσουν «εταμίσι» πραγματεύσεις. Δίνει την ευκαιρία το δώρον. Άφνειο ο καθένας το δώρον του στο μαζιλίκι του άλλου κι’ η... συνέχεια επί της οδού. Περαισμένα-εταμίσι. Του χρόνου πάλι. Σήμανε η δωδεκάτη. “Εκλείσαν τα φώτα. Τα κανόνια του Λικαβηττού αναγγέλλουν τον έρχομό του 1952.

“Ας δούμε κι’ αυτό τί θα μας φέρη!”

Γ. ΣΤΑΥΡΟΥ (Σ κίτσα ‘Αρχέλαου)

Χιούμορ

Κάποιος συναντά μια κυρία στο διάδρομο ενός νοσοκομείου που τόν ρωτά:

— Συγγνώμη, μήπως ξέρετε πού είναι το τμήμα επιπλοκών;

Κι’ εκείνος αψηφισμένος: — ‘Ανδρών ή γυναικών;

ΤΟ ΑΓΙΟΒΑΣΙΛΙΑΤΙΚΟ ΔΕΝΤΡΟ

Του ‘Ηλία Μπακοπούλου

“Ολόκληρη η νύχτα της Πρωτοχρονιάς έκυλσε ανάμεσα σε καταρράχτες πολύχρωμου φωτός, σε άφρους σαμπάνιας και σε κύματα μουσικής. Το πρωτοχρονιάτικο δέντρο ήταν φορτωμένο από δώρα και στην κορυφή του ένας μικρός ‘Αγιοβασίλης χαμογλούσε κάτω από τα λευκά μουστάκια του. Η νέα Γυναίκα είν’ ευτυχισμένη κι’ ελαφρώς μεθυσμένη. Μεθυσμένη απ’ τη σαμπάνια κι’ ευτυχισμένη απ’ τον άρσενικό θαυμασμό, που τόν απέσπασε από όλες τις άλλες γυναίκες και τόν είχε «κομπυράι» δικό της ολόκληρη τη νύχτα. Η ανδρική πολιορκία ήταν στενή, — με βλέμματα, με χορούς, με ψιθυρίδες, με προτάσεις ραντεβού, τόσο ρεαλιστικά, ώστε να φτάνουν τα όρια του χυδαίου. Κι’ η γοητευτική Γυναίκα τ’ ακούει όλα με χαμόγελο, δεν απογοητεύει κανένα, ένθαρρυνει τούς πάντας, μοιράζει ελπίδες και, ακόμα, δίνει και μερικές «προκαταβολές» ερωτικής ευτυχίας, μ’ ένα πεταχτό φιλι ή μ’ ένα γοργό χάδι, την ώρα που βρίσκεται, χορεύοντας, στη δεράντα...”

Προς το δημεύμα, μισοκουρασμένη, μισοχαλασμένη, ξεπλύνεται σε μια πολυθρόνα κι’ αφήνει το γέλιο της ν’ αντηχήση σαν άσημνιο κουδουνάκι. Δίπλα της κάθεται ο Άντρας και καπνίζει σοβαρός, σχεδόν σκοτεινός.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (γελώντας πάντα). — Θεέ μου, τί παιδιά που είσαστε σεις οι άντρες — τί λιγούδικα παιδιά! “Όταν βρήτε κάτι που σάς αρέσει, πρφέτε να το φάτε με τα μάτια και με τα δόντια!”

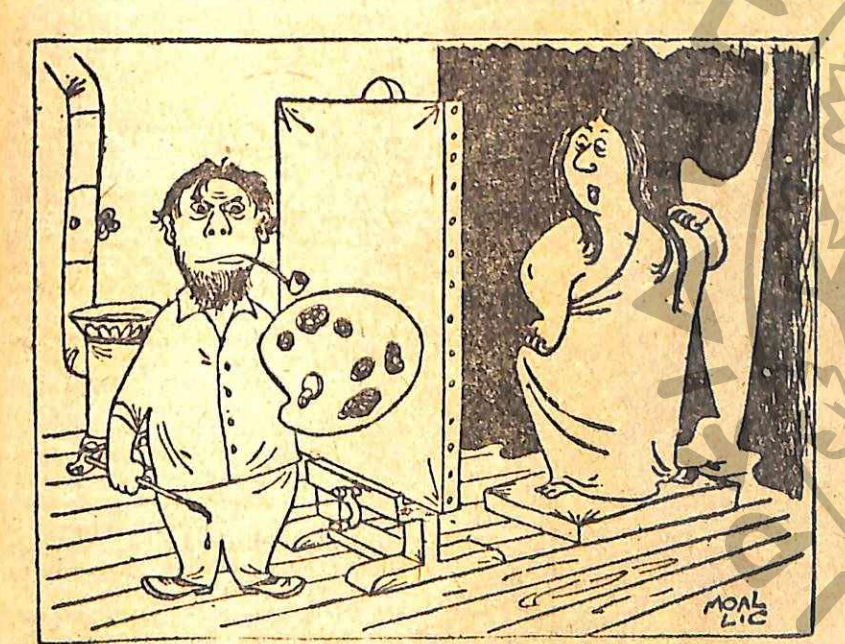
Ο ΑΝΤΡΑΣ (με αδιόρατη ειρωνεία). — Έσ’ είσαι αυτό το «κάτι» που μας αρέσει. “Ετσι!”

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (αποφεύγει την απ’ ευθείας απάντηση λόγω μετριότητας). — Και πώς να σάς προλάβω όλους βρε παιδί μου; (μεθυσμένο αλλά τσαχτικό γελάει) Είμαι μια και είσαστε τόσοι! Πώς να σάς κάνω να... χορτάσετε, (καινούργιος καταρράχτης από γέλια) Με ξαν «άρτον» μπορούν να χορτάσουν... «πεντακισχίλιοι»; Πρέπει να γίνω καινούργια θαύμα. Άλλα γίνονται θαύματα στην εποχή μας; (Ξαναγελάει, σηκώνεται να κάνει μ’ α βόλτα, αλλά τρεκλίζει ελαφρώς και ξανακάθεται στην πολυθρόνα της) Είναι ώρα ή ζωή — δεν συμφωνεί;

Ο ΑΝΤΡΑΣ. — Και προπαντός όταν τη βλέπεις κανείς πίσω απ’ τους ατμούς της σαμπάνιας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κάποιο πικρό). — (Με κάποιο πικρό).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με κάποιο πικρό).

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΟΥ

— ‘Εφ’ όσον υπάρχω εγώ, βρίσκω πως είναι τελείως περιττό να πληρώνω για άλλα μοντέλα!...

‘Ο Χρόνος

Κυλάει ο Χρόνος σα νερό, τρέχ’ η ζωή σιμά του και σέρνει κάθε μας χαρά στο γοργοκύλημά του, σβήνουν τα τόσα όνειράτα — του ρόδου χρυσάλιδες και στὸν άγέρα χάνονται χρυσότερες ελπίδες. Κι’ ο θάνατος που άθάνατο τὸν έπλασε ή τύχη κόδει, θερίζει άνέσπλαχνα ό,τι μπροστά του τύχη.

Κυλάει ο Χρόνος σα νερό — Στο γοργοκύλημά του δεν σέρνει μόνο τη χαρά που βρίσκεται εδώ κάτω και σέρνει κάθε λύπη μας κάθε καύμο και πόνο, κι’ ή μαυροφόρ’ άπελπισία βρίσκει γιατρό το Χρόνο. Κι’ ο θάνατος καμμιά φορά, που πόνους δεν πιστεύει, ενώ θερίζει τη ζωή πόσους καύμους γιατρεύει!...

Διάβαινε Χρόνε γρήγορα, για χάρι στο γυρεύω, μά σαν θα δής στο πλάγι μου την κόρη του Κατρέω τότε να κόψης τα φτερά απ’ τα γοργά σου χρόνια και σ’ αν βράχος να σταθής ακίνητος αιώνια. Κι’ ο θάνατος όταν θάρρη και διή τον ξρωτά μας θα λυπηθ, θα σπλαχνισθ, θα φύγη από κοντά μας. ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΟΛΕΜΗΣ

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

...θέβαια κι’ αυτός θέλει κάτι... “Εστω κι’ ένα πουκάμισο.”

Ἐδῶ καὶ κάμποσον καιρὸ ἡ Ἄννα εἶ-
 γε ἀλλάξει ὁλότελα. Ἡ ζωὴ της δι-
 ἔμνευε πάντα ἡ ἴδια ἀπὸ τὸν καιρὸ
 ποὺ εἶχε ἔρθει ὀφρανὴ καὶ μόνῃ μὲ
 τὸ καινοῦργιο μαῦρο φουστανάκι της καὶ
 τὸ βαμμένο παλτὸ της. Δυὸ χρόνια εἶχαν
 περάσει ἀπὸ τότε κι' ἐνάμιον ἀπὸ τὴν ἡ-
 μέρα ποὺ μπήκε στὴν Τραπεζα. Ἡ πρώτη
 χαρὰ ὕστερ' ἀπὸ τόσες πίκρες. Ἄν εἶχε
 ἔναν ἀδερφοῦ, μιὰ ἀδερφοῦλα κι' αὐτὴ, θά-
 ταν ἀλλοιῶς. Μὰ καὶ πάλι ἐπρεπε νάσαι
 εὐχάριστημένη. Τώρα εἶχε τὴ θέσι της πιά,
 τὸ μισθὸ της. Ἀπὸ δῶ κι' ἐμπρός...

Δὲν ἔνοιωσε κανένα κεραυνοβόλο ἔρωτα
ἢ "Αννα, δὲν ἔνοιωσε τίποτα ἐξω ἀπὸ μιὰ
δειλία ποὺ ἐξακολουθοῦσε καθε φορὰ ποὺ
τὸν ἐβλεπε καὶ μιλούσε ἢ μάλλον ἄκουγε
τὴν μιὰ γρήγορα καὶ κοφτὰ γιὰ ὑπη-
νά τῆς μιλά ζητήματα. *Ήταν ἕνας κομψὸς
ρεσιακὰ ζήτημα. Αὐτὰ τάξερε καλά ὁ
νεός, με ρούχα γκρι. Αὐτὰ τάξερε τους.
"Αννα ὡς τις ἀσπρόμαυρες ριγίτσες του.
Μετὰ πρόσεξε ἕνα-ένα, τὴ γραβάτα του,
τὰ νύχια του, τὰ μαλλιά του. "Αν τῆς
ἐλεγες τὴ χρώμα εἶχαν τὰ μάτια του ἀκρι-
βῶς δὲ θάξερε νὰ τὸν συλλογιζέται

Σιγά-σιγά ὅλοι οἱ νέοι χάθηκαν ἀπὸ τὸ
πρόσωπο τῆς γῆς· Ἡ ζωὴ τῆς ἔτσι ἀπόκτη-
πάντα κοντὰ τῆς. Ἡ συντροφιά γλυκεῖα
σε μιὰ συντροφιά, μιὰ ὄρες. Καὶ τὸ βράδι
καὶ μυστικὴ ὅλες τῆς νὰ κοιμηθῇ, τὸ
τοῦ ἔκλεινε τὰ μάτια τῆς νὰ κοιμηθῇ, τὸ
ἐπὶ τῆς μπροστὰ τῆς ὥραιο καὶ σοβαροῦ
τοῦ ἔραψε τοῦ. Τὸν εὗρετε πάντα καθι-

10/1/1900

ρώματος κάθε φορά θα το
 περνάτε από το πίσω μέρος,
 κινώντας από το μαλλί που πλέ-
 κετε. Στο δεξί μέρος θα σχη-
 ματίσετε κουμπότρυπες κατά
 τον εξής τρόπο: Σε 11 εκατ.
 από την αρχή της πλέξεως
 μους θα πλέξετε 8π, κλειστεί-
 6π. Στην επόμενη δελώνα θα
 πλέτε τους πόντους που κλειστά-
 τε. Τις υπόλοιπες κουμπότρυ-
 πες θα τις κώσετε σε 7½ εκατ.
 απόστασι τη μία από την άλ-
 λη. Σε 40 εκατ. από την αρχή
 της μους θα βάσετε 1π στη δε-
 ξιά μεριά κάθε 10 δελώνες (8
 φορές). Σε 42 εκατ. από τη
 μους θα κώσετε στην αριστερή
 μεριά για τη μαχαλάη κάθε
 δελώνας: 6π, 4π (2 φορές)

Βάλετε 172π με καφέ μα-
λί. Πλέξετε 12 βελόνες ζέρσεϋ,
4 βελόνες μους (ιστριφύμα),
Συνεχίσετε με τὰ καρό. Θ' ἀρ-
χίσετε με 8π τὸ πρῶτο καρό.
Σὲ γενικὸ μᾶκρος 42 ἐκατ. ἀ-
πὸ τὴν ἀρχὴ τῆς μους θὰ κλει-
σετε καὶ ἀπὸ τὴς δυὸ μεριές
γιά τῆς σαπάλῃς. Κάθε δευ-

ΕΦΑΡΜΟΓΗ

T. K.

σκέπτες της καλά.

Λόγια ἀθάνατα πού δὲν πρέπει νὰ τὰ ξεχνᾷ κανεὶς Ἕλληνας.

ΣΕ ΑΠΛΗ ΓΡΑΜΜΗ

Τὰ τρία μοντέλα τῆς σελίδος μας ἀφείλονται στὴν ἰταλικὴ μὸδα καὶ διακρίνονται γιὰ τὴν ἀπλὴ τους γραμμὴ καὶ τὴν κομψότητά τους.

Ἐπάνω: Ζακέτα-πανωφόρι, ἀπὸ χονδρὸ, χνουδᾶτο μάλλλινο ὕφασμα σὲ ζωρὸ ἀνοιχτὸ μπλὲ χρῶμα, ποὺ σχηματίζει ἀρμονικὴ ἀντίθεση μὲ τὸ μαύρο χρῶμα τοῦ φορέματος καὶ τοῦ μπεντονιῆ. Πολὺ ἰδιότροπο εἶναι τὸ κόψιμο στὸ κουμπωμα τῶν μανικιῶν καὶ τοῦ ἐμπρός. Τὸ φόρεμα εἶναι ἀπὸ ἓνα ὕφασμα ποὺ δρισκόταν στὴ μὸδα ἐδῶ καὶ εἴκοσι χρόνια, ἀλλὰ ξαναγύρισε πάλι στὴν ἡμερησίᾳ διάταξι: τὸ «κρέπ ἐλεφάντ».

Ἐπάνω δεξιά: Ζακέτα καμηλὸ, μὲ κοφτὲς τσέπες μέσα στὶς γαζωτὲς φορδεῖες πένσες.

Κάτω δεξιά: Ντὲ-πιές ἀπὸ μάλλλινο πτῖ-καρὸ, μὲ δυὸ λαγασκὰ γυριστὰ στὸ στῆθος καὶ χαρακτηριστικὴ ἰδιότροπη γυριστὰ γυριστὰ καὶ γαζωμένη ἔτσι ὥστε νὰ σχηματίζονται ἐνδὺς δυὸ μεγάλαις τσέπης.

Ἡ «ΓΥΝΑΙΚΑ» ΣΑΣ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΕΙ

καὶ ἀπαντᾷ στὰ ἐρωτήματα
καὶ τίς ἀπορίες ποὺ διατυπώ-
νουν οἱ ἀναγνώστριές τῆς
σχετικὰ μὲ τὸ νοικοκυριό

ΠΩΣ ΚΑΘΑΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΠΟΛΥΤΙΜΕΣ ΠΕΤΡΕΣ ΤΑ ΑΣΗΜΙΚΑ ΚΑΙ ΤΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Όταν φοράτε ἓνα κόσμημα, δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία, ὅτι θὰ θέλετε νὰ γυαλίση, νὰ φαντάξη ὅσο μπορεῖ περισσότερο — μιά καὶ θὰ ἔχετε τὴν καλὴ τύχη νὰ τὸ ἔχετε! Ξέρετε όμως πῶς καθαρίζουν οἱ διάφορες πολυτίμες πέτρες καὶ τὰ μέταλλα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦνται συνήθως τὰ κοσμήματα; Ἄν ὄχι, τὸ μικρὸ λεξικὸ ποὺ παραθέτουμε θὰ σᾶς βοηθήσῃ νὰ μάθετε νὰ τὰ καθαρίζετε μόνη σας, χωρὶς νὰ διατρέχετε τὸν κίνδυνον νὰ τοὺς κάνετε ὁποιοδήποτε ζημιά.

ΑΛΥΣΙΔΑ: Τὴ βουτᾶτε μέσα σὲ σαπουνάδα, τὴν τρίβετε μὲ μιά βούρτσά γιὰ νὰ καθαρίσουν καλὰ οἱ κρίκοι, τὴν ξεπλένετε, τὴ στεγνώνετε μὲ πριονίδι καὶ τὴ γυαλίζετε, τρίβοντάς τὴν μὲ δερμα δορκάδος.

ΑΣΗΜΙ: Τὸ τρίβετε μὲ ἓνα πολύτ ἀπὸ νερό καὶ ἀνθρακικὸ ἀσβέστιο (μπλάν γ' Ἑσπᾶν) χρησιμοποιώντας ἓνα πανάκι ἢ μιά βούρτσα. Ὑστερα, τὸ βουρτσίζετε μὲ μιά μαλακὴ καὶ στεγνὴ βούρτσα. Μπορεῖτε ἐπίσης νὰ βουτήξετε τὸ ἀσημένιο κόσμημα ἐπὶ δέκα λεπτά μέσα σὲ οινόπνευμα 90 βαθμῶν (ἐκτὸς ἂν ἔχη ἐπάνω του δεμένα μαργαριτάρια, ἀληθινὰ ἢ ψεύτικα).

ΓΑΓΑΤΗΣ: Τὸν τρίβετε μὲ ψίχα ἀπὸ μπαγιάτικο ψωμί. Ἄν εἶναι πολὺ λερωμένον, μπορεῖτε νὰ τὸν βουρτσίζετε μὲ βενζίνη καὶ νὰ τὸν γυαλίσετε μετὰ μὲ δερμα δορκάδος.

ΓΑΛΛΙΘΟΣ: Τὸν πλένετε μὲ κρύα σαπουνάδα. Τὸν ξεπλένετε, τὸν στεγνώνετε μὲ πριονίδι καὶ τὸν βουρτσίζετε μὲ μαλακὴ καὶ στεγνὴ βούρτσα.

ΔΙΑΜΑΝΤΙ: Τὸ πλένετε μὲ σαπουνάδα, τὸ ξεπλένετε μὲ καθαρὸ νερό, τὸ στεγνώνετε μὲ πριονίδι καὶ τὸ βουρτσίζετε. Ἡ τὸ βουρτσίζετε μὲ οινόπνευμα καθαρὸ καὶ τὸ ἀφίνετε νὰ στεγνώσῃ.

ΕΛΕΦΑΝΤΟΚΟΚΚΑΛΟ: Τὸ τρίβετε μὲ ἓνα πανάκι βουτηγμένο μόνον σὲ οινόπνευμα, τὸ καθαρίζετε μὲ ἓνα μίγμα ἀνθρακικοῦ ἀσβεστίου μὲ βαζελίνη, ἢ γὸ πλένετε μὲ χλιαρὴ σαπουνάδα. Ἄν εἶναι πολὺ κιτρινισμένο, μπορεῖτε νὰ τὸ ἐμπιστευθῆτε σὲ ἓνα εἰδικὸ ποὺ θὰ σᾶς τὸ ξύση ἐλαφρὰ καὶ θὰ τὸ γυαλίση.

ΕΠΙΧΡΥΣΩΜΕΝΟΣ ΧΑΛΚΟΣ: Τὸν τρίβετε μὲ στεγνὸ δερμα δορκάδος.

ΚΑΜΕΑ (ἀνάγλυφη πέτρα ἀπὸ δρυς, ἀχάτη κλπ.): Τὴ βουρτσίζετε μὲ οινόπνευμα ἢ μὲ σαπουνάδα.

ΚΕΧΡΙΜΠΑΡΙ: Τὸ ἀλείβετε μὲ ἀμυγδαλόλαδο καὶ τὸ τρίβε-

τε, γιὰ νὰ γυαλίση, μὲ καθαρὸ δερμα γαντιοῦ.

ΚΟΡΑΛΙ: Τὸ τρίβετε ἐλαφρὰ μὲ ἓνα μίγμα ἀπὸ τοῖα μέρη λαδὶ τοῦ φαγητοῦ καὶ ἓνα μέρος ἑσάνς τερεβινθίνης καὶ τὸ σκουπίζετε προσεκτικὰ μὲ μεταξωτὸ χαρτί (πολὺ μαλακὸ χαρτί, μὲ τὸ ὁποῖον κάνουν τὰ χάρτινα μαντήλια).

ΛΙΘΟΙ ΠΟΛΥΤΙΜΟΙ (ζαφείρι, ρουμπίνι, σμαράγδι κ. λ.π.): Καθαρίζετε πρῶτα τὸ δέσιμο μὲ μιά στεγνὴ καὶ μαλακὴ βούρτσα. Βουτᾶτε τίς πέτρες σὲ κρύα σαπουνάδα, τίς ξεβάζετε καὶ τίς στεγνώνετε μὲ δερμα δορκάδος. Προσέχετε πολὺ τὸ σμαράγδι, ποὺ εἶναι ἐξαιρετικὰ λεπτὴ καὶ εὐπαθὴς πέτρα.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ (ἀληθινὰ ἢ καλλιεργημένα): Φορτὴ τα ὅσα μπορεῖτε συχνότερα. Ἐπιπλέον, τὰ ἀρώματα. Καθαρίστε τα βουτώντας τα μέσα σὲ κρύα σαπουνάδα, ξεπλύνετε τα, στεγνώστε τα χωρὶς νὰ τὰ τρίψετε, μὲ ἓνα μαλακὸ ὕφασμα. Ξαναπερνάτε συχνὰ τὰ κολιέ σας σὲ καινούργιο νήμα, μὲ τὸ ἴδιον τὸ παλιὸ ἀρχίζει νὰ μαυρίζῃ.

ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ (ψεύτικα): Ἀποφεύγετε νὰ τὰ φέρετε σὲ ἐπαφὴ μὲ οινόπνευμα. Μὴ τὰ πλένετε ποτέ. Καθαρίζετε τα ἐλαφρὰ μὲ ἓνα στεγνὸ πανί.

ΜΑΡΓΑΡΟΣ (συντέφι): Τρίψτε τον μὲ ἓνα μάλλλινο ὕφασμα ὥσπου νὰ ζεσταθῇ. Ἄν εἶναι πολὺ λερωμένον, πλύντε τον μὲ σαπουνάδα καὶ τρίψτε τον μετὰ.

ΜΙΝΙΑΤΟΥΡΕΣ: Τὰ κοσμήματα ποὺ εἶναι στολισμένα μὲ μινιατούρες ἐπάνω σὲ ἐλεφαντοκόκκαλο ἢ σὲ συντέφι, δὲν ὑποφέρουν τὴν ὑγρασία. Περᾶστε τους ἐλαφρὰ ἀπὸ πάνω ἓνα πανάκι βρεγμένο μὲ λίγο οινόπνευμα καὶ στεγνώστε τα ἀμέσως.

ΟΠΑΛΙ: Πολὺ εὐπαθὴς πέτρα. Μπορεῖτε μόνον νὰ τὴ σκουπίσετε. Γιὰ καλύτερο καθαρίσμα ἀπευθυνθῆτε σὲ εἰδικό.

ΟΣΤΡΑΚΟ: Σκουπίστε το μὲ ἓνα βαμβάκι βρεγμένο σὲ γλυκερίνη ἢ λαδὶ. Καθαρίστε το μὲ φανέλλα καὶ ὕστερα μὲ δερμα δορκάδος.

ΤΥΡΚΟΥΑΖ (λαζούρι): Πολὺ εὐπαθὴς πέτρα. Μὴ κάνετε καμμιά προσπάθεια γιὰ νὰ τὴν καθαρίσετε. Εἶναι δουλειὰ ποὺ μόνον οἱ εἰδικοὶ μποροῦν νὰ ἀναλάβουν.

ΧΡΥΣΟΣ καὶ ΠΛΑΤΙΝΑ: Βουρτσίζετε μὲ μιά πολὺ μαλακὴ βούρτσα ἢ σκουπίστε τον μὲ ἓνα λεπτὸ δερμα δορκάδος.

Προσοχὴ στὸ κρύο!

Τὸ κρύο μᾶς ἔφτασε γιὰ τὰ καλά. Ὁ «Βοριάς» ποὺ τ' ἀρνᾷται παγώνει, ἀρ- χισε νὰ μᾶς παγώνῃ κι' ἐ- μᾶς καὶ τὰ σπιτία μας. Γιὰ νὰ διαφυλάξουμε λοι- πὸν τὴν υγεία μας καὶ τὴν καλὴ μας διάθεσι — ποὺ τὴν καταστρέφει συνήθως κι' αὐτὴν ἡ παγωνιά — καὶ νὰ φροντίσουμε καὶ γιὰ τὰ ἄλλα ἀγαπημένα μας πρό- σωπα ποὺ κατοικοῦν μαζί μας, πρέπει νὰ λάβουμε ὡ- ρισμένες προφυλάξεις ποὺ θὰ κάνουν τὸ σπιτί ζεστὸ καὶ εὐχάριστο...

Βέβαια ὅλοι δὲν διαθέτου-

με τὰ μέσα γιὰ νὰ ἔχουμε θερμανσι στὸ σπιτί. Πολλοὶ δὲν ἔχουμε οὔτε καλοριφέρ, ἀλλὰ οὔτε καὶ σόμπα (γιὰ ἠλεκτρικὴ δὲ γίνεται λόγος τῶρα μὲ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ρεύματος). Τὸ πατρο- παράδοτο μαγκάλι, δὲν προσφέρεται γιὰ νὰ ζε- σταίνῃ ὅλο τὸ σπιτί. Ὡς- τόσο πρέπει νὰ ληφθοῦν μέ- τρα. Καὶ μέτρα βραστικά, γιὰ τὸ κρύο εἶναι ἓνας ὑπολογισμὸς ἐκθρόος. Γιὰ τοῦτο σᾶς κάνουμε μερικὲς ὑπο- δείξεις γιὰ νὰ ἀντιμετωπι- σετε τὸ κρύο.

Ἡ ΘΕΡΜΑΝΣΙΣ. Ἀνεξάρτητα μὲ τὸ εἶδος τῆς θερμάνσεως ποὺ ἔχετε στὸ σπιτί σας, φροντίστε ὥστε κα- τὰ τὸ δυνατόν νὰ ἐξασφαλίσετε δια- ρκὴ θέρμανσι, χωρὶς διακοπές. Ἄν ἔχετε σόμπα καὶ δὲν σᾶς ἐνδιαφέ- ρη ἡ αἰσθητικὴ πλευρὰ τοῦ θέματος, βαλετε ὅσο τὸ δυνατόν φαρδύτερους σωλήνες, ὥστε ὅλη ἡ ποσότης τῆς θερμότητος ποὺ δογίνεται ἀπὸ τὴ θερ- μάστρα νὰ μὴ φεύγῃ πρὸς τὴν κα- πνοδόχο, ἀλλὰ νὰ μὲν μέσα στὸ δωμάτιο.

Οἱ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΙ ΤΟΙΧΟΙ. Ἄν οἱ ἐξωτερικοὶ τοῖχοι τῶν δωματίων ὅπου συνήθως μένετε εἶναι λεπτοί — ἀπὸ ἀπλὸ τοῦβλο δηλαδή, ἀπὸ σα- νίδα κλπ. — φροντίστε νὰ τοὺς κα- λυψτε μὲ παραπετάσματα καὶ κουρ- τίνες, ὥστε ἡ θερμοκρασία τοῦ δω- ματίου νὰ μὴ διαφεύγῃ ἀπὸ τοὺς παγωμένους τοίχους πρὸς τὸ ἐξωτερικόν.

Τὸ ΦΡΑΞΙΜΟ ΤῶΝ ΧΑΡΑΜΑΔῶΝ. Φράξτε ὅλες τίς χαραμάδες στὶς πόρτες καὶ τὰ παράθυρα μὲ εμπορευλὲς (ὑπάρχουν ἐτοίμα σὲ ὅλα τὰ καταστήματα εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως). Τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος ποὺ μπαίνουν ἀπὸ τίς χαραμάδες αὐτές, ὅχι μόνο μποροῦν νὰ σᾶς παγώσουν τὸ σπιτί, ἀλλὰ εἶναι καὶ τρομερὰ ἐπικίνδυνα γιὰ τὴν υγεία.

ΤΑ ΡΕΥΜΑΤΑ. Ἀποφεύγετε μὲ κάθε τρόπο τὴ δημιουργίαν ρευμάτων ἀέρος μέσα στὸ σπιτί. Μὴν ἀφίνετε πόρτες γιὰ ρευμάτων ἀέρος μέσα στὸ σπιτί. Μὴν ἀφίνετε πόρτες ἀνοιχτές. Ἐνὰ δωμάτιο, ὁσοδήποτε ζεστὸ καὶ ἂν ἦταν, κρυώνει ἀμέσως καὶ χάνονται οἱ πολυτίμες θερμίδες ποὺ εἴχατε κοπιάσει νὰ συγκεντρώσετε ἐκεῖ μέσα μὲ τὴ σόμ- πα σας.

ΤΑ ΤΖΑΚΙΑ. Ἄν ἔχετε σὲ κάποιο δωμάτιο τζάκι ποὺ δὲν χρησιμοποιεῖται, βουλώστε το μὲ πολλὰς τσαλακωμέ- νες ἐφημερίδες, ὥστε νὰ μὴν μπαίνουν ἀπὸ ἐκεῖ στὸ δωμα- τιο τὰ ρεύματα τοῦ ψυχροῦ ἀέρος.

Ὁ ΑΕΡΙΣΜΟΣ. Μὴν ξεχνάτε ποτέ ὅτι ἂν ἀνοίξετε διὰ- πλάτα πόρτες καὶ παράθυρα σὲ ἓνα δωμάτιο, ἀρκούν τρία μόνο λεπτά γιὰ νὰ ἀναπνευθῇ ἐντελῶς ὅλος ὁ ἀέρας του. Ἀποφεύγετε νὰ ἀφίνετε μισάνοιχτο τὸ παράθυρο ἐπὶ μιά ὥρα γιὰ λόγους ἀερισμοῦ: τὸ ἀποτέλεσμα θὰ εἶναι μη- δενικὸ γιὰ τὸ καθαρίσμα τῆς ἀτμοσφαιρας, ἀλλὰ ἡ θερ- μότης θὰ ἔχη ἐξαφανισθῇ ἐντελῶς ἀπὸ τὸ δωμάτιο.

Ἡ ΚΟΥΒΕΡΤΑ. Ὅταν πρόκειται νὰ μένετε ἐπὶ πολ- λὴ ὥρα ἀκίνητη σὲ μιά καρέκλα, δι- αλέγοντας ἢ πλέκοντας, μὴ διατά- σετε νὰ τυλίξετε τὰ πόδια σας μὲ σκεπὲ καὶ κουβέρτα ποὺ θὰ τὴ διπλώσε- τε καλὰ ἀπὸ κάτω. Ἀποφεύγετε ἔ- τσι τὰ ρεύματα τοῦ ἀέρος ποὺ γί- νονται ἀκόμα πλεονάζοντα καὶ ἐπι- κίνδυνα ὅταν μὴν κανεῖ ἀκίνητος.

Τὸ ΚΟΙΝΟ ΔΩΜΑΤΙΟ. Ἐκτὸς ἀπὸ τὴν περίπτωσηὶ ὑλικῆς ἀδυναμίας, εἶναι σκόπιμον ὅλα τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας νὰ συγκεντρώνονται στὸ ἴδιο δωμάτιο. Μπορεῖτε ἔτσι νὰ αὐ- ξήσετε τὴν ἔντασι τῆς θερμάνσεως καὶ σύγχρονα ἢ παρυσία περισσο- τέρων προσώπων μέσα στὸ ἴδιο δω- μάτιο δημιουργεῖ μιά ἀπρόσμενη εὐχάριστη θερμότητα.

Ἡ περυσινὴ χρονιά ἦταν πλούσια σὲ σκάνδαλα, διαζύγια, γάμους, ἔρωτες, ἀπαγωγές... Φυσικὰ αὐτὰ συμβαίνουν σὲ κάθε γωνιά τῆς γῆς. Μὰ ἔχουμε πιά συνηθισεῖ νὰ ἐνδιαφερόμαστε γιὰ τὸ κάθε τι ποὺ γίνεται στὸ Χόλλυγουντ. Οἱ κάτοικοί τοῦ μᾶς συγκαίον, μᾶς γοητεύουν καὶ μᾶς δισκεδάζουν μέσα στὶς σκοτεινὲς αἵθουσες. Κι' ἐμεῖς, βλέποντάς τοὺς νὰ ἐνσαρκώνουν ἕνα κομμάτι ἀπ' τὴ ζωὴ μας, καμμιὰ φορὰ, τοὺς θεωροῦμε σὰν κάτι δικό μας, καὶ τοὺς ἀγαποῦμε. Γι' αὐτὸ οἱ θαυμαστές τοὺς εἶναι πολυάριθμοι σ' ὅλο τὸν κόσμο. Γιὰ τὸν ἴδιο λόγο διψοῦν ὅλοι νὰ μαθαίνουν νέα γιὰ τὴ ζωὴ, τὰ σκάνδαλα, τοὺς ἔρωτες καὶ τὰ διαζύγια τοὺς.

Οι τελευταίοι όμως μήνες της χρονιάς αυτής στάθηκαν πιο ευνοϊκοί για τη δύστυχη Μπαρμπαρα. Ο Μπόμπι, ύστερα από λίγων μηνών χωρισμό ξαναζήτησε τη συντροφιά της. Και το Χόλλυγουντ γνώρισε ένα καινούργιο αίσθημα άγνωστο ως τώρα στην πόλη αυτή: Την τρυφερότητα! Το αίσθημα που πήρε τη θέσι του πρώτα στις καρδιές τους και που ήταν αρκετά δύσκολο για να τους ενώσει πάλι. Δεν πρόκειται τώρα πια να ξαφνιασθή κανείς αν ο

★ Πόσες φορές μπορούν να παντρευτούν οι άστερες; Νά μία δύσκολη ερώτηση! Δοκίμ' αν φαίνεται εύκολη. Ή Μπέττυ Ντρίβς πάντως παντρεύτηκε φέτος για τέταρτο φορά. Το 1951 ήταν για τη Μπέττυ με από τις καλύτερες χρονιές της ζωής της. «Υστερα από τόσες παλιές δοξές και δοξαζμούς, το άστρο της φαίνεται να σβήνει σιγά-σιγά. Ή εκείνη όμως έκανε μία νέα εξόρμηση χαρίζοντας καινούργια λάμψη στην καριέρα της και μία ελτυχία στον έαυτο της. Ή ταινία «Εύα» της χάρισε μία μεγάλη επιτυχία. Στο γυρίσμα της γιάφω σβηκε κι' αγαπήθηκε με τον Γκάρι Μέιερ που έγινε ο τέταρτος σύζυγός της. Θα μπορούσε να διατηρήσει την ελτυχία της. Ή ίδια λέει πως πήρε σκληρά μαθήματα από τους προηγούμενους γάμους της.

★ Το σκανδαλό-
περισσότερο το Χάλλυγουντ των περασ-
το χρόνο ήταν τα διαζύγια του Γάρου Κ-
περ και του Κλάρκ Γκέμπλ. Οι δύο μεγα-
λύτεροι γόντες, οι δυο πενιχρότεροι
«Βασιλιάδες» της θόδνης ανήγειραν πο-
θά χωρίς σιν σκεδόν ταυτοχρονα. Ό ε-
για να βρη στη μοναχία γιὰ γεληψη τη
ψυχής του κι' ο άλλος γιὰ να μασηση τη
νιά καινούργια. Εντέλει χωρίς ύστερα α-

Ο Κλάρκ κέραιε
δέκα μηνών μόνο συζυγική ζωή την τετα-
τη σύζυγό του Σάλβια "Ασλεύ. Με-
Σάλβια συνδεόταν φιλικά από πολύν κ-
ρό. Πανδρεύθηκαν γιατί για μία στιγμή
νόμισαν πως ή φιλία τους ήταν αγάπη κ-
μάλιστα αρκετά δυνατή για να διατηρη-
σεί τη συμβίωσι.

Ο Κλάρκ Γκρέμπλ και η Σουζάν
σπείν είναι κατά βάθος δυο όλοτελα δ
φορετικοί τύποι. Έκείνη είναι πολύ κο
κή και μεγαλώσε μέσα σ' ένα κοσμοπο
πρόφες και προσ

[illegible]

τελευταίο να
 ήταν δυνατόν να
 ρώτηρο ήταν πως
 έπαψε ποτέ να
 γαμημένης Καρόλ
 τόσα χρόνια από
 τώρα είναι λίγη
 μέσα σ' αυτήν
 τις άνομιαις...

★ Αντίθετα, ο γιος σου θα ζήσει μόνος, στην ελευθερία του για να ζήσει μόνος, να τη χαρή με τη συντροφιά της Πατρίδας.

Ἀπομικη δόμῳ νὰ ἐπέφευγε ἀπὸ Χόλλαν-
δον, δὲν θὰ προκαλοῦσε τόση αἰσθησι-
σὴ ἢ ἀναγγεῖλῃ τοῦ χωρισμοῦ τοῦ Γκάου
Κούπερ ἀπὸ τῆ γυναῖκα του Ρόκου. Ὁ γά-
μος τους πού κράτησε 17 χρόνια, ἐβέ-
βαιτο ἀπὸ τοὺς πῦθ ἀρμονικοὺς τοῦ Χόλ-
λανδικοῦ κ' ὁ Γκάου Κούπερ, ὁ πῖθ πιστὸς
σύντροφος κ' ἀρραβωνισμένος πατέρας τῆς κό-
ρης τους Μαρίας.

Ἡ Ρόκου Κούπερ δὲν ἐννοεῖ πρὸς τὸ παρὼν νὰ τοῦ δώσῃ διαζύγιο γιὰτὶ εἶναι καθολικὴ. Ὁ ἴδιος δὲν μιλά καθόλου πᾶνω σ' αὐτὸ. Ὅσο γιὰ τὴν Πάτ Νηλ, ἀπήντησε στὸς δημοσιογράφους ποὺ τὴν ρώτησαν: —«Ἄν τὸν ἀγαπᾷ; Μὰ δὲν εἶμαι τόσο ἀνόητη νὰ φανερώσω τὰ αἰσθηματά μου σ' ὅλο τὸν κόσμο! Ἀλλῶστε ὁ Γκάρο εἶναι ἀκόμη παντρεμένος...

‘Η Ρόκυ Κούπερ δρῆκε πιαρηγοριά λίγο στη συντροφιά τῶ Πήτερ Λάουφσον, ὁ ὁποῖος τὴ συνοδεύει συχνὰ ἔξω. Εἶναι δέ-
κατο ὅμως πῶς γι’ αὐτὴν ἕνας μόνο ἄνδρας
ἰσχύει στὸν κόσμο κι’ αὐτὸς εἶναι ὁ Γκά-
ρυ. Ὁ δυνατὸς κι’ ἀγέρωχος Γκάρυ Κού-
περ ποῦ ἔγινε ἕνα παιχιδάκι τώρα στὰ
χέρια τῆς Πατρίστια Νήλ...

★ Έκείνος όμως που έσπασε ρεκόρ στην πρωτοτυπία του γάμου του είναι ο Τζών "Εϊγκερ. Παρουσιάσθηκε μεθυσμένος μία μέρα μαζί με τη Λωρέττα Μπέρνερ Κούπερ στο δικαστήριο του Λας Βέγκας ζητώντας να τους παντρεύει. Ο δικαστής τους κτύπησε καλά-καλά. "Ήταν νέοι κι' οι δύο και φοι- νόνταν ταίριασμένοι. Μα ο γαμπρός δεν έδειχνε πως καταλάβαινε τη σοβαρότητα του διαβήματος που ήθελε να κάνει. Γι' αυτό τους είπε να ξαναπάρσουν την έπο- μένη όποτε και τους παντρεύει.

*Όπως ήταν επόμενο, ο τύπος ωργιάσε κι' έγινε τσος θόρυβος που αναγκάστηκε να επέμβη το στούντιο του *Εϊγκαρ για να σταματήσει όλη αυτή η δυσφήμησι εναντίον του.

★ Τò 1951 ἔδωσε ἓνα εὐτυχές τέλος κα-
σ' ἓνα ἄλλο ἀκόμη σκάνδαλο. Σ' αὐτὸ ποὺ
προκάλεσε τὸ πολύκροτο εἰδύλλιο τοῦ
Φράνκ Σινάτρα μετὴν Ἄδα Γκάρντνερ.

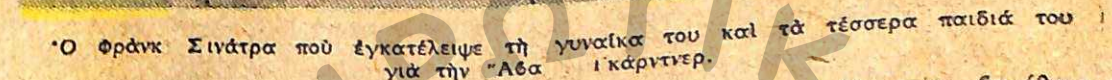
Ὁ Φράγκ Σινάτρα εἶχε ἐρωτευθῇ τρελὰ ἐδῶ καὶ δυὸ χρόνια τὴν Ὑραία "Αἶκα καλὴτηρ διαζύγιο ἀπ' τὴν γυναῖκα του ἐγκαταλείποντάς την με τέσσερα παιδιά. Ὁ "Αμερικανοὶ πουριτανοὶ εἶχαν ἐξεγερθῇ ἐναντίον τῆς "Αἶκα πού ποῦ ἀλέστε τὴν διαλύσι μιάς οἰκογενείας. Τὸ σκάνδαλο ἔφτασε σὲ τὸ κατακρηφύο ὅταν ὁ Φράγκ ἐβουλῶσαφικά στὴν "Ισπανία ἀεροπορικῶς. Πῆγ' ἐκεῖ γιὰ νὰ ἐξακριβώσῃ ἀν' ἡ ἀγαπημένῃ του, πού γύριζε ἐκεῖ τὸν ἑλπίτταμεν "Ολὶ λαυδὸς, φλερτῶτε πραγματικὰ με τὸν ταυρομάχο Μάριο Κάμπρε. Ἡ "Αἶκα κατῶρθωσε νὰ τοῦ διασκεδάσῃ τὶς ὑποψίες του ἀν' αὐτὸν ἦταν ἀλήθεια πῶς ὁ Μάριο Κάμπρε τὴν ἀγαποῦσε τρελλὰ.

Πολλοί φοβήθηκαν πώς όλα αυτά τα σκάνδαλα θα έφερναν και το τέλος στη καριέρα της Άβας, όπως έβλαψαν τον Σινάτρά και δεν γυρίζει πια ταινίες τώρα τελευταία στο Χόλλυγουντ. Αντίθετα όμως η Άβα δημιουργώντας την εντύπωση πως ριψοκινδύνευε τα πάντα σε μία μεγάλη όγυψη, όχι μόνο δεν έχασε τη δημοτικότητα της, αλλά την μεγάλωσε κάλλιστα!

Κατάρθρωσαν να πανδρευθοῦν λίγο πρί-
ν γῆ ὁ χρόνος ὑπερνικνίτας χίλια δυὸ ἐμ-
πόδια. Τώρα βρίσκονται στὴν Ἀγγλία ἐν-
λίγο ὅπου ὁ Σινάτρα τραγουδᾷ στὸ «Παλ-
λάδιον» τοῦ Λονδίνου. Ἄς τοὺς ἀφήσουμε
ὅπως ἐκεῖ... Οἱ εὐτυχισμένοι ἄνθρωποι δὲ
ἔχουν ἱστορία...

★ Ο χρόνος αυτός είχε και τὰ παιδι-
του, που στήν προκειμένη περίπτωση ήτα-
ν το ευλογόπημα του Φράνσου. Τὸν ἀπὸ τὸ
Τὸμ Νήλ! Ὁ Φράνσου τὸ Τὸ συνάδευσε τὴ
Μπαρμπαρα Πέϋτον. ἕνα κοινωῦργιο μικρῆς
ἀστέρι, τὴν παρασιανὴ τοῦ γαμίου της, σὲ
κάποιο κέντρο. Ὁ Τὸμ Νήλ διώκεν σὰν ἐξ-
εργασμένη ταύρος πῆγε καὶ ευλογόπημα
τῶρα ἄγρια τὸν Φράνσου ποὺ χραισάσκει

11

νά μεταφερθή άμέσως σέ νοσοκομείο. «Η Μπαρμπαρα Πεύτον διέλυσε τους άρραβώνες της με τόν Τόμ Νηλ δηλώνοντας πώς της ήταν άδύνατο να πάρη ένα τόσο θανάσιμο άνθρωπο. Καθμερινά επισκεπτόταν τούς Φράνκς στην κλινική και μόλις ένινε

[illegible]

★ Για δυο χρόνια σχεδόν είχε πάψει η Ρίτα Χαίγνιουορθ να απασχοληθεί των διεθνών τύπων. Ή ασπην στην άρχη αυτή χορευτήρια που καταρρώσε να γίνη και πριγκήπισσα, ήταν από τους λίγους ανθρώπους που ή κάθε κίνησή τους γραφόταν στην πρώτη σελίδα των έφημερίδων. Ή πριγκήπισσα όμως βαρέθηκε γρήγορα τα προνόμια και τη γλίστρά που της παρείχε ο τίτλος της. Ξαναγύρισε στην πατρίδα της με τα παιδιά της ζητώντας την εξέλιξή απ' την κοινή γνώμη που κάποτε τόσο την είχε εξοργίσει.

Τὰ σκάνδαλα Ρίτας Χαίηγουορθ καὶ Ἰγκριντ Μπέρκμαν ἦταν ἀπὸ τὰ φοβερώτερα καὶ μεγαλύτερα ποῦ ἐγνώρισεν ἡ Ἀμερικὴ. Προκάλεσαν τὴ γενικὴ κατακραυγὴ καὶ ἐξερρέθισαν ἀόκνητα τὴν κοινὴ γνώμη.

Καὶ ἡ μὲν Ἰγκριντ Μπέρκμαν δὲν ζαναπάτησε ἀπὸ τότε στὴς Ἦνωμ. Πολιτείες καὶ μόλις πέτος κατώροσε καὶ συναντήθη μὲ τὴν κόρη της Πία. Λένε μάλιστα τῶρα

Τόμοι ὁλοκληρῶν ἔα μπουρνούσαν καὶ γὰρ τὰ σκάνδαλα καὶ τοὺς ἔρωτες ἀστέρων. Γιά ποιὸν δὲ πρωτογράφη νεις; Ὁ καθένας τοὺς ἔχει, καὶ μὴ ἰσχύει περισσότερο ἢ λιγώτερος πικάντικος ἢ πολὺ σκανδαλιστικὴ. Θὰ φροντίσω καὶ τὸν καινούργιο χρόνον καὶ σὰς τίς μὲ δίδουμε αὐτούσιες.

P. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟ

1990

«Η Έστερ Ουίλλιαμς υποδέχεται τον καινούργιο χρόνο με πιστολιές!...

Ρ. ΒΕΛΙΣΣΑΡΙΟΥ

TATIANA POZE MIAMIE

ΜΙΑ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ΓΥΝΑΙΚΑ. ΣΥΓΓΡΑΦΕΥΣ ΚΑΙ ΖΩ-
ΓΡΑΦΟΣ. ΤΟ ΣΠΙΤΙ ΤΗΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΦΥΤΩΡΙΟ.

*Η κ. Μιλλίεζ μαζί με τον
σύζυγό της.

πώς, παιδούλα, ζώντας στο πα-
 τρικό σπίτι, σ' αυτό που ήτανε
 κάτω από την 'Ακρόπολη, στις
 ρίζες των βράχων της, μιλούσε
 με τὰ δέντρα, με τὰ χορτάρια
 με τις πέτρες!... Πώς ένα βρά-
 δυ, όταν ήτανε επτά χρονώ,
 σκαρφάλωσε στην απότομη
 πλαγιά της 'Ακροπόλεως από
 τη φιδότρυπα, και πέρασε πά-
 νω στην πλατεία της, μ' ένα
 συνομήλικό της. Καθώς δέ κυ-
 τούσε μέσα στο μουσείο της,
 απ' τὰ παράθυρά του, άκουσε
 τις μαρμάρινες κούκλες, φωτι-
 σμένες όπως ήτανε απ' τὸ φῶς
 τῆς σελήνης, νὰ μιλοῦνε!...
 Πώς, τέλως, ὁ πατέρας της, ἀρ-
 χώντας καὶ γαιοκτήμονας τῆς
 παλιάς 'Αθήνας, τῆς διάβλε-
 ψῆς ὅμοιο καὶ τῆς ζωήρευ ὅλες
 τὲς ἀπὸ θάνατος διηγῆσάς ἀπ' τὴν
 'Ιλιάδα καὶ τὴν 'Οδύσσεια...

«Έτσι μεγάλωνε το παιδί αυτό κι' ώριμαίε και προχωρούσε στη ζωή, με την ψυχή του πλημυρισμένη από τις πύο αντίθετες και διάλοκες ιστορίες και αναμνήσεις, τόσες πολλές και τόσο πλούσιες, πού να συμπίει ζωντανά στο είναι του και να άπωθουν στα κατάσθαθα του Πλουτισμένη, έτσι πολύ, ψυχή και φλογισμένη φαντασία!

Πόση πάλι μέσα σ' αυτή την
ψυχή και πόση αγωνία! Ή ζωή
πλουσία, υπό την έννοια των
μέσων, μα ο δρόμος της εκλο-
γής δύσκολος. Πόσες φιλοδοξί-
ες την έκαίγαν, σαν πύρινες
γλώσσες, που ανέβαιναν ψηλά
και συμπλέκονταν, σαν θαλάμι-
ες από δυνατή φωτιά. Στά 17
της χρόνια δεν έχει μείνει βι-
βλίο της παγκόσμιας φιλολο-
γίας που να μη έχη διαβάσει.
Κι' έχει αρχίσει να σπουδάζει
μουσική, τραγουδι, ζωγραφική
χορό, θέλοντας με την τελευταία
αυτή τέχνη να γίνει η 'Ισίδωρα
Ντούγκαν, για να εκπληρώσει το
μεγάλο της όνειρο, που είναι να
φθάσει στην πιο υψηλή κορυφή
του κόσμου.

Η γυναίκα
 σιάζουμε σήμερα, είναι ή κου-
 Τατιάνα Γκρίτσιν. 'Αχόρταγα
 κι' άπληστη στο να γευθί του
 πιο πλούσιους και σπάνιους
 καρπούς της ζωής, γράφετα
 στη Σχολή φιλολογας του Παν-
 επιστημίου 'Αθηνών και συνεχι-
 ζει τη σπουδή της γαλλικής
 γλώσσας στη Γαλλική 'Ακαδη-
 μία. 'Εδώ βρίσκεται το Δάσκαλο
 της! Είναι ο καθηγητής της
 στα γαλλικά Ροζέ Μιλλιέ, ο
 πολύ λεπτός αυτός άνθρωπος
 πλούσιας καλλιεργημένος

καὶ πλὴν τοῦ πνεύματος. Καὶ σὲ λίγο δάσκα-
λος καὶ μαθήτρια γίνονται ἐν-
κι, οἱ δυοί, ἐνώνουν πνεῦμα καὶ
σάρκα καὶ δένουν τὴν ἄκρες τῆς
σκαλα καὶ ἀπλώνουν πύργου
ἀπ' τῆ μιᾶ μεριά στὴν κορυφ-
ῶν χαλύβδινου Πύργου
"Αἶφελ" κ' ἀπ' τὴν ἄλλη
κατάλευκα ἀμάρμαρα τοῦ στ-
θεναίου, πὺς ἀκροπόλεως. Ν-
τὶ κατάρθως ἡ γυναῖκα αὐτῆς
τοῦ τώρα τὸ ὄνομα τῆς εἶνε
Τατιάνα Μιλλιέε; Νὰ ἐνώση τῆς
"Ἀθῆνες, τὴν παλιά, τοῦ
δυο" ἔχει τὴν αἰώνι-
συμβολὴ καὶ τῆ νεώτερι
"Ἀκρόπολι,

Πραγματική «ἀποκάλυψη» του 1951» για τη σκηνή και την δέσ.
την, χαρακτηρίζουν οι Γάλλοι τη νικηρή ήθσοπιή φρανσουάζ Κρι-
στόφ, πού — όπως φαίνεται και από τη χαρακτηριστική φωτο-
γραφία πού δημοσιεύουμε, όπου δεν διατίετα να ποζάρει δίπλα
σε μία κλασσική κεφαλή του Έρμη — είναι προικισμένη όχι
μόνο με λαμπρή Κριστόφ, πού πήρε το 1941 το δίπλωμά της από
τὴν Φρανσουάζ Κονσερβατοῦρ, εμφανίσθηκε αμέσως μετά μὲ τὸ
τυχία στη σκηνή, ἡ ἀφήση ἀδιόφορος, οὔτε καί μπορούσε
να τους παραγωγούς ἡ ὁμορφιά της καί ἡ
ἀφήση ἀδιόφορος πρώτους μικρούς ρόλους ἀκολουθήσαν δι-
τάχνη της!... Τους τελευταία ἡ Φρανσουάζ πρωταγωνίστη-
λοι, μεγαλύτεροι, καίτοι, πού θεωροῦνται ὅτι τὴν ἐπέβαλαν
αὐτὰ καὶνούργια τέχνη καὶ πού εἶναι πολὺ πιθανόν να τίς
ἀρίστη καὶ τὴν ἑβδόμη: «Ἡ ὁμορφιά εἰκόνας» μέ τὸν φράν-
κλιν, καὶ στήν «Βίκτωρ» μέ τὸ γυνῆμός μας Ζάν Κλαμπέν.
Βιάλλαρ καὶ τό

[illegible]

πού σκορπάει τὸ πνεύμα
 ἀπ' τὴν Πύργου, τοῦ νεώτερου
 πού εἶναι ἔκφρασι τοῦ συνέχεια τοῦ
 πολιτισμοῦ καὶ
 Ἑλληνικοῦ.

Καμία υπερβολή. Τατιάνα
στ' για ό,τι σας λέμε. Ή ξεύχος
αυτό, πιό απλά. Ή ξεύχος
και ο άντρας της, το πλούσι
Μιλλιές είναι το άναμπα
ή μεγάλη καρδιά. Τα σπά-
πνεύσι, που κυλούν ένα σπώ-
τους, και 'Αθήνα. ένα σπώ-
νιο στο Κολωναίκι. ένα σπώ-
νιο πνευματικό φτώγιο, πώ-

Οι λιγώτερο μοντέρνες κο-
κοπέλες είναι ευτυχι-
σμένες σύζυγοι.

ΣΩΣΤΟ. Ένας διάσημος ψυχολόγος μελετώντας το ζήτημα των ελτυχισμένων και δυστυχισμένων συζύγων, διαπίστωσε ότι οι συντηρητικές γυναίκες είναι πιο ικανοποιημένες από την τύχη τους. Οι περισσότερες από αυτές τις γυναίκες είναι ήμερες, ισορροπημένες, και έχουν ανεπτυγμένο το αίσθημα της φιλανθρωπίας.

Τὰ καλύτερα παιδιὰ εἶναι
οἱ καλύτεροι σύζυγοι..

ΛΑΘΟΣ: Φυσικά η πρόθε-
σις μας δεν είναι να μεμβρω-
με τους νέους για την αγάπη
τους προς τη μητέρα τους,
αλλά ο νέος που παραμένει
κάτω από την αισθηματική έ-
ξαρτηση της μητέρας του, δεν
είναι ώριμος για γάμο. "Αν
δεν καταρρώση να ελευθερωθ-
εί από αυτή την ύποταξη και
παραμείνει, σύμφωνα με τη
λαϊκή έκφραση, δεμένος στα
φουστάνια της μητέρας του,
δεν μπορεί ν' αναλάβει τις ε-
θύνες του γάμου.

Ὅσοι ἀγαπιοῦνται ἀπὸ
παιδῶ καὶ παντρεύον-
ται γίνονται εὐτυχισμέ-
νοι.

ΛΑΘΟΣ. Φυσικά υπάρχουν
 εξαιρέσεις. Το γεγονός όμως
 ότι μεγάλλοι σαν μαζί και γνω-
 οίουν ο ένας του άλλου τα
 προτερήματα και τα ελαττώ-
 ματα, δέν σημαίνει αναγκα-
 στικά ότι βά νίνου κι' εϋτυ-
 χισμένο σύζυγοι. Πολλοί νεοί
 μάς λένε οι ψυχολόγοι, δια-
 λέγουν την παιδική τους φίλη
 και πολλές νέες τόν φίλο
 τους φίλο γιατί φοβούνται τα
 άγνωστο. Αυτό είναι αποτέλε-
 σμα κακής διαπαιδαγωγή-
 σως.

Οἱ γάμοι ἀπὸ συνοικέσι-
εἶναι πάντοτε μέτριοι.

ΛΑΘΟΣ. ΟΙ στατιστικὲς ἀποδεικνύουν ὅτι ἐπιτυχῶς νοῦν τὸ ἴδιο ἂν ὄχι καλύπτει ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Δὲν ὑπάρχουν σ' αὐτοὺς τοὺς γάμους ἀτυπῆτες. Ἀντιθέτως ἐπι-
κρατεῖ ἡ λογικὴ.

Ἡ ἰδανικὴ γυναῖκα ποικίλ-
λει ἀναλόγως τῶν ἐπο-
χῶν.

ΣΩΣΤΟ. Τὸν περασμένο αἰῶνα οἱ ἄνδρες θαύμαζαν τὴ λεπτὴ γυναῖκα ποὺ εἶχε ἀνάγκη ἀπὸ βοήθεια καὶ προστα-

ΤΑ ΠΕΡΙ ΓΑΜΟΥ

‘Εκείνο που βασικά απασχολεί τις γυναίκες είναι ο έρως. Και το φυσικό τέρμα που οδηγεί ο έρως είναι ο γάμος. “Όλες οι κοπέλλες, είτε το όμολογούν είτε όχι, όνειρεύονται να παντρευτούν. “Όλες οι παντρεμένες γυναίκες ζητούν να γίνουν ευτυχισμένες. Κι’ όμως, αν πιστεύουμε τις τελευταίες επίσημες στατιστικές, πόσες έσφαλμένες αντίληψεις υπάρχουν γύρω σ’ αυτό το ζήτημα! Θέλετε να το διαπιστώσετε κι’ εσείς; Δέν έχετε παρά να διαβάσετε τα παρακάτω. Θά ήητε τί διαφορά υπάρχει ανάμεσα σ’ εκείνα που νομίζει ο κόσμος κι στα έπιστημονικά συμπεράσματα.

σία. Ἀντιθέτως σήμερα θαυμάζουν τις γυναίκες που είναι ἴσες μ' αὐτοὺς, τις γυναίκες που εἶναι ἱκανές νὰ πάρουν μὴν ἀπόφασι, νὰ συζητήσουν μὲ τὸν ἄντρα τους τὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, καὶ ποὺ δὲν εἶναι... πολὺ αἰσθηματικές.

Οἱ ἄνδρες κάνουν τὶς ἐξο-
μολογήσεις τοὺς μέσα
σὲ ρωμαντικὰ πλαίσια.

ΛΑΘΟΣ. Ἡ ἐρωτική ἐξομολόγησις κατὰ ἂπ' τὸ φῶς τοῦ φεγγαρίου ἀνῆκεν στὰ μυθιστορήματα καὶ στὸν κινηματογράφο. Στὴν πραγματικὴ ζωὴ οἱ νέοι ἐξομολογοῦνται τὸν ἑρωτὰ τοὺς μέσα στὸ λεωφορεῖο, στὸ σπiti τῆς νέας, στὸ δρόμο ἢ στὸ ζαχαροπλαστεῖο. Ἐπὶ πλεον ἡ ἐρωτικὴ τους ἐξομολόγησις δὲν εἶναι, ὅπως στὰ μυθιστορήματα, ἕνας ἀτέλειωτος λόγος, ποὺ μελέτησαν ἀπὸ πρὶν. Ἡ αἴτησις γάμου κρατᾷ ἐνάμιση λεπτὸ περίπου.

Οἱ χοντροὶ ἄντρες παν-
τρέυονται χοντρὲς γυ-
ναῖκες.

ΣΩΣΤΟ. Όπως και οι αδύνατοι προτιμούν αδύνατες γυναίκες. Τα ίδια γούστα, το ίδιο οίκογενειακό περιβάλλον παίζουν επίσης μεγάλο ρόλο.

αὐτὴν τὴν ἐποχὴ ὁ ἀντρας
προσπαθεῖ ν' ἀναστήσῃ τὴν
νεότητά του.

Ἡ γυναίκα κερδίζει πε-
ρισσότερα στὸ σπίτι
τῆς παρὰ ἔξω.

ΣΩΣΤΟ. "Αν ένας άντρας λογαρίσθη τί θα ήθελε για πλούσιο, για σιδερώμελο, για μαγειρείο, θα έβλεπε ότι το πιο συμφεροντικό είναι να... παντρευτεί. Ή γυναίκα κερδίζει περισσότερα στο σπίτι της παρά έξω με τη διαφορά... ότι δεν πληρώνεται.

Οι γυναίκες που μένουν
σπίτι τους είναι οι πιο
ευτυχισμένες.

ΣΩΣΤΟ. Συνήθως η γυναίκα που είναι δυστοχισμένη σπίτι της γυρεύει μια απασχόλησι έξω. "Η έπειδη ή εργασία της έξω δέν τήν απαλλάσσει από τίς δουλειές του σπιτιού, γίνεται νευρική.

Οί συζυγοί είναι εύτυχι-
σμένοι όταν τὸ «βέτο»
τὸ ἔχη ὁ ἄντρας.

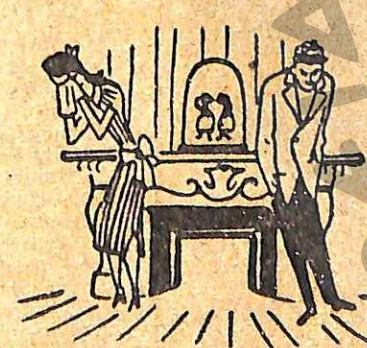
ΛΑΘΟΣ. Οι στατιστικές μάς λένε ότι τα πιο εύτυχημένα ζευγάρια είναι εκείνα που οι σύζυγοι σέβονται ο ένας τη γνώμη του άλλου. Πάντως αν δεν μπορεί να υπάρξει απόλυτη αρμονία προτιμότερο είναι η συζυγική θάρρα να την οδηγεί ο άντρας στο πέλαγος της ζωής.

Οἱ μοναχοὺς εἶναι κα-
λοὶ ὑποψήφιοι σύζυγοι
ἐπεὶ ἔχουν πάντοτε
φροντισμένη ἀνατροφή.

ΛΑΘΟΣ. Συνήθως οι μοναχοί επειδή είναι οι χειρότεροι σύζυγοι επειδή διατηρούν τη νοστορπία του χαϊδεμένου παιδιού. Ή προσήλωσι τους στη μητέρα τους τους κάνει να συγκρίνουν με κείνη τη γυναίκα τους και να την βρίσκουν έλαττωματική.

Τὸ ταξίδι στὸ μῆνα τοῦ μέ-
λιτος εἶναι ἀπαραίτητο
γιὰ τὴ μελλοντικὴ εὐτυ-
χία τῶν συζύγων.

μαρτυρία. Το παρθεύμα αυτό
 μπορεί να κωδικοποιηθεί ως
 η να μη δημιουργήσει ευνόικες
 συνθήκες για μια στενωπότερη
 ψυχική προσέγγιση. Όταν μά-
 λιστα γίνει εις βάρος του οι-
 κονομικού προϋπολογισμού
 της. Οι ψυχολόγοι επιμένουν
 ότι το νέο ζευγάρι μπορεί να
 βρή την απαραίτητη μοναξιά
 έξω του καλά και μέσα στο
 σπίτι του.

Οί καλοί τρόποι

ΣΥΝΗΘΙΖΟΥΜΕ να λέμε: «δέχομαι τους φίλους μου», όπως λέμε: «δέχομαι ένα δώρο». Αυτό σημαίνει ότι οι καλεσμένοι μας, μας δίνουν μια χαρά και μια ευχαρίστηση, ανάλογη μ' αυτή που μας δίνει ένα δώρο. Για να τους ευχαριστήσουμε γι' αυτό, πρέπει να φροντίσουμε να τους περιποιηθούμε όσο μπορούμε περισσότερο και καλύτερα.

Πρώτα απ' όλα πρέπει να δημιουργήσουμε μια ευχάριστη ατμόσφαιρα, έτσι ώστε όλοι να αισθάνονται άνετα μέσα στο σπίτι μας. Λίγα λουλούδια σε ένα-δυο βάζα, ένα ωραίο σεβρίτσιο φαγητού ή τσαγιού (ανάλογα με την πρόσκληση), θα δώσουν εορταστικό χρώμα, απαραίτητο για να δείξουμε ότι τιμούμε τους καλεσμένους μας.

Η καλή διάθεση των οικοδεσποτών, ή απλότης, ή ανεστis, και η θερμή τους έχουν μεγάλη σημασία, δεν είναι όμως το πάν. Χρειάζεται μεγάλη τέχνη για να μπορέσει κανείς να δεχθεί και να περιποιηθεί καλά τους καλεσμένους του, είτε φίλοι είναι αυτοί, είτε απλώς γνωστοί. Η τέχνη αυτή αποτελείται από μικρές και λίγες — θα λέγατε εσείς — ασήμαντες λεπτομέρειες.

Η ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Πρώτα απ' όλα πρέπει να δοθεί προσοχή στην έκλογή των καλεσμένων: μην καλέσετε ποτέ στην τύχη άνομους ανθρώπους, μόνο και μόνον επειδή είστε «ευχρηστικοί» σ' αυτούς. Συγκεντρώστε άνδρες και γυναίκες — όχι περισσότερους από δώδεκα — που θα ευχαριστηθούν με τη συνάντησή ή με τη γνωριμία τους.

Η οικοδέσποινα είναι εκείνη που κάνει τις προσκλήσεις, με το τηλέφωνο. Καλό είναι να ληφ, σύντομα, στο συνομιλητή της τα ονόματα και το άξωμα των υπολοίπων καλεσμένων της, ώστε να κατατοπιστεί και να δίνει να καταλάβει ο άλλος τον τόνο της βραδιάς.

Υπενθυμίζετε την πρόσκλησή σας με ένα νεότερο τηλεφώνημα, όταν την έχετε κάνει πολύ καιρό πριν. Οί καλεσμένοι πρέπει να φθάνουν πέντε ή δεκα λεπτά αργότερα από την κανονισμένη ώρα και ποτέ περισσότερο από ένα τέταρτο της ώρας αργότερα.

ΟΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ

Γιατί έχουμε όλοι την κακή συνήθεια να λέμε γρήγορα και υπερδωμένα τα ονόματα των συστάσεων: Είναι τόσο δύσκολο να ληφθούν άγα κα καθαρά; Στην 'Ελλάδα δεν συνηθίζουμε να προσθέτουμε δίπλα στα ονόματα των ανθρώπων που συστήνουμε και το επάγγελμά τους. Δεν βλέπω όμως γιατί να μην αποκτήσουμε την πρακτική αυτή συνήθεια, που βοηθά να σπάσει ο πάγος και που προσφέρει αμέσως ένα θέμα συζήτησης. Βρίσκε κανείς πάντα τ' να πη σε ένα γιάτρί από τη Θεσσαλονίκη ή σε ένα δικηγόρο από την Πάτρα, ε-

νώ ο ακαθόριστος χονδρός κύριος με τα γυαλιά δεν έμπνιει παρά την κοινοτατή κουδένα επάνω στον καιρό...

ΣΤΟ ΤΡΑΠΕΖΙ

Οι κανόνες για την τοποθέτηση των καλεσμένων στο τραπέζι, είναι, τώρα πολύ λιγότερο αυστηροί από ό,τι ήταν άλλοτε, εκτός βέβαια από τα πολύ επίσημα γεύματα. Η οικοδέσποινα πρέπει να φροντίσει να τοποθετήσει με τέτοιο τρόπο τους καλεσμένους της, ώστε να βρίσκεται ο κάθε ένας απ' αυτούς δίπλα σε άλλον με τον οποίον να μπορεί να κουβεντιάσει ευχάριστα και να είναι εξαιρετική ένδεξis λεπτότητας εκ μέρους της το να κανονίσει ώστε να καθίσουν δίπλα δύο άνθρωποι που ξέρει ότι επιθυμούν ιδιαίτερα να συνατηθούν.

«Άλλοτε, στη δεξιά πλευρά της τοποθετούσε πάντα η οικοδέσποινα τη γυναίκα του περισσότερον σημαίνοντος προσκεκλημένου. Τώρα, η γυναίκα που έχει ένα γνωστό δνομα χωρίς στην εργασία ή στο ταλέντο της, παίρνει την τιμητική αυτή θέση.

Το σεβρίτσιο πρέπει να γίνεται καλά και γρήγορα, ώστε τα φαγητά να φθάνουν ζεστά στο πιάτο του καθενός. Καί το ωραιότερο φαγητό χάνει 50% από τη νοστιμιά του όταν είναι χλιαρό ή κρύο. Γι' αυτό καλόν είναι να κρατούμε στη ζεστασιά τα πιάτα του επομένου φαγητού.

«Άλλοτε η οικοδέσποινα σεβριζόταν πρώτη και δοκίμαζε το φαγητό. Τώρα σεβριζεται τελευταία από τις κυρίες και πριν από τους κυρίους.

Όταν το φαγητό είναι νόστιμο, ως μη διατάσουν οι καλεσμένοι να το επαινέσουν. Ένας τρόπος για να δείξουμε πόσο μας άρεσε το φαγητό, είναι να ξαναπαρουμε δεύτερη φορά από το ίδιο.

Ο ρόλος της οικοδέσποινας είναι να παρακολουθεί τα πάντα και τους πάντας. Να μη λείπει ψωμί ή κρασί από κανέναν, και να μη χαλάσει το κέφι κανενός.

Η κυρία, που αρχίζει να ζητά συγγνώμη για το πρώτο μικρό λάθος, φέρνει σε δύσκολη θέση τους καλεσμένους της.

Το κάθε τι πρέπει να το έχουν έτοιμο οι οικοδέσποινες όσο μπορούν καλύτερα, πριν φθάσουν οι καλεσμένοι τους. Από τη στιγμή που θα πατήση το πόδι του ο πρώτος φίλος ή γνωστός, κάθε έτοιμια πρέπει να σταματήσει.

Η ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

«Εάν η προετοιμασία σε ένα γεύμα ή δείπνο έχει μεγάλη σημασία, υπάρχει ένα βασικό σημείο, όπου πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή: η συζήτηση που θα γίνει κατά τη διάρκεια του γεύματος. Το σημαντικό αυτό πρέπει να το σκεφθείτε πριν κανετε τις προσκλήσεις σας. Για να έχη επιτυχία ένα γεύμα που θα δώσετε πρέπει: 1ον) Να καλέσετε όπωσδήποτε έναν έξυπνο ομιλητή, που θα βρίσκει πάντα σε κάθε θέμα να πη κάτι το ενδιαφέρον. 2ον) Να αποφύγετε να έχετε δύο ο καλούς ομιλητές μαζί. 3ον) Εξοφάνισον ο ένας τον άλλον. Προσπαθήστε να καλέσετε δυο-τρεις όμορφες κυρίες που να ξέρουν να «ακούουν». Ένας φαλακρός ακαδημαϊκός δεν θα μπορεί να έμπνευση τον «ομιλητή» σας, ενώ αντίθετα μια όμορφη υπαρκis 20 έως 30 χρόνων, θα τον κάνει να ένδηλώση ακόμη

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΤΟΙΑ ΑΛΛΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΕΤΣΙ ΚΑΙ ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ ΕΧΟΥΝ ΕΞΕΛΙΧΘΗ ΣΤΗΝ ΕΠΟΧΗ ΜΑΣ. ΕΧΑΣΑΝ ΠΙΑ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΤΟΥΣ ΑΥΣΤΗΡΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΑΚΑΜΨΙΑ. ΚΑΙ ΤΟ 1952 ΜΑΣ ΦΕΡΝΕΙ ΠΟΛΥ ΑΠΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΤΗΝ ΠΑΛΙΑ ΕΘΙΜΟΤΥΠΙΑ.....

περισσότερο το σπινθηροδόλο πνεύμα του.

Τη γενική αυτή συζήτηση θα τη διεκρίσει και χωρίς να προσπαθή να επιβληθεί: αυτό είναι ένα χάρισμα που όμως μπορεί να γίνει «τέχνη». Αυτή θα απορροφήσει και την «τέχνη» αυτή θα φέρη την κουβεντιά σε θέματα όπου θα μπορεί να δώσει τον οίστρο του ο ομιλητής. Αυτή θα κάνει τον οίστρο να ακούγεται οι παρατηρήσεις των πιδ δειλών... Η τέλεια οικοδέσποινα θα διευθύνει τη συζήτηση σαν ένας καλός διευθυντής ορχήστρας, που ξέρει τις ικανότητες του κάθε μουσικού του. Είναι δύσκολο να σταματήσει ένας μακρύς μονόλογος ή να πείσει αυτός που έχει τη μαλακία να διηγήται ανέκδοτα, να πη το «επικρατούς» του μετά το φαγητό. «Επίσης είναι τρομερά ενοχλητικοί αυτοί που διηγούνται «επικρατικές» ιστορίες, και φέρνουν σε δύσκολη θέση την οικοδέσποινα, που πρέπει αυτή να δώσει τον τόνο που θέλει στο γεύμα της. Ο περισσότερο ενοχλητικός είναι πάντοτε ο τύπος που έχει αντίρρηση να πει κάτι. Μπορεί να σας καταστήσει υπόλογοι κατ'εξοχή. Γι' αυτό μη τον καλέτε ποτέ.

«Επειδή κάποτε να καλέσετε και τους «ενοχλητικούς» γνωστούς σας, στους οποίους έχετε μια υποχρέωση, δεν έχετε παρά να τους καλέσετε... όλους μαζί. «Είπατε μάλιστα ότι υπάρεθ πιθανότητας να ευχαριστηθούν. Και, για την... προσωπική σας ευχαρίστηση καλέσετε το θράδυ εκείνο ένα παλιό καλό σας φίλο, με τον οποίον θα μιλήσετε να κουβεντιάσετε όταν οι άλλοι θα καλέτε ποτέ.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΔΕΙΠΝΟ

Ο καφές: Στο τραπέζι ή στο σαλόνι πρέπει να σεβριζισθεί; Στο τραπέζι, εάν η κουβεντιά είναι τόσο ευχάριστα και ενδιαφέρουσα, που θα ήταν κρίμα να διακοπεί. Στο σαλόνι, εάν οι καλεσμένοι σας είναι νέοι και έχουν νεοί έξηνα χρόνων και γέροι...

Τα ψυκτικά: Προσέξτε να μην εντύπωσι ότι θυμίζετε σταυρό καλεσμένους σας, πώς είναι ώρα πια να φύγουν. Πρέπει πάντως να προσφέρετε ένα ποτό λίγο πριν από τα μεσάνυχτα. Μεταξύ των ψυκτικών, συνιστάται. Αντιθέτως, το «ψαλσι» ποτό, σαμπάνια, λικέρ κλπ. με κρασί, είναι εποχή μας, δεν στέλνουν πια οι γυναίκες να πη με ένα γεύμα.

Στην εποχή μας, πια για ένα γεύμα να μην έχετε καλέσει, αλλά αυτό το καλέσμα, υπάρχει όμως ένα πράγμα που θα ευχαρίστηση πάντα την οικοδέσποινα: ένα σύντομο τηλεφώνημα γιά να της πητε πόσο ώρα διασκεδάσατε στο σπίτι της. Γι' αυτό όμως πρέπει να είστε αρκετά συνδεδεμένοι μαζί της.

Η ΣΜΑΡΤ

Δεν είναι απαραίτητο να έχετε πάντα μια κάρτα με μια επίσκεψη, αλλά αυτό το καλέσμα, υπάρχει όμως ένα πράγμα που θα ευχαρίστηση πάντα την οικοδέσποινα: ένα σύντομο τηλεφώνημα γιά να της πητε πόσο ώρα διασκεδάσατε στο σπίτι της. Γι' αυτό όμως πρέπει να είστε αρκετά συνδεδεμένοι μαζί της.

Η ΣΜΑΡΤ

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΩΣ ΣΗΜΕΡΑ

ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Η πολιτική δεν είναι αποκλειστικό προνόμιο των ανδρών. Από τα παλαιότερα χρόνια οι γυναίκες ανακατεύθηκαν στη διαχείριση των κοινών κι έπαιξαν ενεργό ρόλο στην ιστορία της χώρας τους, πολλές φορές και στην παγκόσμια ιστορία. Άλλες απ' αυτές ξεχάστηκαν, άλλες έδρασαν σιωπηλά, χωρίς ποτέ να δηκάνεις το πέρασμά τους, κι άλλες πέρασαν γιά πάντα στην ιστορία. Να μερικές από τις παλαιές και σύγχρονες αυτές γυναίκες.

Η ΕΜΕΛΙΝΑ ΠΑΝΚΑΡΣΤ. Ήταν πνευματική ηγέτις της φεμινιστικής κινήσεως όλου του κόσμου. Γεννήθηκε στο Μάντσεστερ το 1858 και πέθανε το 1928. Οι γυναίκες όλου του κόσμου, οφείλουν σ' αυτήν όχι μόνον το δικαίωμα της ψήφου, αλλά και την ενεργό συμμετοχή τους στην πολιτική ζωή. Η Έμελινα ίδρυσε το 1903 την «Ένωσι Γυναικών» κι άρχισε έναν κομμασικόν αγώνα που τελείωσε με το θρίαμβο των γυναικών απόψεων.

Η ΚΛΑΡΑ ΜΑΦΦΕ-Υ. Γνωστή από το περίφημο πολιτικο-φιλολογικό σαλόνι της που συγκέντρωνε τις μεγαλύτερες προσωπικότητες της εποχής. Υπήρξε φίλη του Καβούρ. Καί πέθανε σ'α 1886.

ΠΑΟΛΙΝΑ ΝΤΙ ΜΕΤΕΡΝΙΧ. Πριγκίπισσα του Σάντορ και ανήψια του διασχήμου Αυστριακού πολιτικού. Υπήρξε η γυναίκα που έπηρεασε την πολιτική ζωή της Εσθονίας μεταξύ του 1865 και 1900. Ήταν χαριτωμένη κι αξιαγάπητη, και οι Βιεννέζοι έλεγαν γι' αυτήν: «Δεν υπάρχει παρά μια πριγκίπισσα στον κόσμο, η Παολίνα». Πέθανε το 1921.

ΑΝΝΑ ΚΟΥΛΙΣΩΦ. Ή πιδ διάσημη σοσιαλίστρια του περασμένου αιώνας. Καί αρχάς ήταν οπαδός της μηδενιστικής θεωρίας, αλλά τελικά άσπαστηκε το Μαρξισμό. Έγκαταστάθηκε στο Παρίσι και συνεργάστηκε στενά με τον Ιταλό σοσια-

λιστή Φίλιππο Τουράτι. Συνελήφθη επανειλημμένως και πέθανε το 1925.

ΡΟΖΑ ΛΟΥΞΕΜΠΟΥΡΓΚ. Κομμουνίστρια πολωνικής καταγωγής. Παντρεύτηκε ένα Γερμανό εογάτη και πήγε στη Γερμανία όπου ίδρυσε μαζί με τον Γερμανό Λήμπεχτ την «οργάνωση του Σπάρτακου». Το 1918 έπεχειρήσε να καταλάβη την αρχή, αλλά συνελήφθη και έφυλακίσθη. Κατά τη διάρκεια της μεταφοράς της από τη μία φυλακή στην άλλη αυτοκτόνησε μαζί με τον Λήμπεχτ κι' ένα πρωί του Φεβρουαρίου του 1919 δόθηκαν το πτώμα της μέσα σ' ένα κανάλι.

ΑΝΝΑ ΒΙΡΟΥΜΠΟΒΑ. Φίλη και εμπιστή της τελευταίας Τσαρίνας. Κατάρθωσε να δυναμώσει την επιρροή του Ρασπούτιν πάνω στην αυτοκράτειρα. Γύρω απ' αυτήν και από τον «τρελλό» καλόγερο είχε δημιουργηθεί ένας κρίκος από πολιτικούς, που στην πραγματικότητα κυβερνούσαν αυτό τη Ρωσία, λίγο καιρό πριν από την επανάστασι. Η Βιρούμποβα έξηφανίσθη το 1918.

ΝΤΟΛΟΡΕΣ ΙΜΠΑΡΟΥΡΙ η περίφημη «Πασσιονάρια» που συγκαταλέγεται μεταξύ των υπευθύνων της Ισπανικής επαναστάσεως. Γεννήθηκε πριν από 56 χρόνια από μια οικογένεια μεταλλωρύχων. Εργάστηκε ως μοδίστρα υπηρέτρια και σεβρίτορα. Φανατική κομμουνίστρια, έξηορίστηκε μετά τη νίκη του

ΜΟΝΤΕΡΝΕΣ ΜΠΛΟΥΖΕΣ

Αυτές οι χαριτωμένες μπλουζίσσες είναι κεντημένες με άπλικασιόν εργασμένο σιόν. Ή μιά γαρνίρεται στο ντεκολτέ με άπλικασιόν εργασμένο σιόν. Ή άλλη γαρνίρει τα δυο έμπροσθινά και το επάνω σε τουλί. Ή άλλη γαρνίρει τα δυο έμπροσθινά και το γιακά με άπλικασιόν και φιλιτρίε.

φράγκο. Στη μάχη του Στάλιν-κραντ έχασε ένα της γυιό.

ΜΕ-Ι-ΛΙΓΚ. Σύζυγος του Τσάγκ-Κάι-Σέκ. Θεωρείται ως η έξυπνότερη γυναίκα της 'Αμερικής. Ανήκει σε μια μεγάλη οικογένεια Κινέζων τραπεζίτων και εμπόρων, των Σόνγκ. Η Μεί-Λι σπούδασε στην 'Αμερική και παντρεύτηκε τον Τσάγκ-Κάι-Σέκ, από συνταγματάρχη τότε, και τον δόθησε με δα τα μέσα στο πολιτικό του ανέδασμα.

ΝΑΝΣΥ ΓΟΥ-Ι-ΤΣΕΡ, γνωστή ως κοντέσσα του 'Αστορ. Είναι η πρώτη γυναίκα στον κόσμο που μπήκε στη Βουλή (ως βουλευτής). Είναι δημιουργός και ηγέτις της Βρετανικής φεμινιστικής κινήσεως.

ΑΝΝΑ ΠΑΟΥΚΕΡ, υπουργός των 'Εξωτερικών της Ρουμανίας. Είναι 59 ετών το πραγματικό της όνομα είναι Ρούμπινσον. Πρό των είχε παντρευτεί με κάποιο μηχανικό που έξηφανίσθη μυστηριωδώς.

Η ΕΛΕΟΝΟΡΑ ΡΟΥΖΒΕΛΤ πού κατά τη διάρκεια της προεδρίας του συζύγου της έπέδειξε έντονη πολιτική δραστηριότητα, επηρεάζοντας συχνά τον Ρούζβελτ στις πολιτικές του κατευθύνσεις.

Η ΑΝΝΑ ΡΟΖΕΜΠΕΡΓΚ, 'Αμερικανίς, ούγγρικής καταγωγής. Είναι η πρώτη γυναίκα

που κατέλαβε μια ύψηλή στρατιωτική θέση: Είναι υπουργός της 'Αμύνης και έχει δραβευθή γιά τις υπηρεσίες της.

ΠΕΡΛ ΜΕΣΤΑ. 'Αμερικανίς και αυτή. Παλαιά φίλη του Τρούμαν, είναι η μόνη γυναίκα στη διπλωματική καριέρα, που κατέχει τον τίτλο της πρέσβειρας. Αντιπροσωπεύει σήμεμα το κράτος της στο Λουξεμβούργο.

Τέλος η ωραία ΕΥΑ ΠΕΡΟΝ, σύζυγος του 'Αργεντινού Προέδρου Περόν, είναι η μοναδική γυναίκα στην ιστορία που απέκτησε τόσο μεγάλη πολιτική δύναμη. Είναι 30 ετών και κατ'αγεται από μια ταπεινή οικογένεια.

«Αφού άλλαξε διάφορα επάγγελματα: ήθοπο δε του κινηματογράφου, της τηλεοράσεως κλπ, παντρεύτηκε το 1945 τον Περόν, αποκάλυπτοντας τις θαυμαστές οργανωτικές της ικανότητες. Βοήθησε το σύζυγό της να κερδίση στον πολιτικό αγώνα και στις 4 'Ιουνίου του 1946 του χάρισε την προεδρία της 'Αργεντινής Δημοκρατίας. Έκτοτε έπέδειξε μια πρωτοφανή δραστηριότητα και λέγουν ότι όλες οι αποφάσεις του συζύγου της είναι επηρεασμένες από τη δική της γνώμη. Έχει πολλούς φίλους, αλλά και περισσότερους έχθρους, κυρίως μεταξύ των ανθρώπων της μεσαίας τάξεως.

ΤΑΞΙΔΕΥΟΝΤΑΣ ΣΤΙΣ ΠΑΡΑΞΕΝΕΣ ΧΩΡΕΣ ΤΟΥ ΙΝΔΙΚΟΥ ΩΚΕΑΝΟΥ

Μιά θεατρική περιοδεία που διήρκεσε τρία χρόνια και εκάλυψε 25.000 μίλια

ΤΗΣ ΗΘΟΠΟΙΟΥ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΙΔΟΣ ΜΑΣ ΚΡΙΝΙΩΣ ΠΑΠΑ

2ον

— Ξέρεις τί έχω πάθει; Τρέμω μήπως κανένα βράδυ τα υπερδέξω απάνω στη σκηνή, κι' αντί το έργο που θα παίζουμε θα λέω το επόμενο κι το προηγούμενο.

— Η δουλειά προχωρεί με γοργό ρυθμό. Κι' έτσι, με λίγες γκρίνιες και πολλούς κόπους φτάνει η πρεμιέρα.

Το κοινό του Χαρτούμ θα μας δει για πρώτη φορά. Απόψε δίνουμε τη μεγάλη μας μάχη. Θα το κερδίσουμε ή θ' αδιαφορήσει για την εργασία μας; Έκάνανε από την πλευρά μας ό,τι καλύτερο μπορούσαμε. Το έργο που διαλέξαμε για πρώτο είναι μία χαριτωμένη ελληνική κωμωδία που όπου κι' αν παχτήκε είχε μεγάλη επιτυχία. Σκηνοίκα φέραμε μαζί μας από την Αθήνα, ή σκηνή είν' όμορφη στολισμένη κι' ή πλατεία γεμάτη κόσμο.

— Η παράσταση αρχίζει: το έργο φαίνεται άρραει πολύ γιατί το κοινό γελάει με την καρδιά του. Έμεις είμαστε έντυχοι και χαρούμενοι. Όλα πάνε καλά και φαίνεται πως θα έχουμε μεγάλη επιτυχία...

Στη δεύτερη όμως πράξη έρχεται το Χαμπούμπι!... Ένα Χαμπούμπι δαιμονισμένο. Μας ρίχνει τα σκηνικά, ή άμμος στραβώνει τους θεατές και μεις παίζουμε με κλειστά μάτια. Όσοι δεν είμαστε στη σκηνή κρατάμε από μέσα τα σκηνικά για να μην πέσουν στα κεφάλια εκείνων που βρίσκονται στη σκηνή. Όλα τα στολίδια της σκηνής, που τόχαμε βάλει με τόση προσοχή, τραπέζοι, αγγεία, πετσέτακια, ανθοδοχεία, βρέθηκαν στο πάτωμα. Άγωνιάσαμε να βγάλουμε πέρα την παράσταση.

Τόσοι κόποι, τόση προσπάθεια. Το Χαμπούμπι δε λογάρισε τίποτα...

Τ' απογεύματα μαζεύομαστε στην ταράτσα του ξενοδοχείου να κάνουμε πρόβα. Εκεί απάνω έχει κάποια, άς πούμε, βροσιά. Οι παραστάσεις μας έχουν προχωρήσει αρκετά. Ο θίασος άρραει και οι εισημέματα μας πάνε μάλλον καλά. Στα διαλείμματα της πρόβας κουβεντιάζουμε για ένα σωρό πράγματα κι' ο δεύτερος καρτεριστής που ξέρει όλα τ' αστέρια μας δείχνει το Σταυρό του Νότου κι' άλλους άστερισμούς που φεγγολοούν στο στερέωμα. Η καρτεριστά μας διηγείται παλιές ιστορίες κι' ανέκδοτα ήθοποιών. Έμεις ακούμε ξεπλωμένοι στα «καρέ-βρίσκονται απάνω στην ταράτσα, που όλο το Χαρτούμ τη νύχτα κοιμάται έξω. Δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος που να κοιμάται τη νύχτα σε κλειστό χώρο. Ο «καρέπι» του στο δρόμο κι' έτσι όλο το Χαρτούμ τη νύχτα είναι σαν μία τεράστια κρεβατοκάμαρα. Η πρόβα μας ή άπογευματινή αρχίζει από τις έξι τ' απογεύματα τελειώνει άργα το βράδυ. Το σημερινό απόγευμα είναι ένα απόγευμα που δεν τσα για πρόβα, ή ώρα είναι έξη και κά-νουμε δοκιμή στη «Φωτεινή Σάντρα» του Ξενοπούλου. Το έργο είναι ξεκούραστο, γιατί όλοι μας τόχουμε ξαναπείξει.

Όστόσο, με δυσκολία αναπνέουμε, το στόμα μας είναι ξερό και τα χείλια μας είναι κατάξηρη. Καμιά κίνηση, κανένας θόρυβος. Όλα γύρω είναι ήσυχια, βουβά, βαρκομένα. Το Χαρτούμ λες κι' έχασε τη ζωή του. Ένα παράξενο συναίσθημα σφίγγει την ψυχή και μεις πνίγει ή μοναξιά. Νοιώθω πως έδω σ' αυτόν τον τόπο, πάνω σ' αυτή την ταράτσα, βρισκόμαστε

δλομόναχοι μακριά από τον κόσμο και πως σιγά-σιγά χανόμαστε μέσα σ' αυτή την ανυπόφορη νεκρική σιγή που μας τυλίγει.

— Η τρίτη γυναίκα άποκαμωμένη ρωτάει:

—Τί είναι αυτό; Νοιώθω σαν ένα χέρι να μου πιέζει το στήθος.

—Ήσυχάστε. Έτσι είναι πάντα πριν έρθη το χαμπούμπι. Να ελχεσθε μόνο νάρθη γρήγορα να μεις βροσίσει. Μας έ-ξηγει ο συνάδελφος που διαβάσει τ' αστέ-ρια.

Ρωτάμε ένα Μαύρο άν θέχη χαμπούμπι. —Είπα, (ναί) μας λέει, και με το χέρι του μας δείχνει πέρα μακριά στον ορίζοντα μία καφε-ρόδινη γραμμή που μόλις διακρίνεται.

— Η πρόβα σταματάει. Κυτάζουμε όλοι προς τα εκεί. Παρακολουθούμε το χαμπούμπι με μάτια ορβάνοντα. Αυτό άργά-άργα υψώνεται σαν ένα τεράστιο πα-ραπέτασμα που πιάνει από τη γη ως τον ούρανό κι' άγκαλιάζει όλο τον ορίζοντα μπροστά μας. Σιγά-σιγά πλησιάζει, κι' όσο έρχεται πιο κοντά μας τόσο χάνει από την άερνη μορφή του και γίνεται σαν πελώριο βουνό, που μπορούμε να διακρίνου-με απάνω του χαράδρες μαδιές, πλαγιές κατάξηρες, κορυφογραμμές ροδίνες και τ' α-ριζά του κάτω σταχτιά, σκοτεινόχρωμα.

— Όλος αυτός ο όγκος προχωρεί άργά-ά-ργά κατά πάνω μας, τίποτα δεν μπορεί να τον σταματήσει. Έχουμε το αίσθημα πως πλησιάζει το τέλος του κόσμου και πως αυτό το τεράστιο σάβανο θα μεις τυλίξει για πάντα.

— Έχει φτάσει πια κοντά μας. Θάθελα να φύγω μακριά, να γλυτώσω από το φορτικό άγκάλισμά του, όμως ξέρω πως τίποτα δεν μπορεί να με σώσει και μένω εκεί ακίνητη, καρφωμένη στη θέσι μου. Το κυτάζουμε και προσπαθούμε να πει-σθούμε πως δεν είναι παρά μονάχα άέρας και άμμος, αλλά όσο περισσότερο το κυ-τάζεις, τόσο νοιώθεις τον στέρεο όγκο του με αλωγήν διαρκώς, κι' έσύ να μικραί-νεις, να γίνεσαι ένα τίποτα μπροστά του, ένα αδύναμο πλάσμα, που σε λίγο θα σβύσει στη σκοταδερή άγκαλιά του.

— Άξαφνα όλος αυτός ο τεράστιος πηχτός όγκος σπάει, εξαφανίζεται από μπροστά μας κι' ένα βροσερό αεράκι μεις βροσίσει. — Η άμμος καθέται παντού, μπαίνει στ' αυ-τιά, στη μύτη, στα μάτια.

Είναι το χαμπούμπι που έσπασε στο Χαρτούμ και μεις τυλίξε με τη βροσιά του και την άμμο του.

ΤΟ ΟΥΙΣΚΥ

— Η πρόβα δεν μπορεί να συνεχισθ. Κα-τεβαίνουμε στην τραπεζαρία. Έδώ όλα έχουν γίνει καφετιά. Τα κάτασπρα τραπε-ζομάντικα έχουν χαθεί κάτω από τη σκό-νη. Οι πελάτες αλλάξαν κι' αυτοί χρώμα, έγιναν όλοι... σκοταδένιοι. Μία γνωστή συντροφιά μας φωνάζει στο τραπέζι της, πηγαίνουμε κοντά τους, και πριν καλά-καλά καθώσωμε έρχεται ένα γκαρσόνι με ένα δίσκο γιομάτο ποτήρια με ούισκυ με σόδα και πάγο. Δεν προφταίνουμε να πι-ούμε το πρώτο ποτήρι κι' έρχεται άμέσως δεύτερο και τρίτο. Μπροστά μου έχω τρία γιομάτα ποτήρια κι' αναρωτιέμαι πως θα τα καταφέρω να τα πιώ. Παιρνω θάρρος και καταβάζω μονορούφι το πρώτο. Είμαι βέβαιη πως αν μου τόνινα για φάρμακο δε θα τόπινα ποτέ μου. Σιγά-σιγά αδειά-ζω το δεύτερο και προχωρώ στο τρίτο.

— Όλοι γύρω μας καταβάζουν το ούισκυ σ' ένα νερό, άντρες και γυναίκες.

Μπροστά μου βρίσκονται πάλι τρία γε-μάτα ποτήρια. Ξαναπίνω. Μία εύχαριστη-μή πλημμυρίζει και ή κακή διάθεση που μούφερε το χαμπούμπι πνίγεται μέσα στο ούισκυ. Δεν νοιώθω πια εκείνη τη σκληρή μοναξιά και ή ζέση δεν είναι τόσο αίσθη-τή όσο πριν. Τώρα καταλαβαίνω γιατί ό-λοι καταβάζουν τα ποτήρια με το ούισκυ λες κι' είναι νερό. Άρραίζει. Σε βροσίει ό-σο κανένα αναψυκτικό. Αναρωτιέμαι να-νάχα: τί θα γινόταν οι Ευρωπαίοι του Χαρτούμ, αν άξανα τους λέγαμε πως δε υπάρχει πια ούισκυ.

Το χαμπούμπι σταμάτησε τελείως κι' όλη ή συντροφιά βγαίνουμε να καθίσου-με στον κήπο.

— Έχει πια νυχτώσει. Μία ξάστερη ση-γαρόλουστη βροδιά μας υποδέχεται βρο-σερή και ξελαμπικρισμένη. Το φεγγάρι δλοστρόγγυλο, λαμπρό, φωτίζει με τη χλωμό του φως την όμορφη νύχτα. Ένα φεγγάρι αλλοιωτικό, που βρίσκεται κοντά μας, λίγο απάνω από τα κεφάλια μας, ή-χεις την έντύπωσι πως άμα θ' ανέξω στην ταράτσα κι' άπλώσης το χέρι σου θα το πιάσης...

Είναι το περίφημο φεγγάρι του Χα-ρτούμ, οι φεγγαρόλουστες νυχτιές του δε υπάρχουν πουθενά στον κόσμο.

— Η βροδιά είναι ήσυχη και μερικοί από τη συντροφιά μας διηγούνται όμορφες ιστο-ρίες. Μιλάμε για τους πρώτους Έ-λληνες άποίκους που ήρθαν στο Σουδάν.

Πολλοί από τους Έλληνες έβρισκαν με το λόρδο Κίτσεναρ, κι' άλλοι ήτανε με το Σουδάν από παλαιότερα. — Εκείνοι που βρέθηκαν στο Σουδάν πολέμησαν στ' ά-πλευρό των Σουδανέζων κι' εκείνοι που έρχονταν, στο πλευρό των Άγγλων. Μας διηγούνται ένα όμορφο ανέκδοτο της επο-χής εκείνης.

— Ήτανε δυο Έλληνες διδμοι άδελφοί που έμοιαζαν καταπληκτικά μεταξύ τους. — Ο ένας απ' αυτούς ήτανε στενός φίλος του Κίτσεναρ.

Μία μέρα λοιπόν, ο Έλληνας κάλε-σε τον λόρδο στο χτήμα του, που βρίσκε-τανε πολύ μακριά από το Χαρτούμ κι' ή-τανε δυο μέρες. Είπε στο λόρδο πως αν τος φεύγει κι' ότι την άλλη μέρα θα τον περιμένει στο χτήμα.

— Ο Κίτσεναρ τάχασε.

— Πώς είναι δυνατόν, του λέει, να έ-σαι αβριο εκεί;

— Θά είμαι, του απαντάει ο Έλληνας.

— Άδύνατον.

— Βάζουμε στοιχημα κι' ο Έ-λληνας έφυγε.

— Ύστερα από δυο μέρες φτάνει ο λόρδος Κίτσεναρ στο χτήμα του φίλου του και τον βλέπει να τον περιμέ-νει.

— Έφτασες; του λέει καταπληκτος φίλου του.

— Δε σάς το είχα πη, μιλώρδε, πως με βρήτε εδώ;

— Σπάζει το κεφάλι του ο Έγγλέζος.

— Ξηγήση το μυστήριο, όταν βλέπει να έ-χει ένα καραβάνι και μ' αυτό να φθάνει ο φίλος του. Μένει έκπληκτος, τον έ-χει μπροστά του, του μιλάει και τον βλέ-πει να κινείται καθάλα στην καμιά του.

— Νάρχεται ο άλλος του λέει: — Λες φτάνει ο άλλος του λέει: — Μας συγχωρήτε, μιλώρδε, σάς εί-παμε μια φάρσα. Αυτός έδω είναι ο δει-νός άδελφός μου.

— Η όμοιότης ήταν πράγματι καταπλη-κτική.

— Ο Κίτσεναρ γέλασε με την καρδιά του για το πλάσμα του και τους χάρισε με-τάς της.

— Ένας άλλος της συντροφιάς μας δι-ηγείται για κάποιον Έλληνα που έλα-νε στο Σουδάν και τραβήξε στο έσωτε-ρο ένα καραβάνι Μαύρους μονάχα για σελ-μής.

— Άφού περιπλανήθηκε μήνες στην έ-ρημο, έφτασε κάποτε σ' ένα μέρος που ή-ρθε νερό και κει σταμάτησε. — Έφτα-σε νερό και κει ή έσπασε το κονάκι του και καλύβη του κι' ή έρημος κι' ή έρημος του άπλωότανε ούρανος. Το μέρος που ή-ταν ο άτέλειμος ούρανος, το πρώ-το που βρήκε έτυχε να είναι πέρασμα κι' ή-ταν το πλοίο που διάβηκε το Νείλο κι' άνε-

καραβάνι.

Σταματούσαν λοιπόν εκεί να ξεκουρα-στούν και να ποτίσουν τις καμήλες τους οι όδοιπόροι της έρήμου. Σιγά-σιγά αυτό το μέρος, χάρις στον Κωστή, έτσι τον έ-λεγαν, έγινε κέντρο και τα καραβάνια ά-ριξαν σημείο συναντήσεως το χάνι του Κωστή. Με τον καιρό ήρθανε αρκετοί ήθα-γενείς να δουλέψουν κοντά του και φέρε-νε και τις φαμίλιες τους. Και κείνο το μέ-ρος γρήγορα έγινε ένα μεγάλο χωριό στα άσπρη της έρήμου. Σήμερα είναι πόλις και σπουδαίος σταθμός για όσους διασχίζου-νε την έρημο. Οι Έγγλέζοι έκαναν ό,τι μπόρεσαν για ν' αλλάξουν τ' όνομα, μα στάθηκε αδύνατο. — Όλοι το ξέρουν «Κω-στή». Στο τέλος παραιτηθήκανε, ανέβα-σαν τον τόνο και τ' άφησαν «Κόστη».

— Όλ' αυτά μεις κάνουμε να καταράνωμε και να υπερηφανευόμαστε πούχουμε τέ-τοιους πατριώτες τολμηρούς και έξυπνους. Ξεκινάμε δλομόναχοι νεοί, παιδιά ακόμα, όπως το μικρό Ήπειρωτόπουλο του άερο-πλάνου, άπειροι, χωρίς κανένα έφόδιο για τη ζωή, χωρίς ύποστήριξη, άποχτους ένα κομμάτι γής, το κάνουν δικό τους και δι-νουν τ' όνομά της, τον πολιτισμό μας, τη γλώσσα μας...

Πολλές φορές παντρεύονται Μαύρες, κάνουνε παιδιά μαζί τους, κι' αυτά τα καινούργια Έλληνόπουλα σκέφτονται κι' αισθάνονται ελληνικά.

Κάποιος άλλος μεις λέει πως σ' ένα μέ-ρος του Σουδάν υπάρχει μία φυλή κατα-πληκτικής όμορφιάς. Ψηλή, εύρωστη, με άραια ελληνικά χαρακτηριστικά. Οι άν-θρωποι λοιπόν αυτής της φυλής πιστεύ-ουν πως είναι άπόγονοι του Μεγάλου Ά-λεξάνδρου και τον θεωρούν, μάλιστα, με-γάλο τους ήρωα και τον ονομάζουν Σκέν-τερ, που στη γλώσσα τους σημαίνει Ά-λεξάνδρος.

Κυτάζω τη συντροφιά και σκέφτομαι πως όλα εκείνα τα παλληκάρια του Άλέ-ξανδρου, τα δυο διδμοι άδελφοί, ο Κω-στής, το μικρό Ήπειρωτόπουλο, ή άποφι-νη συντροφιά μας, όλοι είναι ή ίδια έλλη-νική ψυχή, αυτή που έσπρωξε και μεις να κάνουμε αυτό το ταξίδι...

ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΟ ΧΑΡΤΟΥΜ

Στις έξι το πρωί, για να χόουμε βροσιά, ξεκίνησαμε με τ' αυτοκίνητο.

Ήραμε ένα δρόμο που είναι λίγο πιο κάτω από το ξενοδοχείο μας. Ένας δρό-μος πλατύς, με πανύψηλα δένδρα, που βγαίνει στο Νείλο. Σε λίγο φτάνουμε. Νά, ο Νείλος! Μπροστά μας απλώνεται μία θάλασσα που με δυσκολία διακρίνουμε θανά την απέναντι όχθη. Είναι ποτάμι αυτό ή θάλασσα; Έρχονται στο μυαλό μου τα δικά μας ποτάμια. Έκείνα τα τελλούτσικα, που τρέχουμε γρήγορα-γρή-γορα, κελαριστά, γάργαρα. Έκείνα τα πράσινα πολυτρίχη που τ' άγγαλιάζει σπορικά και κάποτε τα εξαφανίζει μέσα στην άγκαλιά του, για να φανούν πιο κά-τω στον ίσκιό μιας άπαρηγόρητης λίδας.

— Έτσι τα ξέρω τα ποτάμια κι' έτσι τα φέρνω πάντα στη σκέψι μου. Όμως ο Νεί-λος με κάνει ν' αλλάξω γνώμη. Αυτό το πελώριο ποτάμι πούχουμε τώρα μπροστά μας δεν έχει τίποτα μικρό, χαριτωμένο, εύκινητο. Στις όχθες του φυτρώνουν τα πελώρια δένδρα της Αφρικής. Στα θαλά-νερά του δεν καθρεφτίζεται ο γαλάζιος ούρανος και τα πουλιά πούρχονται να ξε-διψάσουν στις όχθες του, αν είναι τα έλ-λυσια κοτσούφια ή οι σουσουαάδες, αλ-λά γεράκια που καταβάνουν άργα, ζυ-γιάζοντες τις φτερούγες τους κι' ύστερα κά-βονται για μία στιγμή στην όχθη και ξαναβγαίνουν, ως που χάνονται μέσ' το γαλάζιο τ' ούρανού.

— Το Χαρτούμ είναι άσας, μεις λέει κάποιος της συντροφιάς. Είναι άσας του Νείλου στην έρημο. Το νοιώθει πια κα-μείς, το αισθάνεται, το βλέπει παντού.

— Όσα άντρεύει το μάτι, όλα υπάρχουν χάρις στο Νείλο. που δίνει ζωή με το πέ-ρασμά του στην έρημο έρημο και ντύνει το γυμνό βράχο. Τα νερά του που μοιά-ζουν ακίνητα, τα σκίζουν ποταμόπλοια και κάτι παράξενα καϊκια και λίγο πιο κάτω άραγμένα, χρόνια ακίνητα, το πρώ-το πλοίο που διάβηκε το Νείλο κι' άνε-

Ο θίασος φωτογραφίζεται δίπλα σε μία φολιά τερμιτών, στην έρημο, στο Χαρτούμ.

δης από την Αίγυπτο στο Σουδάν, το πολεμικό που έφερε τον Γκρόντον. Άρα-γμένο μπροστά στο Διοικητήριο, χωρίς τον ένοδο κυβερνήτη του και τους τολ-μηρούς του ναύτες, άργοπεθαίνει δεμένο στην όχθη του ποταμού.

Σε λίγο θάβουμε σε μία μεγάλη σιδε-ρένια γέφυρα 700 μ. περίπου μήκος. Έ-δώ σταματάμε και καταβάνουμε να δου-λέψω τη γραμμή που χωρίζει τα δυο ποτά-μια — τον Γαλάζιο από τον Άσπρο Νεί-λο. Μας το λέγανε και δεν το πιστεύαμε, πως εκεί ακριβώς που ενώνονται τα δυο ποτάμια υπάρχει μία γραμμή κι' έτσι καθαρά μπορεί κανείς να ξεχωρίσει το ένα ποτάμι από το άλλο. Πράγματι λοιπόν βλέπουμε μπροστά μας αυτό το περιέρ-γο φαινόμενο: Τον Άσπρο Νείλο από τη μία μεριά, που έρχεται από τη λίμνη Βι-κτώρια, και τον Γαλάζιο από την άλλη.

Που καταβαίνει από τη λίμνη Τάνα της Αιθιοπίας, κι' ενώνονται σ' αυτό το ση-μείο, για να συνεχίσουν μαζί το δρόμο τους προς τη θάλασσα. Στο σημείο ακρι-βώς που συναντώνται τα δυο ποτάμια, ύ-παρχει αυτή ή γραμμή που σχηματίζεται από τη διαφορά του χρώματος του νερού των δυο ποταμών.

Αυτή ή ίδια γέφυρα, που ενώνονται τα δυο ποτάμια, ενώνει και τις δυο πόλεις, το Χαρτούμ, την ευρωπαϊκή πόλη με το «Ομπντουρμάν», που είναι ή πόλις των Ι-θαγενών. Το «Ομπντουρμάν» απέχει από το Χαρτούμ 10 λεπτά μόλις.

Αυτό που κάνει έντύπωσι στην πόλι των Ιθαγενών είναι ή καθαριότης τους. Τα σαρίκια τους και οι κελεμπές τους άστράφουν. Έδώ, επί τέλους βλέπουμε και λίγες γυναίκες. Οι Σουδανέζες δεν κυκλοφορούν, βλέπετε, στο δρόμο, σπά-νισα κι' από πάνω έχουνε ριγμένο ένα ύφασμα, από το κεφάλι, που φτάνει ως κάτω τους αστραγάλους. Στα πόδια φο-ράνε γυνούρες άσημένιες, κρίκους και στα χέρια άσημένια βραχιόλια, ή από έ-λεφαντοκόκκαλο. Οι πιο πολλές έχουνε λεφάντοκόκκαλο. Οι πιο πολλές έχουνε ή άσπρη πετρίτσα, συνήθως ρουμπίνι ή διαμάντι, κι' είναι τόσο περιεργο αυτό το στολισμα, έτσι όπως είναι υπιγμένο σαν πινέζα στο πτερύγιο της μύτης!

Το πιο περιεργο είναι ότι δεν επιτρέπε-ται να δει κανένας άνδρας την κορυφή του κεφαλιού τους, ακόμα κι' ο πατέρας τους κι' ο άδερφός τους. Παράξενο έθιμο, που δεν μπορούσε να μάθω την προέλευσί του.

Για τις γυναίκες του Σουδάν δε μπο-ρούμε να πούμε πως είναι όμορφες. Είναι πάρα πολύ ναυρες και αδύνατες. Μονάχα στα πολύ νέα κορίτσια μπορεί να θαυμά-ση κανένας τα εβένια κορμιά τους.

Το «Ομπντουρμάν» είναι όμορφη πόλις καθαρή και αρκετά πολιτισμένη. Στ' ά-σπρικα μαγαζιά πουλάνε όλα τα είδη που βγαίνει ο τόπος. Όμορφες καστίνες από έβενο κι' έλεφαντοκόκκαλο, φτερά στρου-θοκαμήλου και δέρματα φιδιών και κρο-κοδείλων. Σε κάθε μαγαζί, δίπλα στην πόρτα, υπάρχει, ύποχρεωτικά, χωρίς ώσ-

τόσο και κανείς να το προστάξει, ένα με-γάλο πιθάρι, γιομάτο πόσιμο νερό, κι' ένα κύπελλο κρεμασμένο με σπάγγο. Είναι νε-ρό για το διψασμένο διαβάτη. Όποιος διψάει παίρνει και πίνει χωρίς να ρωτήση κανένα.

Κάνανε δλο το γύρο του «Ομπντουρ-μάν». Τ' αυτοκίνητο τώρα μεις γυρίζει πί-σω από τα ίδια μέρη στην ελληνική λέ-σχη, όπου κάνουμε πρόβες. Υπάρχουνε όμως δυο ελληνικές λέσχες, ή μικρή και ή μεγάλη. Δεν είχανε άλλο λόγο να μα-λώσουν εδώ οι Έλληνες και μαλώσανε για ζητήματα της λέσχης.

Οι μουσικοί όμως, και ιδιόρυσαν λίγο πιο κάτω τη μικρή λέσχη. Το περι-εργο είναι πως οι πιο πολλοί άνήκανε και στις δυο. Γιατί όλοι κι' όλοι δυο χι-λιάδες είναι οι Έλληνες στο Χαρτούμ, πως θα μπορούσαν να συντηρηθούν οι λέσχες, αν όλοι δεν ύποστηρίζανε και τις δυο;

Στη μεγάλη λέσχη κάνουμε λοιπόν τις πρόβες μας. Είναι μία άραια μεγάλη αί-θουσα, τριγυρισμένη από ένα μεγάλο κή-πο, που είναι γεμάτος ευώδιαστα φύλλα. Στην πρόβα μεις έπισκεπτόμαστε και οι Έλληνες μουσικοί που βρίσκονται εδώ και παίζουν σ' ένα καμπαρέ. Δεν μπο-ρούν να παρακολουθήσουν τις παραστά-σεις μας κι' έρχονται στις πρόβες για να δουν τα έργα. Από τους μουσικούς που έχουνε σχεδόν δυο χρόνια στο Χαρτούμ, μαθαίνουμε ένα σωρό νέα και παλιά της παροικίας, μεις λέμε τα δνειρά τους και τον πόθο τους να πάνε πάρα μέσα, στο Βελγικό Κογκά ή στην Αιθιοπία. Τους λέμε και μεις τα δικά μας και τον πόθο μας να πάμε στη Νότια Αφρική.

Περνάμε τις τελευταίες μας μέρες στο Χαρτούμ και οι παραστάσεις μας πλη-σιάζουν στο τέλος τους. Πάξαμε σχεδόν τριάντα έργα. Σκληρή δουλειά, αλλά τη βγάλαμε πέρα.

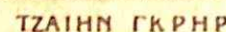
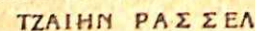
Όλα σχεδόν είναι έτοιμα για την ά-ναχώρησι. Η επόμενη «πιάτσα» μας θα είναι ή Άντις Άμπέμπα, ή πρωτεύουσα της Αιθιοπίας. Έχουμε όμως μία δυσκο-λία: ο «πρώτος καρτεριστής» δε θέλει ν' ακολουθήση τον θίασο. Με κανένα τρό-πο δε θέλει νάρθη στην Άντις Άμπέμπα. Τί δεν κάνουμε όλοι μας για να μεις άκο-λουθήση. Τέλος, μεις λέει δραματικά:

—Το κρίμα στο λαιμό σας εκεί που με πιάτε.

Το δεχόμαστε. Έτσι δεν μένει πια παρά να φτάση ή ημέρα της αναχώρη-σής μας. Ο λογιστής και προσημότης του θι-λη τις άδειες για να, μπορούμε στο στεί-πικό έδαφος στην Άσμάρα, στο Αιθιο-πικό έδαφος να δώσουμε και κει με-

Το «Ομπντουρμάν» είναι όμορφη πόλις καθαρή και αρκετά πολιτισμένη. Στ' ά-σπρικα μαγαζιά πουλάνε όλα τα είδη που βγαίνει ο τόπος. Όμορφες καστίνες από έβενο κι' έλεφαντοκόκκαλο, φτερά στρου-θοκαμήλου και δέρματα φιδιών και κρο-κοδείλων. Σε κάθε μαγαζί, δίπλα στην πόρτα, υπάρχει, ύποχρεωτικά, χωρίς ώσ-

Τ' απογεύματα πάμε υπερβολική.. Νείλο να δούμε το ήλιοβασίλειμα. ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια.

σχήμα τῶν χαρτιῶν ἦταν στρογγυλὸ. Ἑ-
μαιοῖζαν μὲ δίσκους. Ἡ Κολωνία ἦταν ἡ
πολιτεία πού τύπωνε καὶ προμήθευε τὰ
καλύτερα τραπουλόχαρτα. Στὴ Γερμανία
δὲως ἀρχίζουν ἀπὸ τυπῶνους καὶ χαρτιά
δχι στρογγυλά καὶ ἦταν ζωγραφισμένα μὲ
γάτες, γεράκια, σκύλους καὶ διάφορα που-
λιά. Σχεμειώνουνε ἀκόμα, πῶς ἕνα χοντρά
καὶ θαρεῖα καὶ γι' αὐτὸ τὸ παιχνίδι ἦτανε
δύσκολο καὶ ἀπαιτοῦσε μεγάλη ἐξάσκη-
σι. Ὑπῆρχαν ὁμας καὶ σὲ πολὺ μικρὸ σχή-
μα. Μὲ τὸν καιρὸ οἱ Γερμανοὶ ἀρχίζουν νὰ
τυπώνουν τραπούλες πού εἶχαν ζωγραφι-
σμένα κύπελλα (κούπες), μὲ σταθιά καὶ
μὲ νομίσματα. Αὐτὰ τὰ προτιμοῦσαν στὴν
Γαλλία. Τὸν ἴδιο καιρὸ, πᾶνω-κάτω, στὴ
Γαλλία ἦν ἡ εἰκονογράφηση τῆς τραπούλας
ἄλλαξε. Τὰ γαλλικὰ παίγνιόχαρτα εἶχαν
ζωγραφιᾶς ἀπὸ καρὰ, σταθιά, μπαστούνι-
α, καρδιές. Τὸ καρὸ σήμαινε τὴ σταθε-
ρότητα καὶ τὴν ἐλλικρινεῖα. Τὸ σταθί (τρι-
φύλλι) σήμαινε τὴ δικαιοσύνη. Τὸ μπα-
στοῦνι (πίκαι, αἰχμὴ λόγχης) σήμαινε τὴν
λοχὴ τῶν πῶλων καὶ ἡ καρδιά (κούπα) τὴ
γενναιότητα.

“Όπως είπαμε ο καρδινάλιος Μαζαρίνος ήταν μανιακός χαρτοπαίκτης. Αυτός λοιπόν είχε διατάξει να σχεδιασθούν δόκλιερς σειρές από τραπούλια με «έκτακτα» θέματα χάριν του νεαρού τότε Λουδοβίκου 14ου, δηλαδή με απεικονίσεις μυθολογικές, γεωγραφικές, ιστορικές καθώς και μια τραπούια που να έχει τις εικόνες των διασημών βασιλεύσων της Γαλλίας.

Στα νεώτερα χρόνια σιγά-σιγά διαμορφώθηκε ένας ώριμος τύπος τράπουλας, που είναι καθιερωμένος σ' όλη την Ευρώπη. Καί φυσικά έπινοήθηκαν καί διάφορα παιχνίδια που όταν παίζονται γιά να περνά ή ώρα είναι διασκεδαστικά.

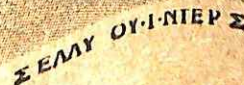
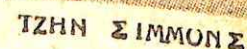
Ἡ ἱατρικὴ στὰ παλιὰ τὰ χρόνια

Τὸ θνεῖρο γιὰ τὴν παράτασι τῆς ζωῆς καὶ
τῆς νεότητος δὲν εἶναι μόνον τῆς συγχρόνου ἐ-
ποχῆς. Ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἀκομὴ ἐβώπνε
τὴν εὐτασία τῶν ἀνθρώπων, ἀπὸ τοὺς ὁποῖους
«ἀρμυδιώτεροι» ἐπέχειρσαν κατὰ καιροὺς
γιὰ τὸ πραγματοποιήσουν μὲ διάφορες μεθό-
δους. Θὰ ἀναφέρωμε σήμερα δυὸ χαρακτηρι-
στικὰς ἀπ' αὐτῆς.

«Η μία αφορά τον τρόπο με τον οποίο η Μήδεια κατάφερε ν' ανανεώσει(!) τον γέροντα Αϊώνω, τον πατέρα του 'Ιάσωνος, δηλαδή τον πεθερό της. Παίρνομε το περιεχόμενο της συνταγής που χρησιμοποιήθηκε από τον 'Ιδρίδιο: «Ρίξες, σπόροι, άνθη, κυλικοί δριμείς, λήθοι της 'Ανατολής, πάχνη μαζεμένη σε φευσόλουστρη νύκτα, σκότι έλαφιο και κεφάλαια κουρούνας που ζή ενένια αιώνας!» Με λεπτό φως η Μήδεια άνοιξε τη σφαγίτιδα φλέβα του Αϊώνα κι' αφού άφησε να κυλή όλο το παλιό γεροντικό αίμα του, ένέχυσε μέσα στην κλοφάρα του το μαγικό της κυλίκι!...»

«Η δεύτερη ανανεωτική μέθοδος που θ' α-

ναφέρουμε σήμερα ήταν τής «παρθενο-
θεραπείας», που εφαρμόστηκε και επί
του προφητάνακτος Δαυίδ, διά τής παρθένου
Ἀδισάν και πού γιά πολλά χρόνια είχε σο-
βαρώτατα απασχολήσει την ἀνθρωπότητα.
Συνίσταται τὸ νὰ τοποθετῆται πάνω στήν
κοιλιά τοῦ γέροντος μιά νεαρά παρθένη δεκα-
τοῖς ἢ πενήντα ἐτῶν, τῆς ὁποίας αὐτός νὰ εἰσ-
πνέῃ ἀπλῆστα τήν πνοή της! Ἡ μέθοδος αὐ-
τή, πού και σήμερα ὑποστηρίζεται ἀπό τή
λαϊκή ἔκφρασι «τοῦ ρούφησε τοῦ κοριτσιοῦ
τῆ δροσιά τοῦ ὁ γέροντος καί ξανάινωσε», δοῖ-
κε ὑποστηρικτικά, μετὰ τῶν ἄλλων, τὸ Γα-
ληνὸν, τὸν Παῦλον Αἰγινίτη, τὸ Βάκωνα, τὸν
Οὐφέλανν καὶ τὸν Ἰωάννη—Ἐρρίκο Κοχαν-
σέν, πού μάλιστα μὲ πολέμοιο σύγγραμμα
ἐξῆρε τίς ἀρετές της. Τέλος δὲ ὁ ἀληθινὸς
Νικόλαος Φλαμὲλ παρεσκεύασε φάρμακο πού
τιτλοφοροῦσε «ἐλαιοῖον ζωῆς» καὶ πού δὲν
ἦταν τίποτε ἄλλο... ἀπὸ τῆς συμπυκνωμέ-
νης πνοῆς νεαρῶν παρθένων!

ΖΕΣΤΑΝΕΤΕ ΤΟ ΤΑΓΙΕΡ ΣΑΣ

Το μοντέρνο ταγιέρ έχει ώμους που δεν τονίζονται, μικρή μπάσκα και φούστα που είναι συχνά πλατειά. Για να αποκτήσετε ένα σύνολο της μόδας που να σας επιτρέπει να φορήτε το ταγιέρ αυτό, μ' όλο το κρύο, σας προτείνουμε μία βέστα ή μία μπέρτα ή ένα παλτό προσαρμοσμένα σε κάθε στυλ που θα σας ζεσταίνουν, χωρίς να προσθέτουν βάρος στη σιλουέτα σας.

1.— Ταγιέρ κιμονό, χωρίς κουμπώμα. Μεγάλος γιακάς από γούνα καστόρ. Ή φούστα είναι πολύ πλατειά και όλοτελα άνφορμ κομμένη για να μη χονδραίνουν οι περιφέρειες. Συνοδεύεται με μαντό χωρίς γιακά και χωρίς μανίκια.

2.— Ταγιέρ κιμονό με τρίγωνο κόμμο στο μπουστο και αντίστοιχο κουμπώμα. Γιακάς ντραπέ, μονοκόμματος με το μπουστο. Συνοδεύεται με ριχτή κάπα που έχει όμοιο κουμπώμα.

3.— Το σταυρωτό έμπρός έρχεται στο ντεκολτέ μπόρ με μπόρ και λοξεύει με το όριζόντιο πλϊ, ψηλά στο στήθος. Βέστα με τετράγωνο ντεκολτέ, γαρνιρισμένο με μία πάτ.

4.— Μοντέρνο ταγιέρ με σφιχτή μπάσκα και μικρά κουμπιά. Φούστα με πλισέ σολέιγ κολλημένη πάνω σε ίσιο άμπιεσεμάν. Ή μπέρτα μπαίνει κάτω από το βελούδινο γιακαδάκι.

5.— Ταγιέρ κιμονό με μεγάλο κουμπωτό γιακά χαμηλά ψαλιδισμένο. Φούστα με κουφόπια. Στη ραφή της ραγκλάν ζακέτας τσέπη.

6.— Ταγιέρ ραγκλάν, χωρίς μανίκ με διπλό κούμπωμα και μικρή, τρίγωνα κομμένη μπάσκα. Φοριέται με μία μπέρτα γαρνιρισμένη με ένα φαρδύ πλισέ βολάν.

7.— Οι πένσες προεκτείνονται στη μπάσκα, ακολουθώντας τη γραμμή του πανό της φούστας με το μέτριο πλάτος. Φοριέται με ραγκλάν πλισέ ζακέτα με φαρδειά μανίκια.

ΕΡΩΤΙΚΗ ΣΕΡΕΝΑΤΑ

Η ΠΟΝΕΜΕΝΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΗ

ΦΡΑΝΤΣ ΣΟΥΜΠΕΡΤ

11*

Η παραμονή στο νυσοκομείο της Βιέννης ήταν μία από τις πιο δύσκολές αναμνήσεις του καλλιτέχνη. Ήταν ξαπλωμένος στο ίδιο κρεβάτι με δύο άλλους ασθενείς. Η μεγάλη αίθουσα στην οποία βρίσκονταν ήταν γεμάτη ανθρώπους, ανθρώπους παραμορφωμένους από διάφορες αρρώστιες. Είχε αδιάκοπα μπροστά στα μάτια του το θέαμα της μεγαλύτερης ανθρώπινης δυστυχίας. Μόλις κατάρθωσε να σταθεί στα πόδια του έπείσθησε στο σπίτι του.

Οι ψυχικοί και σωματικοί του πόνοι, οι δυσκολίες που συναντούσε για την επίδοσή του, τον είχαν φθείρει, τον είχαν κλονίσει ως τα μεγαλύτερα βάθη της ψυχής του, του είχαν αφαιρέσει ακόμα και τη δημιουργική πνοή.

*

Σαν κραυγές χαράς ή άνοιξη ξεπετάγονταν από παντού. Τ' ανθισμένα δέντρα άναρριγούσαν ελαφρά κάτω από τις ακτίνες του ήλιου. Στα πάρκα τα γέλια των νέων αντίχρυσαν πιά ζωηρά. Τίποτα δεν μπορούσε να τραβήξει τον Σούμπερτ από την ψυχική και σωματική του νάρκη. Δεν είχε πια ούτε τη δύναμη να σηκωθεί.

Κάποιοι χτύπησε διακριτικά στην πόρτα. Νάμισε πως ήταν η Γιοχάννα Λούτς, φόρεσε διαστικά την περούκα του κι' είπε δυσχερής φωνή:

— Περάστε μέσα, το κλειδί είναι στην κλειδωνιά!

Δύο γυναίκες μπήκαν μέσα στο δωμάτιο με τα κλειστά παντζούρια. Μόλις φάνηκαν τους χαρμακτιστικά τους. Με μάτια διεσταλμένα, με άφρο στην άκρη των χειλιών του, ο Σούμπερτ φώναζε και ανάδευε τα χέρια του σε νύβλεπε κάποιον εφιάλτη.

— Έσύ είσαι, Μαριέττα; ρώτησε κοντανασίνοντας. Περίμενα τη Γιοχάννα Λούτς...

— Κάνετε λάθος...

— Όστε ξαναγυρίσεις... Καμάρωσε το έργο σου, κύττα πως με κατόντησες. Μου φέρθηκες έτσι επειδή είμαι ένας φτωχός καλλιτέχνης. Ίσχυρίζομαι πως είσαι κι' εσύ καλλιτέχνης και μουσικός... Τις λιγοστές επιτυχίες σου τις όφειλεις στα θιαστώματά σου. Με τράβηξε κοντά σου ή ο-ζύ... Μά εσύ είσαι το σκιάχτρο της! Δεν αγνότητά της... Θα έρθω μπροστά σε όλους τη μάσκα σου της υποκρισίας! Προσπάθησα να σε ανυψώσω, να σε κάνω κάτι. Πόσο άφελής ήμουν! Τώρα θα βαδίζεις από αποτυχία σε αποτυχία...

— Σταματήστε, κύριε! Δεν είμαι η δισ Μαριέττα.

Ο Σούμπερτ ανακάθισε στο κρεβάτι του. Αναγνώρισε στις επισκέπτριές του την Καρολίνα Έστερχαζου και τη γκουβερνάντα της.

Είναι τρεις μέρες που βγήκα από το νυσοκομείο. Ντρέπουνται που σας δέχονται έτσι... Σας παρακαλώ να με συγχωρέσετε για την παρεξήγησή μου. Στο μισοσκότεινο, σας πήρα για την Μαρία Φότσα... Η Φότσα σας μοιάζει καταπληκτικά...

— Πρώτα - πρώτα, καλημέρα, κύριε Σούμπερτ! Γιατί δεν μας είδοποιήσατε για την κατάστασή σας; Πόσο σκοτεινή είναι η κάμαρά σας! Δεν θα χέστε ασφαλώς

καμιά περιποίηση... Είναι αδύνατο να μείνετε περισσότερο καιρό έτσι!

Τράβηξε η ίδια τις κουρτίνες και άνοιξε τα παντζούρια.

— Σε μία βδομάδα φεύγουμε πάλι για το Ζέλετς. Έλπίζουμε ότι θα έρθετε μαζί μας. Η μητέρα μου, η αδελφή μου κι' εγώ έχουμε ανάγκη από μαθήματα, πρέπει να επαναλάβουμε παλιά έργα και να μάθουμε καινούργια για τις μουσικές μας δραδίες.

— Λυπούμαι που είμαι αναγκασμένος να άρνηθώ μία τόσο ευγενική προσφορά. Όπως βλέπετε, δεν είμαι σε θέση να μετακινηθώ και ν' αναλάβω πάλι τα καθήκοντά μου στο σπίτι σας.

— Σε όκτω μέρες θα είσθε ασφαλώς καλά. Θα σας στείλω έναν υπηρέτη για να σας βοηθήσει να φτιάξετε τα πράγματά σας. Ο χειρουργός του κόμητος θα ταξιδεύει μαζί σας. Η έξοχή θα σας κάνει πολύ καλό. Μη λέτε όχι! Θα με στενοχωρήσετε...

Ο γιατρός Μπερνάρ που είχε μπει στην κάμαρα πριν από μερικές στιγμές, επείνε:

— Ο Φράντς Σούμπερτ μπορεί και πρέπει να δεχθεί την πρότασή σας. Αναλαμβάνω να τον κάνω καλά ως την άλλη έβδομάδα. Θα τον συνοδεύσω ο ίδιος εις την ταξιδιωτική άμαξα.

Η Καρολίνα χτύπησε παλαμάκια: — Ήμουν τόσο δέβαιη ότι θα δεχόσταν, ώστε σας είχα κρατήσει κιόλας θέσι στο άμαξι.

ΕΝΑ ΔΡΑΜΑ ΣΤΟ ΖΕΛΕΤΣ

Έξη χρόνια είχε νάρθη στο Ζέλετς ο Σούμπερτ. Οι μικρές φλαμουριές, που ήταν φυτεμένες μπροστά στο παράθυρο της κάμαράς του είχαν μεγαλώσει τόσο πολύ που τα φυλλώματά τους έκρυβαν τη θέα του πάρκου.

Στην αίθουσα της μουσικής υπήρχε πάντα το παλιό έρωμα της λεβάντας. Τα έπιπλα είχαν μια μυστηριώδη όψη. Όλα φάνταζαν ευθισμένα σ' έναν ήρεμο ύπνο.

Η Μαρία και η Καρολίνα ήταν τώρα δυο μεγάλες ξένοιαστες κοπέλλες. Ακόμα και σ' αυτήν την απομακρυσμένη γωνιά της ούγκρικής έσοχης, φρόντιζαν να είναι ντυμένες με την τελευταία μόδα. Έφεραν από το Παρίσι κούκλες που οι πιο γνωστές Γαλλίδες ράφτριες τις έντυναν σύμφωνα με το καλύτερο γούστο. Τα φορέματά τους ήταν απομίμηση αυτών των μοντέλων.

Η κόμηςσα Έστερχαζου είχε προσβληθεί από μια ανίατη αρρώστια και σπάνια άφινε την κάμαρά της. Στις δεξιότητες, που ήταν αναγκασμένη να δώσει, έμενε καθισμένη στην πολυθρόνα της.

Ο κόμης, που το πρόσωπό του είχε αρχίσει να ρυτιδώνει, δρισκόταν διαρκώς στο κούνι. Τρεις ή τέσσερις θαυμαστά περιτγύριζαν τη Μαρία Έστερχαζου.

Ευγενικά εϊρωνική ή ψυχρή ή άπαθής ή Καρολίνα, είχε μια ξεχωριστή χάρι γεμάτη σοβαρότητα - με κάτι το συντηρημένο. Δεν θα μπορούσε να πη κανείς ότι ήταν όμορφη. Είχε ένα χλωμό πρόσωπο, μάλλον μακρύ, που το φώτιζαν δυο γαλανά μάτια, στόμα λίγο μεγάλο, υπέροχους ώμους. Μάντευε κανείς ότι κάτω από αυτήν την ήρεμη εμφάνιση κρυβόταν μια ζωηρή φύση, γεμάτη πάθος, κληρονομιά της φυλής της. Ο Σούμπερτ μεθούσε πάλι με τα λαϊκά τραγούδια των Μαγυάρων, κι' έπηρεασμένος απ' αυτά είχε αλλάξει τη μουσική του γλώσσα. Όσοι έρχόντουσαν στον πύργο

των Έστερχαζου, του έδειχναν μια ξεχωριστή έκτιμησι. Όλοι έκφραζονταν μ' ένθουσιασμό για τη μουσική του και έλεγαν το πιο κολακευτικά λόγια για τα έργα του.

Ένα βράδυ έπειτα από μια μακρά συγκέντρωσι, δόθηκε ένας χορός στον πύργο. Ο Φράντς έπαιξε στο πιάνο αυτόσενδια βάλς έως τα μεσάνυχτα. Στις δώδεκα προσεφέρθη σουπέ στους προσκεκλημένους. Όταν έμεινε μόνος στη μεγάλη αίθουσα, ο καλλιτέχνης αποκοιμήθηκε στην καρέκλα του.

Ξαφνικά ξύπνησε απότομα. Είχε κοιμάσει πάνω στα χείλη του το φιλό ενός κωτερού στόματος. Είχε μπροστά του την Καρολίνα, με πρόσωπο κατακόκκινο. Γύρω τους ένας κύκλος θαυμαστών είχε σχηματισθεί. Χειροκροτήματα ξεσπούσαν απ' όλες τις μεριές.

Ο κόμης Έστερχαζου φαινόταν πεισμένος και τα είχε βάσει με το μακρύ του μουστάκι. Ο δαρόνος Σένσταϊν άναφύνησε:

— Σας αξίζει αυτό το ούγγαρέζικο φιλή, αγαπητέ μου Σούμπερτ. Αναθέτω στην πιο χαριτωμένη κοπέλλα να σας το δώσει.

Επιστρέφοντας στην κάμαρά του ο Σούμπερτ, ήταν ακόμα συγκινημένος από την πρόσφατη σκηνή που έζησε μέσα του μια μακρινά άκνυσι. Θυμόταν μ' όλες του τις λεπτομέρειες το ταπεινό βιβάν ε' Αλαιν Σαρτιέ και Μαργαρίτα του Σκωτίας, που είχε δη το πρώτο βράδυ που είχε πάει στους Έστερχαζου.

Η Μαρία είχε πάει κυνήγι με τον πατερά της. Ο Σούμπερτ έδινε το καθήκον του μαθήμα στην Καρολίνα.

— Όχι, δεσποινίς, είπε, όχι έτσι, δεν δεμένα, σας παρακαλώ. Δεν μπορώ να φέρω αυτό το διεκεκομμένο παίξιμο που δεν εύχαριστεί ούτε το αὐτί ούτε την πατέρα.

Η νέα νευρισμένη, χτυπούσε το παπύρι με τα σατινένια παπούτσια της που φορούσε στο χορό.

Είναι καιρός τώρα που θέλω να ευκρινίσω ένα σημείο... Σας προειδοποιώ ότι είναι πολύ αδιάκριτο, κύριε Σούμπερτ, είναι αλήθεια ότι αυτή η νέα - η Μαρία Φότσα, μου φαίνεται - δεν σας ενοχλεί παρά μόνον γιατί μου μοιάζει!

Ξέρετε πολύ καλά ότι μου είναι άγνωστο να σας μιλήσω γι' αυτό το πράγμα.

Πρέπει να μου πητε όλη την αλήθεια. Στέκεσθε τόσο πολύ ψηλότερα από μένα! Ανήκετε στην αριστοκρατία, στην πλοῦτο, έχετε ασύγκριτα προτερήματα.

Τώρα κι' ένα χρόνο κάνετε τόσα για μένα, δείξατε τόσο ενδιαφέρον για φτωχή μου ύπαρξη, που ή εύγνωμοσύνη μεταβλήθηκε σε... Όχι δεν μπορώ να πω... Να είσαστε δέβαιοι, πάντως, συνθέτω και ό,τι πρόκειται να συνθέσω μέλλον, ανήκει σε σας, προέρχεται από σας.

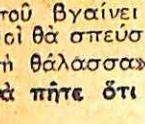
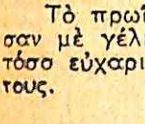
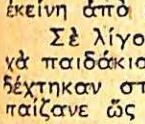
Δεν μου άπαντάντε κατ' εύδοκία Πραγματοποιείτε μία από τις μεγαλύτερες επιθυμίες μου... Αφού λέτε ότι τα έργα σας έχουν σαν πηγή εμπνεύσεως τον μου, γιατί δεν μου αφιερώσατε κάποια καμιά από τις παρτιτούρες που έγραψα, και ό,τι πρόκειται να γράψω να αφιερωμένο σε σας; Η εικόνα είναι χαραγμένη στο βάθος της καρδιάς μου. Όταν συνθέτω τώρα δεν κάνω τίποτα άλλο παρά να περιγράφω τα αισθήματά απέναντί σας.

ΣΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ: Η συνέχεια

ΣΕΛΙΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

Η ΝΥΧΤΑ ΤΩΝ ΔΩΡΩΝ

Όταν έκλεισε, το βράδυ, ή διτρίνα των δώρων της Πρωτοχρονιάς, πίσω από τα σκοτεινά της κρύσταλλα, έγινε μια τρανή συγκομοσία.

Αρχηγός της συγκομοσίας ήταν μια μεγάλη κούκλα, με ξανθά μαλλιά, με γαλανά μάτια, γεμάτα καλωσύνη και με κατακόκκινα μάγουλα, που καθώς μιλούσε στο λαό των άλλων παιγνιδιών, κοκκίνιζαν όλοένα περισσότερο απ' το θυμό της.

Η μεγάλη κούκλα άρχισε να μιλά έτσι:

— Σύντροφοι! Μην ξεχνάτε, πως αύριο ξημερώνει Πρωτοχρονιά και πως όλοι μας έπρεπε να δρισκόμαστε αυτή τη στιγμή κοντά στους μικρούς μας φίλους και να διασκεδάσουμε μαζί τους. Και διως αυτός ο τύραννος ο έμπορος μας έχει ακόμα κλεισμένες, τέτοια ημέρα που είναι, μέσα στη σκοτεινή αυτή φυλακή. Έλπίζω πως κανείς από σας δεν θ' άνεχθη την καταπάτησι αυτή της ελευθερίας μας και ότι όλοι θα συμφωνήσετε να δραπτεύσουμε απ' τη φυλακή μας και να πάμε να συναντήσουμε τους μικρούς μας φίλους.

— Μάλιστα! Μάλιστα! Να δραπτεύσουμε!... φώναξε μ' ένα στόμα όλος ο λαός της διτρίνας.

— Εγώ θα πάω - έπρεπε η μεγάλη κούκλα - σ' ένα φτωχό, ξυπόλυτο κοριτσάκι, που είχε σταματήσει το πρωί στο πεζοδρόμιο κα' δεν ξεκολλούσε τα μάτια του από πάνω μου. Η μητέρα του όμως, που ήταν διαστική να πάη να ξενοδουλέψη, τήπιασε απότομα απ' το χέρι, το μάλωσε και - ο τράβηξε μακριά, ενώ εκείνο έκλαιγε απαρνηγόρητο και, από καιρό σε καιρό, γύριζε το κεφάλι του και με κύτταζε γλυκά σ' να με αποχαιρετούσε. Σ' αυτό το κοριτσάκι θα πάω εγώ να το παρηγορήσω.

— Εγώ θα πάω σ' ένα φτωχό ανδράκι, που είχε ξεκαρδισθεί το απόγεμα στα γέλια, βλέποντας την παράξενη φορεσιά μου... έπρεπε ένας Περότος. — Πάρε μου αυτόν τον ωραίο Πιερότο, πατέρα... έπρεπε μια στιγμή σ' έναν εργάτικό άνθρωπο που το κρατούσε απ' το χέρι. Μά εκείνος του έπρεπε με πόνο: — Πάμε, παιδί μου. Αυτά είναι ακαίρια παιγνίδια. Δεν είναι για μας... Κατά το τράβηξε μακριά. Καθώς έφευγε ο μικρός μου φίλος, μούριξε μια τελευταία ματιά και μου έπρεπε: — Πότε θα ρήθς να με δρής, καλέ μου Πιερότο; Το σπιτάκι μας είναι σ' ένα υπόγειο, κάτω απ' την Ακρόπολι, και ή μαμά, που είναι πολύ καλή, θα σου δώσει γλυκά. Ακούε, καλέ μου Πιερότο; Θα σε περιμένω... Λοιπόν εγώ θα πάω στο μικρό μου φίλο. Όπου και να είναι θα τον βώ.

Ένας σιδηρόδρομος, με πολλά σαγόνια, που έκανε το γύρο της διτρίνας, σαν άκουσε τη συγκομοσία, σφύριξε δυνατά και έπρεπε:

— Συμφωνος κι' εγώ. Να δραπτεύσουμε. Εγώ θα πάω γραμμή και δλοταχώς σε τρία φτωχά αδερφάκια, με τα όποια γνωρίστηκα εδώ και μια ώρα. Τα άκουσα να λένε μπροστά στη διτρίνα, πως αν είχαν ένα σιδηρόδρομο, σαν έμένα, δεν θα ήθελαν τίποτε άλλο στον κόσμο. Και θα παίζανε με μένα, τα τρία μαζί, όλη την ημέρα. Θα πάω λοιπόν δλοταχώς να τα συναντήσω.

Όλα τα παιγνίδια της διτρίνας, ζώα, καραγκιάδες, αυτοκίνητα, σβούρες, τόπια συμφώνησαν να ζήδεις από τη διτρίνα και να πάνε καθένα να βρ ή μικρό του φίλο ή τη μικρή του φιλενάδα, που είχε ννοήσει την ημέρα εκείνη από μέσα απ' το μεγάλο κρύσταλλο της διτρίνας.

Σε λίγο ή διτρίνα άδειασε. Και σε λίγο αόλα δλα τα φτωχά παιδάκια, που κοιμόντουσαν σ' άχερένια στρωματάκια τους δέχτηκαν στο δνειρό τους, τα ωραία πλούσια δώρα τους και παίζανε ως το πρωί.

Το πρωί της Πρωτοχρονιάς, όλα τα φτωχά παιδάκια ξύπνησαν με γέλια και χαρές. Και οι μανούλες τους που τήδεσαν τόσο εύχαριστημένα, δεν ήξεραν πού ν' αποδώσουν την ζύτχια τους.

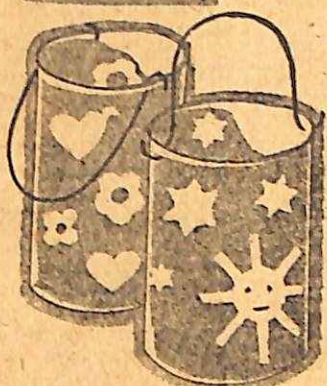
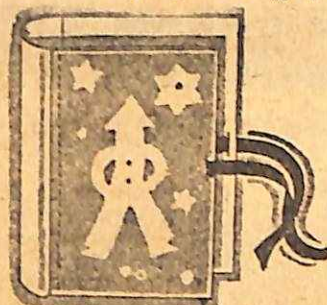
ΠΑΥΛΟΣ ΝΙΡΒΑΝΑΣ

Το άλατι

Αν σας ρωτήσουν: «Από πού βγαίνει το άλατι», πολλοί θα απαντήσουν: «Από τη θάλασσα». Το σωστό είναι να πητε ότι το άλατι βγαίνει

και απ' τη θάλασσα και απ' το βουνό... Γιατί πρέπει να έρετε ότι υπάρχουν ελαττωρήματα που βγαίνουν άλατι. Το έλατι αυτό το λέμε ορυκτόν άλας. Το άλλο, που βγαίνει απ' τη θάλασσα, το λέμε άλατι άλκυης.

Με λινό γιορτινό χαρτί

Γιατί να μην έχουν όλα σας τα πράγματα, παιδιά, τον προτιμώμενο πρωτοχρονιάτικο τόνο; Όλα μπορούν να γίνουν τόσο χαρούμενα, τόσο γιορτινά, φάνει να το θελήσετε. Ντύστε

τά τετραδιά σας και τα διβλία σας με καθαρές κόλλες. Κολλήστε τους έτικέτες με το όνομά σας. Και προμηθευθήτε λίγο γιορτινό χαρτί περιτυλίγματος, με δυοφθα κλαδάκια, για να το κολλήσετε ταίρια - ταίρια πάνω στον χαρτοφύλακά σας. Αν δεν έχετε χαρτοφύλακα, φτιάξτε έναν καινούργιο με δυο χαρτόνια, μια λουρίδα κολλαριστό πανί, απ' έξω, για τη ράχη και διακοσμήστε τον με ανάλογο χαρτί.

Όταν το χαρτί σας είναι σκέτο, υπορείτε να κολλήσετε επάνω άστρα, καρδιές, λουλούδια, ήλιους, ανθρωπάκια ή χιονισμένα δέντρα.

Μέσα σ' αυτόν τον χαρτοφύλακα που δένει με δυο κορδέλες θα φυλάξετε τις ζωγραφίες σας.

Μη παραλείψετε και το κουβαδάκι που παίρνει στον κήπο το άδερφάκι σας. Ντύστε το κι' αυτό χαρούμενα. Αν έχετε δεξιοτεχνία και μπουιές, τότε υπορείτε και να το βάψετε. Το άδερφάκι σας θα χαρή πολύ.

ΜΑΓΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

— Καλά, τί φαγιά είναι αυτά;

— Γιατί... Λείπει τίποτα; — Βέβαια. — Τι; — Μά αυτό που σου είπα!

Φτιάξτε ένα γούρι της Πρωτοχρονιάς

ΟΙ ΚΑΠΝΟΔΟΧΟΚΑΘΑΡΙΣΤΕΣ

Αφού ο Άη Βασίλης έρχεται σώνει και καλά από την καμινάδα, πρέπει παιδιά να φροντίσετε να είναι καθαρή. Δεν ταιριάζει δέβαινα να λερώνη ο Άη Βασίλης τον κατακόκκινο μανδύα του με την άσπρη γούνα! Φτιάξτε λοιπόν δυο καπνοδοχοκαθαριστές και στήστε τους στο γιορτινό τραπέζι για γούρι. Κι' από τί θα τους κάνετε;

Από δαμάσκηνα, σόκα, καρύδια, περασμένα σε φιλό άνοξεύδωτο συρματάκι. Το σύρμα από τα δυο πόδια στρίβεται σ' ένα σημείο και περνά από ένα ή δυο μπασκότα, που είναι ή μέση του καπνοδοχοκαθαριστή.

Βγαίνουν ύστερα τα συρματάκια μέσα από ένα σύκο, τον κορμό, και περνώντας από δυο δαμάσκηνα σχηματίζουν τα χέρια. Ένα καρύδι κολλιέται στο σύκο και σχηματίζει το κεφάλι. Τα μάτια, το στόμα και ή μύτη ζωγραφίζονται πάνω στο καρύδι με σινική μελάνη. Η σκούπα είναι ένα σύρμα με μια φούντα μάλλινη στην άκρη. Η σκάλα και το ψηλό καπέλο γίνονται από μαύρο χαρτί ή από χαρτόνι σκεπασμένο από πάνω

με μαύρο χαρτί, που κολλιέται με κόλλα.

Τοποθετήστε τους δυο καπνοδοχοκαθαριστές πάνω σε κλαδάκι από γκ ή από πουρνάρι με κόκκινες μπαλίτσες και τοποθετήστε τους μπροστά στο πιάτο. Μετά το φαγητό ο καθένας θα φάη το γούρι του!

Και το γουρουνακι που φέρνει γούρι κι' αυτό; Είναι ένα μικρό λεμονί. Τα αυτιά και τα πόδια του είναι καθαρισμένα άμυγδαλα. Η ουρά του ένα χαρτάκι στριμμένο και ή χρυσή λίσρα που κρατάει στο στόμα είναι από σοκολάτα!

Σπάνια μου έκαμαν κομπλιμέντα...

...και να πού ο Γιώργος
έγινε ξαφνικά ζηλιάρης!

«4/ αλήθεια είναι ότι είναι λυπηρό οι άνδρες να παρασύρονται από την εξωτερική εμφάνιση. Έτσι είναι δυστυχώς και έχω προσωπική πείρα σ' αυτό το ζήτημα. Νόμιζα πάντα ότι το δέρμα μου ήταν χωρίς ελάττωμα. Αλλά μόνο αφού έκανα θεραπεία με την λευκή κρέμα TOKALON, διεπίστωσα μέχρι ποίου σημείου μπορούσα να γίνω γοητευτική.
Ένα ωραίο δέρμα είναι το καλύτερο άτου.

«Όλες οι γυναίκες που θα ξέρουν να επωφελούνται από την ενέργεια της λευκής κρέμας TOKALON μπορούν να το διαπιστώσουν μόνες τους.

Μιά απλή δοκιμασμένη μέθοδος.

«Η κρέμα TOKALON έχει δώσει ήδη την εύτυχία εκατομμυρίων γυναικών.

Εάν βάλετε κάθε μέρα την λευκή κρέμα TOKALON θα κάνετε το δέρμα σας απαλό και λείο από σκληρό και άγριο πού ήταν μέχρι σήμερα. Τα μαύρα στίγματα χάνονται, οι ανοιγμένοι πόροι ξανασιγούν. Εάν μεταχειρίζεσθε κανονικά την λευκή κρέμα TOKALON λιπαρή ή όχι λιπαρή, αναλόγως του τύπου του δέρματός σας, θα έχετε και ένα δέρμα φωτεινό, θαμπωτικό και συχνά ματ πού δίνει ιδιαίτερη γοητεία στην γενική εμφάνιση.

Εάν βάλετε το θράδυ την ροζ κρέμα TOKALON πού περιέχει BIOCEL, και εμποδίζει να σχηματισθούν ρυτίδες.

Μπορείτε και αεί να δοκιμάσετε με την απόλυτη πεποίθηση ότι θα πετύχετε.

Το έκλεκτοτερο
και φθηνότερο δώρο
το άρωμα

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ

I.G. VAGENA

ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 7-ΤΗΛ. 30.415

Αύριον παραμονήν
της Πρωτοχρονιάς

Η ΚΛΗΡΩΣΙΣ

ΤΟΥ

ΛΑΧΕΙΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ 1951

Κυκλοφορούν τα τελευταία
λαχεία της ΕΝΑΤΗΣ ΣΕΙΡΑΣ

ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ ΜΑΣ

Χειμωνιάτικη κομψότητα

Ένα άμπιγέ παλτό για απόγευμα και βράδυ από δαμπακέρο βελούδο μονόχρωμο, αναπληρώνει το γούλινο παλτό.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ

Έχει τη μανικοκόλλησι πολύ χαμηλά, κάτι που είναι πολύ της μόδας. Μια μπάντα στο ντεκολτέ που δίνει εσάρπα εμπρός και αντι-καθιστά το γιακά. Χωρίς πένες, χωρίς κουμπότρυπες, φοδραρισμένο μόνο, διευκολύνει το ράψιμο και την εκτέλεσι.

ΚΟΨΕΤΕ ΤΟ ΠΑΤΡΟΝ

Θα κόψετε όλα τα κομμάτια στο χαρτί, στα κανονικά σας μέτρα ακριβώς. Δηλ. 2 κομμάτια μπροστινά, 2 κομμάτια για την πλάτη, 4 κομμάτια για την μπάντα (γιακάς) και 4 κομμάτια για τα μανίκια. Κατόπιν ρίξετε τις δύο άκρες του βελούδου επάνω σας, για να δείτε ποιά είναι η καλή του και κατά ποιόν τρόπο πρέπει να το τοποθετήσετε για να το κόψετε. Το βελούδο έχει στην καλή μεριά δύο όψεις λόγω του πέλους του. Η κακιά όψη θα είναι εκείνη που άσπριζει, ή δε καλή πρέπει να φαίνεται πολύ μαύρη. Αύτην την όψη θα μεταχειρισθώ για καλή. Τοποθετήστε το βελούδο με το πέλος επάνω στο τραπέζι και κατά τέτοιον τρόπο ώστε τοποθετώντας τα πατρόν, το επάνω μέρος του να πέσει κατά τέτοιο τρόπο, ώστε το πέλος να είναι στην καλή του μεριά, δηλ. να κυττάζει προς τα κάτω.

1.— Περράστε με σαπουνάκι το κάθε πατρόν στα ακριβή μέτρα. Κατόπιν περάστε ακόμη γύρω-γύρω ένα δεύτερο σημάδι 2—3 εκατ. πιο έξω από το πρώτο (ραφή) και στο κάτω μέρος του παλτού 10 εκατ. περίπου για το στρίψωμα.

2.— Περράστε ένα τρύπωμα στο πρώτο σημάδι σε όλα τα κομμάτια, προσέχοντας να μη τραβάτε την κλωστή γιατί κάνει σημάδι το βελούδο.

3.— Κόψετε κατόπιν όλα τα κομμάτια στο δεύτερο σημάδι.

4.— Καουκώστε όλα τα κομμάτια γιατί το βελούδο ξεφτάει πάρα πολύ.

5.— Τρυπώστε τη μεσαία ραφή της πλάτης. Τσακίστε την κουφότητα και τρυπώστε την στο επάνω μέρος διπλή σε 30 εκατ. (από το λαιμό και κάτω).

6.— Ενώστε την πλάτη και τα μπροστινά με τις πλάινες ραφές και τους ώμους.

7.— Τρυπώστε τις ραφές των μανικιών.

8.— Τρυπώστε τις μεσαίες ραφές από τις μπάντες, τις οποίες κατόπιν θα τρυπώσετε και γύρω-γύρω, πλην της μίας μεριάς, την οποία θα τοποθετήσετε στο ντεκολτέ (σχήμα Α).

ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΔΟΚΙΜΗΣ: Βάλετε μερικές ψαλίδες στο κάτω μέρος της κάθε μασχάλης, καθώς και γύρω-γύρω στο ντεκολτέ. Καρφιτσώστε το μπροστινό γύρισμα (σχήμα Β).

ΠΡΩΤΗ ΔΟΚΙΜΗ: 1ον) Καρφιτσώστε τα δύο μπροστινά (μύστρες).

2ον) Βεβαιωθείτε ότι και οι δύο μύστρες είναι τελείως σε ίσια κλωστή έως το στρίψωμα.

3ον) Πάρετε ακριβή σημάδι με το σαπουνάκι στις μασχάλες και στο ντεκολτέ.

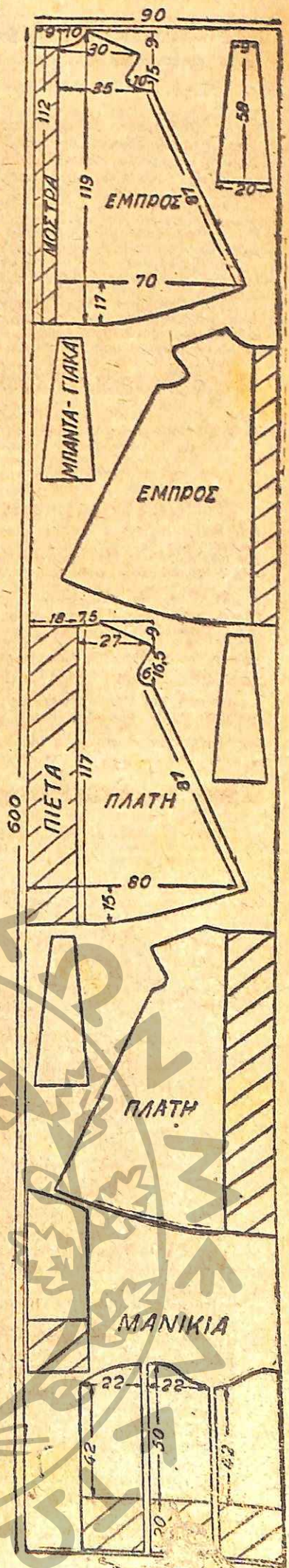
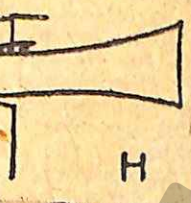
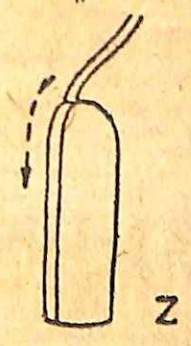
4ον) Καοφισώστε τα μανίκια στο δεύτερο σημάδι που πήρατε, το οποίο είναι και το κυριώτερο. Η κάτω ραφή των μανικιών έρχεται στην ίδια γραμμή με την πλάινη ραφή. Η επάνω ραφή των μανικιών έρχεται στην ίδια γραμμή με τη ραφή των ώμων.

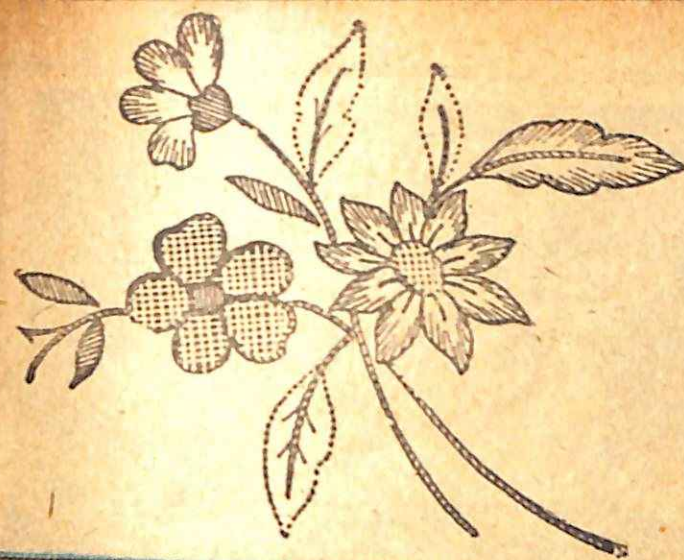
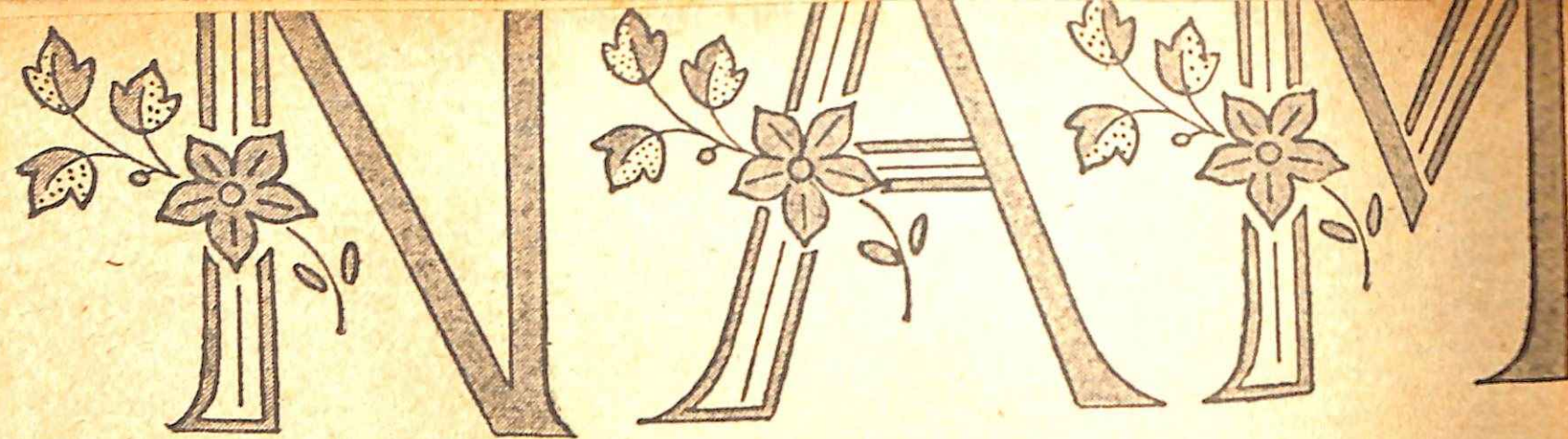
5ον) Καοφισώστε το υπόλοιπον του μανικιού μεταξύ αυτών των ραφών (σχήμα Γ). Προσέξτε πώς θα το τοποθετήσετε. Για να πέφτει καλά το μανίκι πρέπει να έχει το σχέδιο του σχήματος Δ. Δεν πρέπει να σηκώνει όπως στο σχήμα Ε, ούτε να παρουσιάζει το σχήμα Ζ.

6ον) Καρφιτσώστε το στρίψωμα των μανικιών.

7ον) Καρφιτσώστε το κάτω μέρος του στρίψωματος (πόδαρο) που έχετε περάσει

(Συνέχεια στη σελίδα 65)

Μία ώραία μπορντούρα με
πουάν—τόμπρ και μερικά μπου-
κετάκια με πεταχτή δελονιά.
Υπορείτε να την μεταχειρισθί-
σε σε οτιδήποτε κέντημα. 'Εάν θα
μεταχειρισθήτε τη μπορντούρα
για τραπεζομάντηλο, θα την το-
ποθετήσετε στις τέσσερες πλευ-
ρες, στο κέντρον, εάν όμως το
τραπεζομάντηλό σας είναι μεγά-
λο, τότε θα τοποθετήσετε δύο σε
κάθε πλευρά και θα σκορπίσετε
στις γωνίες και σε όλο το τραπε-

ζομάντηλο μπουκετάκια. Για σε-
μέν-ντε-τάμπλ θα τοποθετήσετε
τη μπορντούρα στα δύο άκρα
και θα σκορπίσετε πάλι σε όλο
μπουκετάκια. Μπορείτε να κεντή-
σετε και μόνο τα μπουκετάκια ή
την μπορντούρα σε τραπεζομάν-
τηλο, καρέ-ντε-τάμπλ κλπ. Θα τα
έργασσθήτε σε οργαντίνα ή πολύ
ψιλό λινό.
Τα μονογράμματα της άπέναν-
τι σελίδας και τα διπλανά μοτίφ
είνε ανεξάρτητα από το κέντημα.

Η ΜΟΙΧΕΙΑ ΩΣ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΩΣ ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

Β'. Η ΜΟΙΧΕΙΑ ΩΣ ΛΟΓΟΣ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ

Όπως είναι γνωστό, διαζύγιο χορηγείται μόνο για ώριμους λόγους. Οι λόγοι αυτοί αναφέρονται, ο κάθε ένας χωριστά, στο τέταρτο βιβλίο του Αστικού μας Κώδικος, που ονομάζεται οικογενειακόν δικαίον και συγκεκριμένα στο έβδομο κεφάλαιο του βιβλίου τούτου με τον τίτλο «Διαζύγιο». Η μοίχεια προβλέπεται στο άρθρο 1439 ως εξής: «Εκάτερος των συζύγων δύναται να ζητήσει το διαζύγιο διά μοίχειαν... του άλλου».

Η μοίχεια είναι «απόλυτος» λόγος διαζυγίου· τούτο σημαίνει ότι το δικαστήριο το οποίο θα δικάσει μία αγωγή διαζυγίου που στηρίζεται σε μοίχεια, εάν αποδειχθεί ότι πραγματικά έγινε η μοίχεια, είναι υποχρεωμένο να λύση όπωςδήποτε το γάμο· δεν έχει δηλ. το δικαίωμα να πη: «εάν και διεπιστώθη ότι έλαβε χώραν μοίχεια δεν λύω το γάμο». Επίσης στην απόφασή του το δικαστήριο θα γράψει και τον υπαίτιο του διαζυγίου.

ΠΟΤΕ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΟΙΧΕΙΑ: Όταν ο ένας από τους συζύγους έλθει «σε σαρκική κατά φύσιν μίξιν» με τρίτο πρόσωπο (ακριβώς όπως και στην περίπτωση της μοίχειας ως εγκλήματος που αναφέραμε τις προηγούμενες φορές). Ο άπατηθής σύζυγος για ν' αποδείξει το γεγονός τούτο δεν χρειάζεται φυσικά να φέρη ενώπιον του δικαστηρίου αυτόπτες μάρτυρες, δηλ. πρόσωπα που να συνέλθουν τον υπαίτιο σύζυγο και τον «συνεργάτη του» επί αυτοφώρῳ (γυμνούς ή κατά τους αρχαίους «άρθρῳ ἐν άρθρῳι έχοντας») αρκεί να καταπορεύσει να αποδείξει με οποιοδήποτε τρόπο ότι έγινε κατά πάσαν πιθανότητα η μοίχεια. Π.χ. επισκέψεις του συζύγου σε μοναχική οίκια ή άλλον τόπο υποπτο όπου συναντά ώριμμένο πρόσωπο μόνο αποδεικνύουν μοίχεια· απλές όμως έρωτικές επιστολές δεν αρκούν, εκτός αν από ώριμμένες εκφράσεις ή λέξεις των επιστολών τούτων προκύπτει άνοιξιμότητα ότι έγινε η απαγορευμένη για το σύζυγο έξωγαμος συνουσία. Η ποινική καταδίκη για μοίχεια αποτελεί πλήρη απόδειξη για το διαζύγιο· αντίθετα εάν ο κατηγορηθείς άθωωθεί από το ποινικό δικαστήριο, αυτό δεν εμποδίζει να κινηθεί αγωγή περί διαζυγίου διά μοίχειαν.

Εάν η σαρκική σχέση του υπαίτιου συζύγου με τρίτο πρόσωπο δεν είναι φυσιολογική (π.χ. σχέσεις με πρόσωπο του ίδιου φύλου) ή τρόπον τινά φυσιολογική αλλά δεν φθάνει και στην πλήρη μίξη, διαζύγιο για μοίχεια δεν είναι δυνατόν να χορηγηθεί το δικαστήριο. Μπορεί να δώσει διαζύγιο μόνον αν κρίνει ότι οι πράξεις αυτές έφεραν σοβαρό κλονισμό στη σχέση του γάμου, όποτε έχουμε άλλη περίπτωση λόγου διαζυγίου· την περίπτωση του «εισχυρού κλονισμού της έγγαμου σχέσεως».

Όπως για να τιμωρηθεί ο μοιχός (ή η μοιχαλίσ) πρέπει να ήλθε ένουνειδητα σε έγωγαμη συνάφεια, το ίδιο απαιτείται και εδώ. Ο μοιχός πρέπει να είναι υπαίτιος, δηλ. η πράξη που έκανε να έγινε εκ μέρους του εν γνώσει της σημασίας και βεληματικής. Έτσι π.χ. μοίχεια τρελλού ή προσώπου που βρίσκεται σε κατάστασι άνασθησίας (εδώ μόνο για γυναίκα είναι δυνατό να συμβη) δεν είναι λόγος διαζυγίου. Η γυναίκα που εβιάσθη, ή που υπέκυψε από ψυχολογική βία ή φόβο, δεν παρέχει στο σύζυγό της λόγο διαζυγίου.

ΠΟΤΕ Η ΜΟΙΧΕΙΑ ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΛΟΓΟ ΔΙΑΖΥΓΙΟΥ: Η μοίχεια μερικές φορές αν και είναι υπαίτιος και είναι δυνατή η απόδειξη της, παρ' όλα αυτά δεν δίδει στον άπατηθέντα το δικαίωμα να ζητήσει διαζύγιο. Τούτο συμβαίνει: 1ον) Εάν ο άπατης σύζυγος έπεδοκίμασε τη μοίχεια με τον συζύγου· ο νόμος λέγει καθαρά: «είναι άπαράδεκτος η αγωγή του

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΩΦΟΡΙ

Πολύ μοντέρνο φόρεμα από λεπτό μάλλινο ύφασμα. Ο μπουστός κατεβαίνει έως την περιφέρεια σε τύπο καζάκας, σαν άμπιεσεμάν στη φούστα, που τελειώνει γύρω-γύρω με πιέτες. Τα τρία-τέταρτα μανίκια έχουν τη μόντερνα μανικιοκόλλησι, με τηγωνιώδη γραμμή μασχάλης, που δίνει την εντύπωση λευκής μανσέτας. Κούμπωμα κλειστό έως το λαιμό, γιακάς λευκός κλωντίν και λευκές μανσέτες.

συζύγου όστις συνήνεσεν εις την μοίχειαν του άλλου». Τη συναινέσει αυτή θα την επικαλεσθή φυσικά ο σύζυγος που διέπραξε τη μοίχεια για να αποκρούση την αγωγή περί διαζυγίου. Πότε όμως έχουμε συναινέσει δεν είναι ώριμμένο· τούτο θα το κρίνει το δικαστήριο όταν εξετάζοντας την υπόθεσι (αγωγή διαζυγίου) σταθμίσει όλα τα περιστατικά που ήρθαν ενώπιόν του. Ακόμη πρέπει να προστεθή και τούτο: η συναινέσει είναι άνοηλητή δηλ. ο άπατηθείς αν αποδείξει ότι ανέκαλεσε τη συναινέσίν του, τότε έχει δικαίωμα να ζητήσει το διαζύγιο και η αγωγή του θα γίνει δεκτή. 2ον) Εάν ο άπατηθείς σύζυγος συγχώρησε το μοιχό. Η συγγνώμη διαφέρει από τη συναινέσει, γιατί δίδεται πάντοτε μετά την πράξη, ενώ η συναινέσει είναι πιθανόν να δοθή και πριν από τη μοίχεια. Η συγγνώμη δεν ανακαλείται, ενώ η συναινέσει, όπως είδαμε, είναι άνοηλητή. Εάν μετά τη συγγνώμη ο υπαίτιος σύζυγος διαπράξη πάλι μοίχεια, τότε ο άπατηθείς έχει δικαίωμα να ζητήσει διαζύγιο, ενώ εάν μετά τη συναινέσει έπακολούθησεν άλλη μοίχεια δεν δημιουργείται λόγος διαζυγίου (εκτός αν άνακαλέσει ο άπατηθείς τη συναινέσίν του). Εάν και οι δυο σύζυγοι διαπράξουν μοίχεια και έγειρη αγωγή διαζυγίου ο ένας μπορεί ο άλλος να πη στο δικαστήριο

Από τους θησαυρούς της λαογραφίας μας

ΤΑ ΚΑΛΑΝΤΑ

ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΤΟΥΣ

Άρχιχροιά! Μέρα της έλπιδας! Φανταστικό όρόσημο ταγμένο από τον άνθρωπο, να δείχνει σταθμό το σταθμό, μέσα στο αιώσιο ταξίδι των κόσμων. Το στολίζουμε μ' όλες τις φανταχτερές γιρλάντες της χαράς το όρόσημό μας. Μ' όλες τις φανφάρες διαλαλούμε τη μεγάλη αλήθεια πως η ζωή ανανιώνεται αδιάκοπα. Την άνοιξι καρτερούμε...

Α Γενάρη, καλαντάρη και καλά καλαντισμένε... Α Γενάρη, καλαντάρη, τα κορίτσια σου που τάχεις; Στα θολόσιαντα κρουμένα...

Από την παραμονή αρχίζουν οι εύχες και τα δώρα για την καλοσημαδιά. Και σ' όλους τους τόπους, ιδιαίτερα όμως σ' εμάς, στην Ελλάδα, τα παιδιά λένε τα κάλαντα. Δεν είναι τωρινά τα ελληνικά κάλαντα. Έχουμε παλιές ρίζες. Από τη Βυζαντινή λαμπρότητα φύτρωσαν. Τα κάλαντα, βασικά δ-μοια, λέγονται με διάφορες παραλλαγές.

Άρχιμηνιά κι' άρχιχροιά κι' αρχή καλός μας χρόνος —έκκλησιά με τ' άγιο θρόνος...

Αυτός είναι ο πιο συνηθισμένος τύπος για τα πρωτοχρονιάτικα κάλαντα. Είναι τα Συριανά. Στους κάμπους της Θεσσαλίας τ' αρχίζουν αλλιώς:

Άρχιμηνιά κι' άρχιχροιά κι' αρχή του Γεναρίου κι' αρχή που δγήκεν ο Χριστός στη γη να περπατήσει.

Στη Σμύρνη τα κάλαντα άρχιζαν έτσι:

Άρχιμηνιά κι' αρχή χρονιά κι' αρχή του Γεναρίου κι' αρχή που δγήκεν ο Χριστός στη γη να περπατήσει. Εκεί που παραπάτησε Χρυσή μιλίτσα δγήκε κι' μέσ' στα φύλλα της μιλιάς του μήλα χρυσωμένα.

Αυτός ο Άγιος Βασίλης, που έρχεται πάντα από την Ανατολή, δίνει άφορμή στον έρωτευμένο νέο να κάνει την ερωμολόγησί του στην κόρη των γειτόνων του:

Από της μάνας μ' έρχομαι να σε καταδέχομαι κι' αν σ' αγαπάω μου πάγω κι' αν σ' αγαπάω μου πάγω.

Ο έρωτευμένος θέλει ακόμα κι' αν έχεις και παράδες κι' αν έχεις και γλυκό κρασί δγάλε να μάς κεράσεις.

Αν η πόρτα δεν άνοιξη, έπιμένουν. Άρχίζουν τα παινήματα και χτυπούνε ζωρότερα το τρίγωνο. Το καρδί τους λάμπει, στολισμένο με φανάρια και με ρουσόχατα:

Τί άλλο καλύτερο να εύχηθής να σου δώσω κατεπάνο;

Και πάλι ξαναπρέπει σου πέρα να μη ραίση κι' ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήση.

Μά ο νοικοκύρης κάνει συχνά τον κοψό. Φίλεψε, ξαναφίλεψε. Πού να βρή άκρη; Μά τα παιδιά δεν τα σκάνουν αυτά:

Άφέντη μου στην κάπα σου γίλιες χιλιάδες ψείρες. Άλλες γενούν κι' άλλες κλωσ- (σούν) και άλλες αυγά μαζώνουν...

Η άλλη: Μά ψηλή, κυρά λιγνή, μά καμαροφύδα μάς δώδ' άπ' τη ροδιά...

Τ' άσπράδι από το χιόνι, πήρες και το ματόφρυδον από το χελιδόνι.

Έχεις και κόρην έμορφη, στον κόσμο ξακουσμένη, στη Βενετία τα ρούχα της, στην Πόλη τα προικιά της κι' άπ' της Περσίας τα καλά, τα τζοδαϊκά της. Έχεις και γιού στα γράμματα και γιούν εις το ψαλτήρι, να τ' αξιώση ο Θεός να δάλη πετραχήλι.

Τι μεγαλύτερη εύχη μπορούσε κανείς να δώση σ' έναν πατέρα, και μάλιστα ναυτικό, για το γιού του, την εποχή εκείνη;

Σπάνια ο γονιός θέλει να μοιραστή με το παιδί του τον κίνδυνο που περνά ο ίδιος. Καρδαβοκύρης ή παπάς, να το ιδανικό του νησιώτη για το παιδί του. Στα όρεινά όμως και γενικά στα μεσόγεια μέρη, οι εύχες είναι διαφορετικές:

Έλα κι' άς το παινέσουμε τούτο το παλληκάρι όπόχει πλάτες γι' άρματα κι' άρμους για το λιθάρι και χέρια νογογυρίστα να ρίχνουν τη σάϊτα να σαϊτεύουν τα πουλιά και τα έμορφα κορίτσια...

Τα είπαν όλα τα παινήματα. Στους ζωηταμούς. Μά και στο σπίτι που κατοικούν:

Σ' αυτό το σπίτι πούρθαμε το μαρμαροχτισμένο οι πέτρες είναι μάλαμα, το χόμα είν' άσμημι και μέσ' στη μέση του σπιτιού κοιμάτ' Άγιος Βασίλης.

Τί άλλο μένει; Το φιλοδώρημα και μάλιστα για τόσο κόπο. Οι τραγουδιστές είναι πολύ συγκεκριμένοι. Δεν γυρεύουν δα και πολλά:

Δώστε μας μήλα δώδεκα, καρύδια δεκαπέντε, δώστε και το φλουράκι μας να πάμε σ' άλλη πόρτα.

Άλλοτε αποτείνονται στον ίδιο τον άφέντη:

Άφέντη μου εύγενικέ, τόχεις μεγάλη χάρη. Πού σ' έχωμε στάν τόπο μας σαν το λαμπρό φεγγάρι, άνοιξε το πουγγάκι σου το μαργαριταρένιο. Κι' αν έχεις γρόσα δώσ' μας τα κι' αν έχεις και παράδες κι' αν έχεις και γλυκό κρασί δγάλε να μάς κεράσεις.

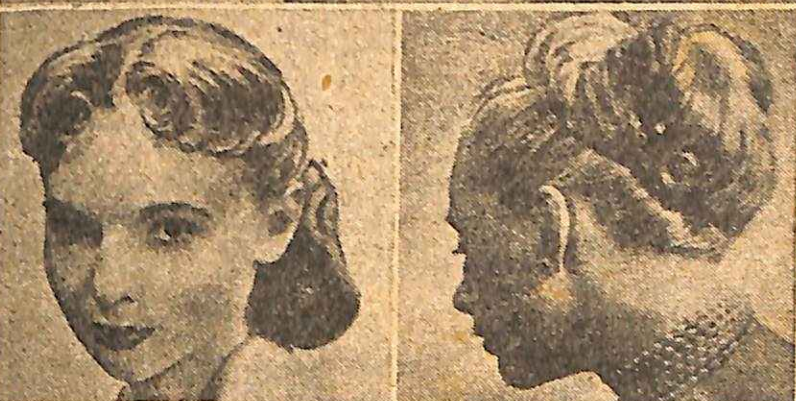
Αν η πόρτα δεν άνοιξη, έπιμένουν. Άρχίζουν τα παινήματα και χτυπούνε ζωρότερα το τρίγωνο. Το καρδί τους λάμπει, στολισμένο με φανάρια και με ρουσόχατα:

Τί άλλο καλύτερο να εύχηθής να σου δώσω κατεπάνο;

Και πάλι ξαναπρέπει σου πέρα να μη ραίση κι' ο νοικοκύρης του σπιτιού χρόνια πολλά να ζήση.

Μά ο νοικοκύρης κάνει συχνά τον κοψό. Φίλεψε, ξαναφίλεψε. Πού να βρή άκρη; Μά τα παιδιά δεν τα σκάνουν αυτά:

Άφέντη μου στην κάπα σου γίλιες χιλιάδες ψείρες. Άλλες γενούν κι' άλλες κλωσ- (σούν) και άλλες αυγά μαζώνουν...

ΚΤΕΝΙΣΜΑΤΑ

Τα κτενίσματα που παραθέτουμε όφείλονται στο Γάλλο κομμωτή Πιέρ Ζαζού, τον «επτάμενο Φιγκαρό», όπως τον παρονομάζουν οι Γάλλοι και οι Γαλλίδες, επειδή κατορθώνει να βρίσκει-ται πανταχού παρών, σε όλη τη Γαλλία: Από το Παρίσι στη Νίκαια, στο Μπιαρίτζ, στη Ντωβίλ, στη Μεζέβ, στη Λα Μπωλ, στο «Αλπ ντ' Ουέζ» και στη Νέα Υόρκη, όπου έχει υποκαταστήματα ή στο όραίο γαλλικό υπερωκεάνειο «Ιλ ντε Φράνς», όπου διευθύνει το κομμωτήριο.

Ο άεικίνητος αυτός άνθρωπος κατορθώνει να παρακολουθή όλο αυτό το έπλωμα της δουλειάς του με την πιο άγρυπνη προσοχή και να εξυπηρετή όλες τις πελάτισσές του. Τα κτενίσματα που δημιουργεί είναι από τα πιο μοντέρνα και τα πιο καλλιτεχνικά, πάντα προσαρμοσμένα στο πνεύμα της εποχής, στη μόδα της εποχής, αλλά και στον τύπο της κάθε γυναίκας.

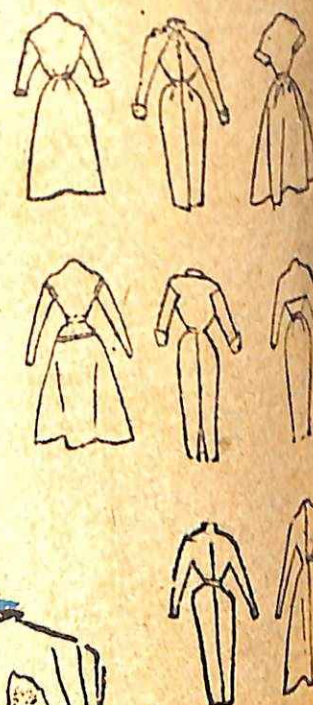
Οι δημιουργίες του είναι πάντα συμφωνες με την προσωπικότητα της γυναίκας, ή μιά διαφορετικότερη από αυτά τα κτενίσματα του Πιέρ Ζαζού εκείνο που σας ταιριάζει.

Τί καταφρόνιά! Πρέπει ναχη κανείς πολύ σκληρό πετσό να τη σηκώσει. Άρκετά βαρή έχει η ζωή.

Μά τούτη τη μέρα τη γιορτερή τα ξεχνούμε. Και δάουμε τα δυνατό μας να μαζέψουμε όσο μπορούμε πιο πολλές έλπίδες. Έχει τόσες κρυμμένες μέσας στο σακούλι του ο Άγ-Βασίλης. Μά κανείς δεν τον επικαλείται πιο άπλά από τον πατριώτη του, τον ταπεινό από την Καισάρεια:

Νταϊρίν, νταϊρίν τα κάλαντα νταϊρίν, νταϊρίν τα φώτα γέννησε η κότα κι' έκανε «οτάκια μέσ' στα καλάθια» «Αν Βασίλη ζώσ' κοιτάς λάδι Ν' ανάψω το λυχνάρι, ΓΕΩΡΓΙΑ ΔΕ ΜΑΝΙΑΝΙ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ»

ΩΡΑΙΑ
ΦΟΡΕΜΑΤΑ
ΑΠΛΑ
ΚΑΙ
ΚΟΜΨΑ

1.— Φόρεμα με μανίκια κιμονό. Γιακάς μυτερός. Το συμμετρικό κόψιμο της τσέπης στο στήθος προχωρεί στη φούστα και τελειώνει με πλισέ.

2.— Φόρεμα με μανίκια κιμονό μακριά και σχιστά στην άκρη. Ο γιακάς-πέτα κλείνει με κουμπιά. Η φούστα σολείγ αρχίζει από τους γοφούς.

3.— Φόρεμα σπόρ από βελούδο. Ντεκολτέ μ' εσάρπα. Μανίκια κολλήσις χαμηλή. Κούμπωμα διπλό κι' ασύμμετρο. Φούστα με πλιέ καθιστή κουμπώνει εμπρός.

4.— Φόρεμα σπόρ. Πλαστρόν που καταλήγει σαν V γαλλικό επάνω στη φούστα κι' είναι δλο νερό. Μανίκια μακριά με ρεβέρ. Πιέτα καθιστή πίσω.

5.— Φόρεμα με ντραπάρισμα μπροστά στο γιακά. Μανίκια κιμονό κοντά. Φούστα με σούρες που τονίζουν τους γοφούς. Κουμπώνει μπροστά.

6.— Φόρεμα ζερσεύ. Έσάρπα κυμένη εν συνεχεία του κορσά. Φάρδος μαζεμένο με την ζώνη που δίνει στη μέση. Φούστα πορφέιγ κουμπωμένη πίσω.

7.— Φόρεμα με μανικοκόλλησι χαμηλή και διπλή ραφή. Κορσάς κάπως φαρδύ. Πλαστρόν με δυο κουμπιά. Φούστα κλός. Φάρδος επάνω στους γοφούς.

8.— Φόρεμα σπόρ με γραβάτα πρόσθετη στο κορσά. Τσέπες χωστές. Μανικοκόλλησις χαμηλή σε σχήμα καρδ. Πιέτα δεθεία στην πλάτη. Φούστα ίσια.

9.— Φόρεμα με μανίκια κιμονό, τρουά-κάρ. Εντύπωση διπλής μέσης. Ντραπάρισμα στο στήθος. Κούμπωμα διπλό κι' ασύμμετρο. Φούστα ίσια.

10.— Φόρεμα με μπολερό κιμονό. Μικρή εσάρπα δεμένη γύρω στο λαιμό από το ίδιο ύφασμα της ζώνης. Το εμπρός και το πίσω της φούστας ανοίγει.

11.— Φόρεμα με αμπτισεμάν στο νωμύτη και γιακά ίσιο με ντεκολτέ μυτερό. Κορσάς κιμονό. Μανίκια μακριά. Φούστα ίσια. Πένορς ασιδερώτες.

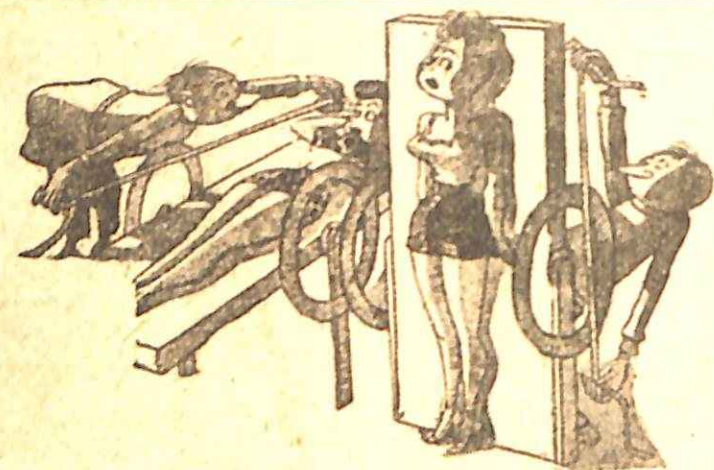
12.— Φόρεμα με γιακά σπατό. Μανίκια κιμονό. Πένορς ελεύθερες στο λαιμό. Κορσάς στο λαιμό. 8 κουμπιά. Φούστα εσοδεία μ' έντυπωση ποδιών.

★
Τὰ λυμένα κορδόνια

Ἐκείνη πού διευθύνει τὸ παι-
χνίδι λέει: «Σὰς παρακαλῶ κα-
θῆστε καὶ οἱ δύο στὸν καναπέ,
ὁ ἓνας δίπλα στὸν ἄλλον. Ὅ-
ταν σὰς δώσω τὸ σῆμα, λύ-
στε ὁ καθένας τὰ κορδόνια τοῦ
ἐξωτερικοῦ παπουτσιοῦ τοῦ ἄλ-
λου. Ὑστερα, ξαναδέστε τὰ
κορδόνια τοῦ ἑαυτοῦ, χωρίς να
μετακινήσετε τίποτα τὰ πόδια
σας. Ἔχετε 40 δευτερόλεπτα

ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΤΙΚΑ ΚΑΙ ΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ, ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΑ,
ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ, ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ, ΑΠΡΟΟΠΤΑ ΚΑΙ ΜΙΚΡΑ ΕΥΘΥΜΑ

Τὸ μάσημα τῆς μοστίχας βοηθεῖ στὴν ἐλάττωσι τῆς πιέσεως ποὺ ἐξασκεῖται ἐπ' αὐτὰ, καθὼς τὸ ἀεροπλάνο ἀπογειώνεται καὶ παίρνει γρήγορα ὕψος.

καιρό, αλλά πρέπει—για να κερδίσετε— να τελειώσετε και οι δύο εγκαίρως... Έτοιμοι λοιπόν;... Έμπρός!...

13. Σε ποιά πρωτεύουσα

Μπορείτε να βοηθήσετε
να γίνουν αυτές οι πέντε
γυναίκες; Είναι δεκά-
ριμη διοργάνωση για να
πλουστίσει ζωή. Μιλάει
στο λίγο, λέει και το γυ-
ναικείο φωνή της. Πα-
ράθυρα του έπιπλα
της θα σου δώσουν τη
μηνία από να φέρουν
(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΗ

Ἔτσι καὶ ἡ σεξουαλικὴ λειτουργία, ὡς ἐξυπηρετοῦσα τὸ ἔργο τῆς ἀναπαραγωγῆς, γίνεται σὲ δεύτερη μοῖρα πάντως ἀπὸ τὰς λειτουργίες, πού ἐξυπηρετοῦν τὸ ἐνστικτο τῆς συντηρητικῆς. Μὲ ἄλλα λόγια, προϋποθέτει καλὴ συντήρησι τοῦ σώματος ἀπὸ τὴν ἀσκήσι τῆς διατροφῆς καὶ ὑγιεινῆς. αὐτὸ καὶ ἀποτελεῖ τὸν εὐαίρετο δεικτὴ τῆς ὑγιεινῆς κατα-

Πολλοί δυστυχῶς εἶναι οἱ
ιατροὶ ποῦ, χωρὶς νὰ ἐρευνή-
σουν ἐπαρκῶς τὰ αἷτια τῆς ἀνι-
σότητος, δίνουν μερικὲς ὁρ-
όνες ἀνδρικές καὶ τελειώνει ἡ

ὑπόθεσις. Αυτό είναι πολύ κα-
 κό, γιατί σὲ κάθε περίπτωση
 χρειάζεται καὶ ξεχωριστὴ θερα-
 πεία, ἀνάλογα μὲ τὴν αἰτία,
 ποὺ τὴν προκαλεῖ. Ἔτσι μόνον
 θὰ ἔχουμε θετικά καὶ μόνιμα
 θεραπευτικά ἀποτελέσματα. Ἡ
 γενηκὴ γέννησις τοὺς ἀδυνατοὺς,
 οἱ ὁμονες στοὺς μαθητοὺς καὶ
 στερουμένους τοιοῦτων, ἡ ψυχα-
 νίλισσις, γαρκανίλισσις καὶ ψυ-
 χοθεραπεία στοὺς ψυχικῶς ἀ-
 νικάνους, ἀποτελοῦν πολὺτιμα
 θεραπευτικὰ μέσα, διὼς στὰ

χεῖρα τοῦ γιάτροῦ πάντα.
 Τελευταίως ἔχει προστεθῇ ἡ
 να πάλι δυνατὸ καὶ ἀποτελε-
 σματικὸ ὄπλο, ὁ ὁρρὸς.
 Μ π ε υ γ κ ο μ ὀ λ ε τ ς. Ἡ
 δράσις του εἶναι πολυσχιδής.
 Κυρίως θελτικῶναι τῇ ζωῇ ἀπὸ
 τῇ βάσει τῆς. Βελτιώνεται ἡ ἔ-
 σς ἐκκορῆσις καὶ ὅλες οἱ λειτουργί-
 ες γενικά. Ἔτσι ἀναγεννιέται ὁ
 ὁργανισμὸς γενικά, συντηρεῖται
 καὶ καλὰ καὶ ἀνεξαρτήτως ὁ
 βουολικότης.

ΜΙΛΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 3-16 Ιανουαρίου γι' αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς.

ΚΡΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 30 Μαρτίου): Τις περισσότερες μέρες θα έχετε μια ευχάριστη διάθεση και θα είσαστε αισιόδοξοι. Έτσι θ' αντιμετωπίσετε εύκολα μια μικρή στενοχώρια.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Μαρτίου — 9 Απριλίου): Μην αντιμετωπίζετε με ελαφρότητα την εχθρότητα μιας ηλικιωμένης γυναίκας που έπληρωσε. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 19 Απριλίου): Μια μικρή κακοκεφιά θα σας οδηγήσει σε μια κακή ενέργεια.

ΤΑΥΡΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. 20 — 30 Απριλίου: Θα χαρήτε πολύ και πολύ σύντομα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαΐου): Καμιά αλλαγή στη ζωή σας στο δεκαπενθήμερο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. 11 — 20 Μαΐου: Πολύ ευχάριστες προοπτικές ξανοίγονται με τον καινούργιο χρόνο.

ΔΙΔΥΜΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 31 Μαΐου): Μια φλύση γυναίκα θα σας διηγήθει μια ιστορία αλλάζοντας την διαίτη.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Ιουνίου): Διατηρήστε την έμπιστοσύνη σας

προς εκείνους που αγαπάτε. Το πρώτο θα σας φέρει γούρι. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 21 Ιουνίου): Θα σας προτείνουν ένα ταξίδι ή μια αλλαγή. Έρωτική μελαγχολία.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 Ιουνίου — 2 Ιουλίου): Ένας μικρός κανγός θα σας επιτρέψει να γνωρίσετε τα πραγματικά αισθήματα ενός από τους θαυμαστές σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Ιουλίου): Καλύτερα να υποχωρήσετε αν έχετε να κάνετε με μια πιο δυναμική γυναίκα από σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Ιουλίου): Ένα χαρούμενο νέο και μια δυσάρεστη είδηση.

ΛΕΩΝ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Ιουλίου — 2 Αυγούστου): Οι νεόπαντροι θα γνωρίσουν παραγμένες στιγμές.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Αυγούστου): Κάποια αδέξια επέμβαις στις δουλειές σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Αυγούστου): Αποφύγετε τις αμφιβολίες φίλης.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Αυγούστου —

2 Σεπτεμβρίου): Επαγγελματικές επιτυχίες αν εργάζεστε. Στο σπίτι όμως στενοχωρία. 2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Σεπτεμβρίου): Αποφύγετε να έχετε κουρασμένο το δεκαπενθήμερο και μην αντιδράτε αν αισθανθείτε κουρασμένη. 3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Σεπτεμβρίου): Κάποια αισθηματική απογοήτευση, που θα σας γίνει όμως μύημα.

ΖΥΓΟΙ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. 23 Σεπτεμβρίου — 2 Οκτωβρίου: Αποφύγετε τη συντροφιά μιας γυναίκας απογοητευμένης από τη ζωή σας.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 12 Οκτωβρίου): Δεν σας καταλαβαίνει το περιβάλλον σας, αλλά εσείς πρέπει να επιμένετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (13 — 22 Οκτωβρίου): Βοηθήστε και στις την κατάσταση.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Οκτωβρίου — 2 Νοεμβρίου): Αποφύγετε την περιττή κουρασση. Μην διαφύγετε τις ελπίδες ώριμων προσώπων που δείχνει για σας μεγάλη ενδιαφέρον.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Νοεμβρίου): Η αισιόδοξία σας και η χαρούμενη διάθεση σας θα εξακολουθήσουν.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Νοεμβρίου): Κάποιος δίπλα σας ανασταίνει.

ΤΟΞΟΤΗΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Νοεμβρίου — 2 Δεκεμβρίου): Ένα φερόδο μπλέξο σας περιμένει, από το οποίο με δυσκολία θα ξεφύγετε.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (3 — 11 Δεκεμβρίου): Μια σοβαρή μεταβολή θα γίνει στη ζωή σας... αν το θελήσετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 22 Δεκεμβρίου): Πρέπει να ησυχάσετε και να ξανασημίσετε τον έαυτο σας.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23 Δεκεμβρίου — 1 Ιανουαρίου): Κυττάξτε λίγο την υγεία σας. Είναι έπισημης.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (2 — 11 Ιανουαρίου): Ακολουθήστε απασχόληση το δρόμο της θάλασσας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (12 — 21 Ιανουαρίου): Θα δοθεί μια ριζική λύση σε ένα από τα προβλήματά σας που είχατε πάψει πια να σκέπτεσθε.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (22 — 30 Ιανουαρίου): Ευχάριστες προοπτικές στα αισθηματικά ζητήματα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (31 Ιανουαρίου — 9 Φεβρουαρίου): Κάνετε ένα κοπλιμέτο, πείτε έναν καλό λόγο.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (10 — 20 Φεβρουαρίου): Βάσιμες ελπίδες για μια σημαντική αλλαγή μέσα σε αυτό το δεκαπενθήμερο.

ΙΧΘΕΙΣ

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21 — 29 Φεβρουαρίου): Τα καλά κόποις κτώνται. Λίγη προσπάθεια ακόμα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1 — 10 Μαρτίου): Θα έχετε μια αισθηματική επιτυχία.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11 — 20 Μαρτίου): Ο έγωισμός σας θα ικανοποιηθεί.

ΣΙΒΥΛΛΑ

**ΣΟΜΠΕΣ
ΚΑΙ ΕΞΑΡΤΗΜΑΤΑ**

Σόμπες δι' όλες τας καυσίμους
ύλας από 120.000 και άνω
ΓΑΜΒΕΤΤΑ 12

ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ

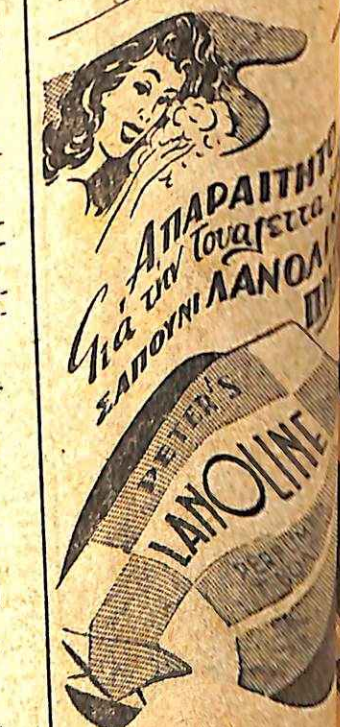
Τηλέφωνον 28.138

Τριπλός κίνδυνος για την επιδερμίδα σας

ΠΡΟΦΥΛΑΞΕΤΕ ΤΗΝ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΩΝΤΑΣ ΠΡΩΤΗ ΚΑΙ ΘΕΤΕ ΤΗΝ ΚΡΕΜΑ ΛΑΝΟΛΙΝΗ ΜΕΛΠΑΝ. *Έτσι το πρόσωπό σας μέσα στο κρύο θα διατηρήσει την ελαστικότητα και την φρεσκάδα του. Συγχρόνως θα αποφύγετε τις νύχτες δ' αποφύγετε τις λεηλίες, τα ακαθάρματα και τις άλλες δυσάρεστες συνέπειες του χειμάνος. *Ζητήστε όμως την μάρκα ΜΕΛΠΑΝ. *Αποφύγετε τις κί' απομνημονεύσεις της

ΕΠΙΠΛΑ ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ Γ. ΚΕΖΙΡΗΣ Μεγάνδρου 75, Τηλέφ. 55

Παντα τα είδη σε Ροζικάς τι-
ας εις τὸ Κατάστημα:
ΓΟΥΛΑΚΟΥ
ΚΑΔΗΜΙΑΣ 55, ΙΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ ΤΗΛ. 25-51

Λάμπει ὅλο
τὸ σπίτι μὲ τὸ

Ι. ΓΙΩΤΗ
ΕΙΔΙΚΗ ΑΦΡΙΖΟΥΣΑ ΣΚΟΝΗ
ΚΑΤΙ ΑΠΙΣΤΕΥΤΟ - ΚΑΤΙ ΑΦΑΝΤΑΣΤΟ
ΠΟΥ ΑΣ ΘΑΛΩΣ ΘΑ ΦΕΡΗ ΕΠΑΝΑ-
ΣΤΑΣΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΟΙΚΟΚΥΡΙΟ.
ΤΟ ΣΟΛΟ Η ΜΑΓΙΚΗ ΑΦΡΙΖΟΥΣΑ ΣΚΟΝΗ ΠΟΥ ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ
ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΗ ΟΛΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΝΤΟΠΩΛΕΙΑ
ΣΕ ΚΥΤΙΑ ΤΗΣ ΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΥΤΙΑ ΗΜΙΣΕΙΑΣ ΛΙΜΠΡΑΣ

